

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
TEBLİĞLER DERGİSİNİN
07.10.1993 TARİH VE
9143 SAYILI KARARLI İLE
TAVSİYE EDİLMİŞTİR.

İstanbul / h. 1446 - m. 2025

© Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince bu eserin yayın hakkı anlaşmalı olarak **Erkam Yayın San. ve Tic. A.Ş.**'ne aittir. İzinsiz, kısmen ya da tamamen çoğaltılıp yayınlanamaz.

Duâlar ve Zikirler

Ramazanoğlu Mahmud Sâmi

Erkam Yayın No : 36

Ramazanoğlu M. Sâmi Külliyyatı : 22

Yayın Yönetmeni : Salih Zeki Meriç

Tashih : Dr. Murat Kaya

İç Tasarım : altınolukgrafik / Şaban Muslu

Kapak Tasarım : altınolukgrafik / Halil Ermiş

ISBN No : 978-9944-381-21-5

Matbaa ve Yayıncı Sertifika No : 51796

Baskı - Cilt : Erkam Yayın San. ve Tic. A.Ş.

İkitelli Organize San. Böl. Mah.

Atatürk Bulvarı Haseyad 1. Kısım

No: 60/3 Başakşehir / İstanbul

Tel : (0212) 671 07 00

Faks : (0212) 671 07 48

İlk Baskı Tarihi : İstanbul / 1990

ERKAM
YAYINLARI

GENÇ
KİTAPÇI

SER

SER KİTAP

Şebnem

DIRİMLİ
KİTAPÇI

BİZİM BAĞ
KİTAPÇI

Kitaplar'dan "Kitab'a" ulaşın yolunuz...

İkitelli Org. San. Bölgesi Mah. Atatürk Bulvarı Haseyad 1. Kısım No: 60/3-C

Başakşehir / İstanbul Tel: 0212 671 07 00 - Faks: 0212 671 07 48

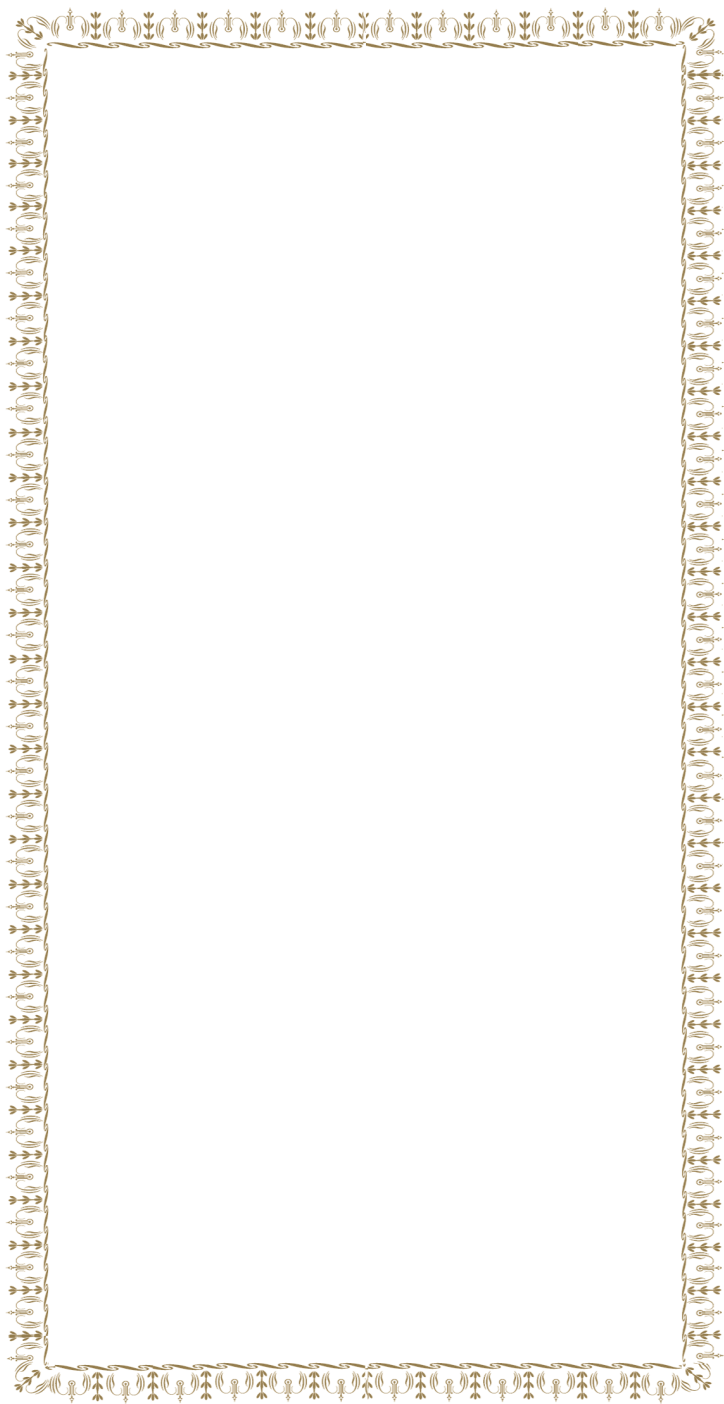
www.erkamyayinlari.com • www.kampanyakitaplari.com

الرَّعِيَّةُ وَالذِّكْرَانِ

Duâlar ve Zikirler

Ramazanoğlu
MAHMUD SÂMÎ

 ERKAM
YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

KUR'ÂN'DA DUÂ	11
HADİSLERDE DUÂ	13
PEYGAMBERİMİZ'İN DUÂLARINDAN ÖRNEKLER	21
DUÂ ÂDÂBI	30
Duânın Kabûlünün Şartları.....	34
Duâda İhlâs (samimiyet) ve Helâl Lokmanın Ehemmiyeti.....	37
Müstecâb Duâlar.....	41
Duâsı Kabul Olunmayanlar.....	42
Müminlere Umûmî ve Gıyabî Duâ.....	42
Ana – Babaya Duâ.....	43
Tevbe ve İstiğfar.....	43
Seyyidü'l-İstiğfâr.....	48
İstiâze.....	50
BESMELE	58
HAMDELE	61
SALVELE	65
GÜNÜN BELLİ ZAMANLARINDA OKUNACAK DUÂLAR	68
Seher Vaktinin Fazîleti.....	68

Teheccüde Kalkınca Okunacak Duâ.....	70
Uykudan Kalkınca Okunacak Duâ.....	71
Sabah Namazından Sonra Okunacak Duâ Âyetleri.....	73
Evden Çıkarken Okunacak Duâ.....	74
Binite; Ata veya Arabaya Binerken Okunacak Duâ.....	75
Yemekten Sonra Yapılacak Duâ	76
Çarşıya Çıkınca Okunacak Duâ.....	81
Eve Girince Okunacak Duâ.....	82
Akşamleyin Okunacak Duâ	82
Yatsıdan Sonra Okunacak Duâ Âyetleri.....	83
Yatarken Okunacak Duâlar	83
Erken Kalkmak İçin.....	84
Sabah Namazına Kalkmak İçin.....	88
Helâya Girerken ve Çıkarken Okunacak Duâ.....	89
ABDEST DUÂLARI	90
Ezan Duâsı.....	94
Namazda Okunacak Duâlardan.....	95
Camiye Girerken ve Çıkarken Okunacak Duâ.....	96
Namazdan Sonra Yapılan Duâ.....	97
İstihare Namazı ve Duâsı.....	97
Cuma Gününde Duâ	99
Cuma Namazından Sonra.....	102
Her Namazdan Sonra.....	102
SENENİN MUAYYEN ZAMANLARINDA OKUNACAK DUÂLAR	103
Senenin Birinci Günü (1 Muharrem) Okunacak Duâ.....	103
Muharrem Ayının İlk On Gününde Okunacak Duâ.....	104
10 Muharrem'de Yedi Defa Okunacak Duâ	105

Aşûra Gününün Faziletleri.....	107
Safer Ayında Okunacak Duâlar	112
Salât-ı Münciye.....	118
Receb Ayında Okunacak Duâ	119
Leyle-i Regâib	119
Mi'rac Gecesi Namazı.....	121
Berât Duâsı	122
Leyle-i Kadir	124
İftar Duâsı.....	126
Senenin Sonunda Okunacak Duâ.....	126
Arefe Günü Duâsı.....	127
Bayram Geceleri.....	128

MUHTELİF VESİLELERLE OKUNACAK DUÂLAR

Sefere Çıkarken Okunacak Duâlar	129
Gemiye Binerken Okunacak Duâ.....	132
Gazadan Yahûd Hacdan Dönerken Okunacak Duâ.....	132
Şifâ Duâları.....	133
Humma'ya Tutulan Kimse	137
Göz Ağrısı İçin	138
Şifa Âyetleri	141
Şifâ Duâsı.....	142
Mü'minler İçin Duâ	142
Üzüntülü İken Duâ.....	143
Sıkıntılı İken Duâ	146
Borçtan Halâs Olmak İçin	147
Maîşet Darlığında	149
Ölüm Haberi Duyunca	150
Gök Gürleyince Okunacak Duâ.....	151
Rüzgar Estiği Zaman Okunacak Duâ.....	151

Yağmur Duâsı.....	152
Belâ, Tuzak ve İlâhî Gazabdan Korunmak	152
Nazar, Göz Değmesi	153
Nazar Duâsı.....	153
Düşman Korkusundan Halâs Olmak İçin	154
Ölü Kabre Konunca Okunacak Duâ	156
Kabristan Ziyâreti Esnasında.....	156
Hoşlanılan veya Hoşlanılmayan Durumların Zuhurunda.....	157
Gözünü Semâya Kaldırınca	157
Hilâl'i Görünce	158
Aynaya Bakınca.....	159
Selâm Âyetleri	160
Hıfz Âyetleri.....	164
ZIKRULLAH VE ZİKİR MECLİSLERİ	175
Allah'ı Zikretmek Hakkında Hadis-i Şerifler	179
Esmâü'l-Hüsna	182
KUR'ÂN OKUMANIN FAZİLETLERİ	201
Âyete'l-Kürsî Hakkında	206
ED'İYE VE EZKÂR	211
Hizbü'n-Nasr حزب النصر	
Düşman Karşısında Okunacak Duâ.....	242
Hizbü'l-Bahr Denizde Okunacak Duâ	248
Salâvât-ı Şerife.....	258

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“O dâimâ diridir;

O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur.

**O hâlde dinde ihlâslı ve samîmî kişiler
olarak O’na duâ edin.**

**Her türlü övgü, medh ü senâ,
âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur.”**

(el-Mü’min, 65)¹

1. 12 Şubat 1984 / 10 Cemâziyelevvel 1404 Pazar günü Sabah 04:00’de Medîne-i Münevver’e de irtihâl-i dâr-ı naîm eyleyip, civâr-ı Rasûlullah’ta Cennetü'l-Bakî’e defnedilen merhûm müellif Mahmûd Sâmi Ramazanoğlu -kuddise sirruh-’un, son günlerinde vird olarak devamlı okuyup, bazı yakınlarına da okunmasını işâret buyurdıkları yukarıdaki âyet-i celîleyi bir hüsn-i teva-fukla, manevi bir hâtıra olarak işbu ‘Dua’ eserinin başında okuyucularımıza takdîm ediyoruz.

(Erkam Yayınları)

Okuyucularımıza

Duâ ve zikir müminin hayatında mühim bir yer tutar. Duâ, müminin mânevî silâhı ve ilticâgâhıdır. Zikir de mahlûkun Hâlıkını unut-maması, O'nu hatırlamakla itmînân bulmasıdır.

Âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerle öğretilen ve emredilen duâlardan meydana gelen bu eser, iki kısımdan müteşekkildir. Birinci kısımda bir müminin günlük hayatında muhtelif vesilelerle okuyacağı duâlar ile zikir ve Kur'an tilâvetinin fazileti anlatılmaktadır.

*Kitabımızın birinci kısmında yer alan duâlar, Merhûm Müellifin “**Duâ Risâlesi**” adını verdikleri defterde bulunan duâlardır.*

*İkinci kısmında bulunan “**Ed'iyе Ezkâr**” adını taşıyan Arapça bölüm ise Merhum müellif tarafından daha önce tasnif edilmiş ve Şam'da basılmıştır.*

Bu bölümde bulunan duâların metin ve meâlleri siz değerli okuyucularımızdan gelen taleb üzerine karşılıklı sayfalar halinde verilererek yeniden hazırlanmıştır.

Cenâb-ı Hak duâlarımızı makbûl, sa'yimizi meşkûr, hatâ ve günahlarımızı mağfûr buyursun. Amîn...

Erkam Yayınları

KUR'ÂN'DA DUÂ

Hak Teâlâ Hazretleri buyuruyor:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ
دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي
وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

“Kullarım Sana, Ben’i sorduğunda (onlara haber ver ki): **Ben çok yakıным. Bana duâ ettiği vakit duâ edenin duâsına karşılık veririm. O hâlde (kullarım da) benim davetime icâbet etsinler ve bana îman etsinler ki doğru yolu bulalar.**” (el-Bakara, 186)

Fahr-i Râzî, Kâdı Beyzâvî ve Hâzin’in beyânlarına göre ashâb-ı kiramdan bazı kimse-lerin: “Ya Rasûlallah! Rabbimiz bize yakın ise hafif sesle yahut gizlice dâua edelim. Eğer uzak ise yüksek sesle duâ edelim” demeleri üzerine bu âyet-i celîlenin nâzil olduğu mervîdir.

Başka bir rivâyette ise yahûdilerin: “Yâ Muhammed! -sallallahu aleyhi ve sellem- Sen yer ile gök arasını pek uzak haber veriyorsun.

Rabbimiz duâmızı nasıl işitir?” demeleri üzerine nâzil olduğu mervîdir. Bu sebab-i nüzüllere göre âyetin mânâsı şöyle olur:

“Ey Rasûlüm! Benim kullarım sana benim evsâfımdan suâl edip «Rabbimizin lutfu bize yakın mı, duâmızı gizlice kendi içimizden mi yapalım? Yoksa uzakta mı, duâmızı yüksek sedâ ile mi yapalım?» dediklerinde. Sen onlara Benim tarafımdan cevap ver.

Ben onların gizli duâlarını işitirim. Zira Benim ilmim onlara pek yakındır. Binâenaleyh onların işlerini bilip sözlerini işiterek hallerine muttalî olduğumdan duâ eden kimsenin duâsı ihlâs üzere olursa icâbet ederim. Şu halde onlar benden icâbet talep etsinler. Ben de onlara icâbet ederim.

Senin vâsitân ile onları îmana davet ettiğimde derhal iman etsinler. Zîra ben onların duâlarına icâbet edince onların da benim dâvetime icâbet ve emrime itâat etmeleri vâciptir ve onlar dâvetime icâbetle doğru yolu muhakkak bulurlar.”

HADİSLERDE DUÂ

Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

إِذَا وَقَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ الْعَظِيمِ فَقُولُوا حَسْبُنَا
اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

“Büyük zorluklara duchar olduğunuz zaman «Allah bize yeter, O ne güzel vekildir» zikr-i cemîline devâm ediniz.” (Ebû Dâvud, Vitr, 25; Tirmizî, Kıyâme, 8; İbn Hanbel, Müsned, I, 336)

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ الْمُلِحِّينَ فِي الدُّعَاءِ

“Cenâb-ı Hak duâda fazla ısrar edenleri sever.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 1876)

إِذَا دَعَا الْعَبْدُ بِدَعْوَةٍ فَلَمْ تُسْتَجَبْ كُتِبَ لَهُ حَسَنَةٌ

“Eğer bir kul, Cenâb-ı Hakk’a bir hususta duâ eder de icâbet olunmazsa onun yerine bir hasene, yani bir sevâb yazılır.” (Ali el-Müttakî, Kenzü’l-ummâl, II, 67/3150)

دُعَاءُ الْوَالِدِ لَوْلَدِهِ كَدُعَاءِ النَّبِيِّ لِأُمَّتِهِ

“Bir babanın oğlu için duâsı, bir peygamberin ümmeti hakkındaki duâsı gibi makbûldür.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 4199)

دُعَاءُ الْمُحْسِنِ إِلَيْهِ لِلْمُحْسِنِ لَا يُرَدُّ

“İyilik görenlerin iyilik gördükleri kimse-ler hakkında ettikleri hayır duâları reddo-lunmaz.” (Tirmizî, Birr 5)

الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ مُسْتَجَابٌ فَادْعُوا

“Ezân ile ikâmet arasında yapılan duâ müstecâbdır. Bu arada hemen dûa ediniz.” (Tirmizî, Salat, 44, Deavât, 128; Ebû Dâvud, Salât, 35)

لَنْ يَنْفَعَ حَذْرٌ مِنْ قَدَرٍ وَلَكِنَّ الدُّعَاءَ يَنْفَعُ مِمَّا
نَزَلَ وَمِمَّا لَمْ يَنْزَلْ فَعَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ عِبَادَ اللَّهِ

“Kaderden sakınmak kaderi defetmez. Lâkin sâlihlerin duâsı, nüzûl etmiş ve ede-cek olan elem ve musîbeti defetmeye ve kaldırmaya medâr olur. İş böyle olunca ey Allah’ın kulları, duâ ediniz.” (Tirmizî, Deavât, 101; İbn Hanbel, Müsned, V/224)

مَعَ كُلِّ خَتْمَةٍ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ

“Kur’ân-ı Azîmü’ş-şan her ne vakit hat-molunursa akabinde yapılan bir duâ müste-câbdır.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 8183. Bkz. Dârimî, Fedâilü'l-Kur’ân, 33)

سَأَلْتُ اللَّهَ أَنْ لَا يَقْبَلَ دُعَاءَ حَبِيبٍ عَلَيَّ حَبِيبِهِ

“Bir kimsenin sevdiği bir kimse aleyhinde olan duâsının kabûl olunmamasını Cenâb-ı Hakk’tan istirhâm eyledim.” (Keşfü'l-Hafâ, 1/404 (Dârekutnî'den))

مَنْ صَلَّى فَرِيضَةً فَلَهُ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ

“Bir farz namazını huşû ile edâ eden kimsenin o namazın akabinde vâkî olacak bir duâsı mestecâb olur.” (Buhârî, Cihâd, 180; Müslim, İman, 39; Ebû Dâvud, Zekât, 5; Tirmizî, Zekât, 6; Dârimî, Zekât, 1; Muvatta, Da'vetü'l-mazlûm, 1; İbn Hanbel, Müs-
ned, I, 333.)

اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا تَصْعَدُ إِلَى
السَّمَاءِ كَأَنَّهَا شَرَارَةٌ

“Mazlumun bedduâsından sakınınız. Zirâ bir kıvılcım sür'atiyle semâya icâbete yükselir.” (Ali el-Müttakî, no: 7601)

دُعَاءُ الْمَظْلُومِ مُسْتَجَابَةٌ وَإِنْ كَانَ فَاجِرًا
فَفُجُورُهُ عَلَى نَفْسِهِ

“Fâcir bile olsa mazlûmun duâsı makbûl olur. Onun kötülüğü ve günahları ise kendi aleyhinedir.” (İbn Hanbel, II, 367)

مَنْ لَا يَدْعُونِي أَغْضَبُ عَلَيْهِ

“Cenâb-ı Allah buyurmuştur ki: Kim bana duâ etmezse ona gadab ederim.” (İbn Mâce, Duâ, 1; İbn Hanbel, III, 477)

Zîrâ bu hal ya gafletten, yahut kibirden ileri gelir.

مَنْ سَتَرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ فِي الدُّنْيَا فَلَمْ
يَفْضَحْهُ سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Müslüman kardeşinin ayıp ve çıplak yerlerini setrederek onu dünyâda rüsvay etmeyen kimsenin ayıplarını Cenâb-ı Hakk kıyâmet gününde setreder.” (Buhârî, Mezâlim, 3; Müslim, Birr, 58; Ebû Dâvud, Edeb, 28; Tirmizî, Birr, 19; İbn Mace, Mukaddime, 17; İbn Hanbel, III, 91, 252)

إِذْ أَرَأَيْتُمْ الْحَرِيقَ فَكَبَّرُوا فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ

“Bir yerde yangın vukû bulduğunu gördüğünüz zaman «Allahü Ekber» diyerek tekrar tekrar tekbîr alınız. Zîra tekbir yangını söndürür.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 641)

تَعَرَّفَ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ

“Dünyânın geniş vakitlerinde, yani sıhhat, servet, asâyiş ve emniyet gibi esbâb-ı istirahat mükemmel olduğu bir zamanda Cenâb-ı Hakk’a ibâdet ve tâat ile kendini takdîm et ki, muzâyakalı sıkıntılı bir zamanda seni lutf ile yâd edip gözet sin .” (İbn Hanbel, I, 307; Tirmizî, Deavât, 9)

بُرِّ الْوَالِدَيْنِ يَزِيدُ فِي الْعُمْرِ وَالْكَذْبُ
يَنْقُصُ الرِّزْقَ وَالِدُعَاءُ يَرُدُّ الْقَضَاءَ

“Ana ve babaya iyilik ömrü artırır. Yanlan söylemek rızkı noksanlaştırır, duâ kazâya siper olur.” (Buhârî, Mevâkitü’s-salât, 5; Müslim, İmân, 137; Ebû Dâvud, Edeb, 130; Tirmizî, Salât, 13; Nesâî, Mevâkit, 51; İbn Mâce, Edeb, 1)

مَنْ قَطَعَ رَجَاءَ مَنْ التَّجَأَ إِلَيْهِ قَطَعَ اللَّهُ رَجَاءَهُ

“Kendisine ilticâ ile bir ricada bulunan kimsenin ricâsını kesip atanın duâ ve ricâsını da Allah kesip atar.” (Aclûnî, Keşfü’l-hafâ, II, 272/2573)

مَنْ أَدَلَّ عِنْدَهُ مُؤْمِنٌ فَلَمْ يَنْصُرْهُ وَهُوَ
يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يَنْصُرَهُ أَذَلَّهُ اللَّهُ عَلَى رُؤُوسِ

الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Bir kimsenin yanında mü’min kardeşi hakarete uğrar, zillete düşürülür de gücü yettiği hâlde ona yardım etmezse, Allah da onu kıyâmet günü herkesin huzûrunda zelil eder.” (İbn Hanbel, III, 487)

مَنْ أَرَادَ أَنْ تُسْتَجَابَ دَعْوَتُهُ وَأَنْ تُكْشَفَ

كُرْبَتُهُ فَلْيُفْرَجْ عَنْ مُعْسِرٍ

“Her kim duâlarının kabûlünü, gam ve üzüntülerinin def olup kaldırılmasını arzû ederse sıkıntıda bulunanların imdâdına yetişsin.” (Müslim, Müsakat, 32; İbn Hanbel, Müsned 3/32)

مَا خَابَ مَنْ اسْتَخَارَ وَلَا نَدِمَ مَنْ اسْتَشَارَ

وَلَا عَالَ مَنْ اقْتَصَدَ

“İşlerde istihâre edenler, yani Allah’tan hayır dileyerek rızâsına muvafık hareket edenler zarar etmezler. İstişâre edenler de işin sonunda pişman olmazlar. İdâr-ı maîşetinde isrâf etmeyip i’tidal yolunu iltizâm edenler de fakr u zarûrete düşmezler.” (Heysemî, Mecmau’z-zevâid, II, 280)

إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَفْعَلَ أَمْرًا فَتَدَبَّرْ عَاقِبَتَهُ فَإِنْ
كَانَ خَيْرًا فَأَمْضِهِ وَإِنْ كَانَ شَرًّا فَانْتَهُ

“Bir işe başlamak istediğin zaman âkıbetini iyice tefekkür edip hayr u sevâbı mûcib ise devâm et, şerr ü ıkâbı mûcib ise ictinâb et!” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 414)

الْحِكْمَةُ عَشْرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةٌ مِنْهَا فِي الْعُزْلَةِ
وَوَاحِدٌ فِي الصُّمْتِ

“Hikmet on kısımdır. Dokuzu uzlette, diğeri de sükûttadır. Yâni (kişinin lisânını) mâlâyâniden/kendisini ilgilendirmeyen ve lüzûmsuz şeylerden hıfzylemesindedir.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 3828)

أَبَى اللَّهُ أَنْ يَقْبَلَ عَمَلٍ صَاحِبٍ بِدْعَةٍ حَتَّى
يَدَعَ بِدْعَتَهُ

“Akâid-i fâside ve bid’at sâhiplerinin ibâdetini Cenâb-ı Allah kabul etmekten imtinâ buyurmuştur. Meğer ki tevbe edip ehl-i sünnet ve’l-cemaat îtikâdına rücû etsin.” (İbn Mâce, Mukaddime, 7)

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh- der ki: Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır:

“Her bir peygambere kabul edileceği vaad edilen bir duâ hakkı verilmiştir. Ben ümmetime şefaath olmak üzere duâmı âhirete bırakmak istiyorum.” (Müslîm, İman, 334, 335 vd. Buhârî, Deavât, 1; Tirmizî, Deavât, 130; İbn Mâce, Zühd, 37; Dârimî, Rikak, 85; Muvatta', Kur'ân, 26)

Ebû Hüreyre'den gelen diğerk rivayette ise Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-:

“Her peygamberin mutlaka kabul edileceği vaad edilen bir duâsı vardır. Diğerk peygamberler o haklarını bu dünyada kullandılar. Ben ise duâmı kıyamet günü ümmetime şefaath etmek üzere sakladım. Ümmetimden Allah'a şirk koşmadan ölenler inşaallah bu duâyâ nâil olacaklardır.” (Müslim, İman, 338)

Enbiyây-ı izamın her duâsının müstecâb olması kuvvetle umulur ise de, kat'î olmayıp yalnız bir duâlarının kesin olarak kabul edileceği kendilerine bildirilmiştir. O duâ, her bir nebîye Allah tarafından husûsî olarak verilen duâdır.

Ezcümle Hazret-i Âdem -aleyhisselâm- bu müstecâb duâsını tövbesinin kabul olması için; Hazreti Nuh -aleyhisselâm- kavmininin helâki ve beraberindeki mü'minlerin kurtulması için, Hazret-i İbrahim -aleyhisselâm- Mekke-i Mükkereme ve Beytullah için, Hazreti Musa -aleyhisselâm- Fir'avn'ın helâki için, Hazret-i İsâ

-*aleyhisselâm*- gökten bir mâide sofrâ indirilmesi için etmişler ve müstecâb olmuştur.

Hazret-i Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz ise, bu kesinlikle kabul olunacağı Allah tarafından te'min olunan duâsını, ümmetine şefaât için âhirete bırakmıştır. Ne mutlu O'nun sünnetine sımsıkı sarılan mü'minlere.

PEYGAMBERİMİZ'İN DUÂLARINDAN ÖRNEKLER

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhüma-'dan rivâyete göre Peygamber Efendimiz'in duâlarından biri şu duâ idi:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي بَصْرِي
نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا
وَعَنْ يَسَارِي نُورًا وَفَوْقِي نُورًا وَتَحْتِي
نُورًا وَأَمَامِي نُورًا وَخَلْفِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي
نُورًا -وَفِي رِوَايَةٍ- عَصْبِي وَلَحْمِي وَدَمِي
وَشَعْرِي وَبَشْرِي

“Allah'ım! Kalbime büyük bir nûr ver; gözüme bir nûr, kulağıma bir nûr ver; sağıma bir nûr, soluma bir nûr ver; üstüme bir nûr, altıma bir nûr ver; önüme bir nûr, arkama bir nûr ver; bana büyük bir nûr ihsân eyle!”

Diğer bir rivayette şu ilave vardır:

“Sinirlerime bir nûr, etime bir nûr, kanıma bir nûr ver; saçlarıma bir nûr, derime bir nûr ver!”

Rasûlullâh -sallallahu aleyhi ve sellem- duâsında bunları söylerdi. (Buhârî, Deavât, 9; Müslim, Müsâfirîn, 181)

Muğire bin Şu'be'den rivâyet olunduğuna göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-'in duâlarından biri de şu idi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ
وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

“Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur, sâdece O vardır. O tektir ve şeriki (ortağı) yoktur. Mülk O'nundur, hamd de O'na mahsustur. O, her şeye kâdirdir/her şeye gücü yeter. Allah'ım! Sen'in verdiğine mâni olacak yoktur, Sen'in menettiğini de verecek yoktur. Servet sâhiplerine Sen'in katında malları fayda vermez. (Ancak amel-i sâlihlerinden fayda görürler.)” (Buhârî, Ezân, 155, Deavât, 18; Müslim, Salât, 193; Tirmizî, Salât, 180; Muvattâ', Kader, 8; İbn Hanbel, Müsned, III, 87)

Abdullah bin Abbas -radıyallahu anhüma-'dan rivâyete göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-'e bazı kimseler gelip:

“– İnsanlar; yâni Ebû Süfyan ve arkadaşları sizinle muhârebe etmek için adam ve silâh toplamışlar, hazırlık yapmışlar. Onlara mukabele edecek derecede kudretiniz yoktur. Onlardan sakınınız” diye korkutmak istediklerinde, bu söz müminlerin yakînî îmânlarını ve cesâretlerini artırıp, Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

“Allah bize kâfidir, o ne güzel vekîldir!” buyurdu. Mü’minler de böyle söylediler. (Buhârî, Tefsîr, 3/13; Vâhidî, *Esbâbu Nüzûl*, s. 135)

Enes bin Mâlik -radıyallahu anh-’dan rivâyete göre: Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz çoğu zaman şöyle duâ ederdi:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“Allah’ım! Ey Rabbimiz! Bize dünyâda da iyilik ve güzellik ver, âhirette de iyilik ve güzellik ver ve bizi cehennem azâbından koru!” (Buhârî, Tefsîr 38, Deavât 55; Müslim, Zikr 23, 26, 27; el-Bakara, 201)

Ebû Musâ el-Eş’ârî’den rivâyete göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle duâ ederlerdi:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي
أَمْرِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي
وَجِدِّي وَخَطَائِي وَعَمْدِي وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي

“Allah’ım! Benim hatâlarımı, cehâletle yaptıklarımı, işlerimde haddi aşmamı ve benden daha iyi bildiğin kusurlarımı mağfîret eyle! Allah’ım benim lâtifelerimi, cîddiyetimi, hatâen yaptıklarımı ve kasten yaptıklarımı mağfîret eyle! Bütün bu kusurların bende bulunduğunu itiraf ederim.” (Buhârî, Deavât, 60; Müslim, 70)

Ebû Hüreyre -radıyallahu anh-’dan rivâ-yete göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Her kim günde yüz kere:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Allah’tan başka hiçbir ilâh yoktur, sâ-dece O vardır. O tektir ve şerîki (ortağı) yok-tur. Mülk O’nundur, hamd de O’na mah-sustur. O, her şeye kâdirdir/her şeye gücü yeter.” derse o kimse için on köle azâd etmiş sevâbı verilir, yüz hasene yazılır, yüz günâhı si-linir, o gün akşam oluncaya kadar bu ona şey-tana karşı siper olur. Hiç bir kimse ecir bakı-mından onu geçemez, ancak bunu ondan faz-la söyleyen kimse müstesnâ.” (Buhârî, Ezân, 155; Tecrîd-i Sarîh Terc. 2/910-915)

اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ
أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي
إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي. اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ

خَشِيَّتِكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَأَسْأَلُكَ
كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَاءِ وَالْغَضَبِ وَأَسْأَلُكَ
الْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا
يَنْفَدُ وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ وَأَسْأَلُكَ
الرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ
الْمَوْتِ وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ
وَالشُّوقِ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ
وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ. اللَّهُمَّ زَيْنًا بَرِيئَةَ الْإِيمَانِ
وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ.

“Allah’ım! Gaybı bilmen ve mahlûkât üzerinde sâhip olduğun kudret hakkı için, hayât benim için hayırlı olduğu müddetçe beni yaşat, vefât etmek benim için hayırlı olduğunda da beni vefât ettir.

Allah’ım! Gizlide de açıkta da Sen’den korkmayı istiyorum, rızâ ve gadap hâlinde de hak sözden ayrılmamayı istiyorum, fakirlik ve zenginlikte de iktisatlı ve îtidâl üzere olmayı istiyorum.

Sen’den tükenmeyen bir nîmet (âhiret nîmetlerini) istiyorum. Sen’den sona ermeyen bir göz nûru (neslimin benden sonra güzel bir şekilde devâm etmesini, namazlarımı en güzel şekilde kılabilmeyi, muhabbeti, huzûr ve saâdeti) istiyorum.

Sen'den, tâyin ettiğin kadere rızâ gösterebilmeyi istiyorum. Sen'den, öldükten sonra huzûr ve sükûn içinde bir hayat istiyorum. Sen'den cemâline bakmanın lezzetini ve Sana kavuşma şevki istiyorum. Bütün bunları sabredilemeyecek bir zarar ve dalâlete düşürücü bir fitneden uzak olarak vermeni istiyorum.

Allah'ım! Bizi îman zînetiyle süsle ve bizi doğru yolda giden hidâyet rehberleri kıl!" (Nesâî, Seh, 62; İbn-i Hanbel, IV, 264; Hâkim, I, 705)

"Ey Ebû Bekr'in kızı! Sana diğer duâları da içinde toplayan bir duâ öğreteyim mi? Şöyle duâ et:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ
وَأَجَلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَأَجَلِهِ مَا عَلِمْتُ
مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ
عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا
مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ
قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا

“Allah’ım! Ben hayrın her çeşidini; âcil olanını ve geç olanını, bildiğim ve bilmediğim her türlü iyiliği Sen’den istiyorum. Her türlü şerden; âcil olanından ve geç olanından, bildiğim ve bilmediğim bütün kötülüklerden de Sana sığıyorum.

Allah’ım! Ben Sen’den, kulun ve Peygamberinin istediği hayrı istiyorum. Kulun ve Peygamberinin sığındığı şerden de Sana sığıyorum.

Allah’ım! Ben Sen’den cenneti ve cennete yaklaştıran söz veya ameli diliyorum. Cehennem ateşinden ve cehenneme yaklaştıran söz veya amelden de Sana sığıyorum. Benim için hükmettiğin her kaza (ve kaderi) de hayırlı kılmanı niyâz ediyorum.”

(Bkz. İbn-i Mâce, Duâ, 4; İbn-i Hanbel, VI, 134; Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 5506)

“Sana bir kısım sözler öğreteyim mi ki, Allah Teâlâ kimin hayrını murâd ederse onları ona öğretir, sonra ebediyyen unutturmaz. De ki:

اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ فَقْوٍ فِي رِضَاكَ ضَعْفِي
وَأَخُذٌ إِلَى الْخَيْرِ بِنَاصِيَتِي وَأَجْعَلِ الْإِسْلَامَ
مُتَّهَى رِضَايَ. اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ فَقْوٍ
وَإِنِّي ذَلِيلٌ فَأَعِزَّنِي وَإِنِّي فَاقِرٌ فَارْزُقْنِي

“Allah’ım! Ben zayıfım, zaafımı Sen’in rızâ-yı şerîfini kazanma husûsunda kuvvet-

lendir. Nâsiyemden tutarak beni hayra sevkelye! İslâm'ı rızâmın en son noktası kıl!

Allah'ım! Ben zayıfım, beni kuvvetlendir; insanlar arasında küçük görülüyorum, beni izzet sâhibi kıl! Ben muhtâcım, beni rızıklandır." (Suyûtî, el-Câmiu's-sağîr, no: 2882; Hâkim, el-Müstedrek, I, 708/1931)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ
وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ وَالْعَيْلَةِ
وَالذَّلَّةِ وَالْقِلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالشَّقَاقِ وَالنِّفَاقِ
وَالشُّمْعَةِ وَالرِّيَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الضَّمَمِ
وَالْبُكْمِ وَالْجُنُونِ وَالْجُدَامِ وَالْبَرَصِ وَسَيِّئِ
الْأَسْقَامِ

"Allah'ım! Âcizlikten, tembellikten, korkaklıktan, cimrilikten, yaşlılığın getirdiği tâkatsizlik ve bunaklıktan, kasvetten (katı kalplilikten), gafletten, yokluktan, zilletten, mal ve hayır azlığından, meskenetten (kötü hâlden) Sana sığınırım. Nefsin doymak bilmeyen ihtiyaç hissinden, küfürden, fâsıklıktan, hakka muhâlefetten ve ayrılıktan, nifaktan, süm'adan (amelleri insanların duyması için yapmaktan), riyâdan Sana sığınırım. Sağırlıktan, dilsizlikten, delilikten, cüz zamdan, barastan ve her türlü kötü ve müzmin hastalıklardan Sana sığınırım."

(Buhâri, Tefsir, 16/1; Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr*, no: 1489; Hâkim, *el-Müstedrek*, I, 712/1944)

Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem*-duâsında şöyle buyururdu:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ إِذَا أَحْسَنُوا
اسْتَبَشَرُوا وَإِذَا أَسَاءُوا اسْتَغْفَرُوا

“Allah’ım! Beni, iyilik yaptığında seven, kötülük yaptığında ise hemen hatasını anlayıp istiğfâr eden kullarından eyle!” (İbn-i Mâce, Edeb, 57; Suyûtî, *el-Câmiu's-sağîr*, no: 1462)

Ekseri duâları:

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

“Ey kalbleri çekip çeviren Rabbim! Kalbimi dînin üzere sâbit kıl.” idi. (Tirmizî, Deavât, 85)

DUÂ ÂDÂBÎ

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-'dan rivayete göre Hazret-i Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“Sakın sizden biriniz duâ ederken «Yâ Rabb, dilersen beni mağfiret eyle, dilersen bana merhamet eyle» demesin. İstedliğini sağlamca ve kat'ıyyetle istesin. Çünkü Allah'ı şu veya bu işe zorlayabilecek hiçbir kudret yoktur.” (Buhâri, Deavât, 21)

Yine Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“Sizden herhangi biriniz «Duâ ettim de kabul olunmadı» diyerek acele etmedikçe duâsı kabul olunur.” (Tirmizî, Deavât, 21)

Duâ eden duâsında ısrar etmeli, devam etmelidir. Her halde er veya geç müstecâb olur.

Bir de dünyâda müstecâb olmasa bile kul bunu yine kendi lehine bilip Allah'tan ümidini kesmemelidir. Duâ büyük bir ibâdet olduğu için âhirette de bir ecir ve sevabı olur.

Duânın âdabı pek çoktur. Bu cümleden olarak:

- 1- EVELÂ abdestli bulunmak,
- 2- Bir namazdan sonra yapılmak,
- 3- Tevbe ve istiğfarını ve kemâl-i ihlâsını arzulemek,
- 4- Kibleye yönelmek,
- 5- Duâdan evvel Allah'a çokça hamd ü sena etmek,
- 6- Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Efendimiz Hazretleri'ne çokça salât ve selâm eylemek,
- 7- Duânın nihayetini âmin ile bitirmek,
- 8- Duâda yalnız kendisini düşünmeyip bütün sâlihleri ve bütün mü'minleri duâya katmak,
- 9- Bir hâcetini isterken ellerini semâya kaldırıp avuçlarını açarak duâ etmek,
- 10- Kıtık; umumî sıkıntı ve felâketlerin def'i için ise ellerinin dışını semâya çevirerek duâ etmek ve Allah'a sığınmak,
- 11- Celb-i menfaat için yapılan duâların nihâyetinde ellerinin avuçlarını yüzüne mesh eylemek. Def'-i mazarrat için yapılan duâlarda mesh edilmez.
- 12- Duânın asıl anahtarı ise helâl lokma yemektir.

Ebû Musa el-Eş'arî -radiyallahu anh-'dan rivayete göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazretleri Hayber Gazâsı'na giderken maiyyetinde bulunan ashâb-ı kiram bir vadiye vardıkta yüksek sesle tekbîr ve tehlîl ederek bağıra bağıra zikrullah etmeye başladılar. Rasûlullah -sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem- Hazretleri:

“– Kendinize rıfk u merhamet ediniz. Zîra siz ne sağıra, ne de gâibe duâ ediyorsunuz. Ancak her şeyi hakkıyla işiten ve size sizden yakın olan Allah'a duâ ediyorsunuz. Ve Allahü Teâlâ Hazretleri siz nerede olursanız berâberinizdedir” buyurdu. (Buhârî, Cihâd, 131; Müslim, Zikir, 44)

Yani; öyle kendinize bu derece bağırma- la zahmet vermenize hacet yoktur. Cenâb-ı Hakk'a nisbetle hafî ve cehrî yapılan zikir müsâvidir.

Ebû Musa diyor ki: O esnada ben, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretlerinin hayvanının arkasında Zât-ı risâletpenâhîleriyle birlikte beraberdim.

Ve lisânımla *لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ* diyordum. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri bana hitaben:

“– Ey Abdullah bin Kays” buyurdu. Ben de icabetle:

“– Lebbeyk yâ Rasûllallah” dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri bana hitaben:

“– Ben sana cennet-i a’lânın hazînele-
rinden bir hazîneye delâlet edeyim mi?” bu-
yurunca ben hemen:

“– Babam ve anam sana feda olsun yâ
Rasûlallah! Evet irşâd ediniz” dedim. Rasûlullah
-sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Ma’siyetten sakınmak ve tâat ve ibâ-
detlerde kuvvet ve kudret ancak Allah Te-
âlâ Hazretleri’nin tevfik-i Rabbâniyyesi ve
irâde-i Sübhâniyyesiyledir.” buyurdu. (Buhârî,
Megazi, 38)

Yâni “Cümle âlemin müdebbir-i hakîkisi ve
mutasarrıfı, hepsinin hâlîkı olan Allah -sübhâ-
nehû ve teâlâ- Hazretleri’dir” demektir.

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sel-
lem- Efendimiz’e ve ehl-i Beyt’ine salât ve se-
lâm da duânın en mühim âdabındandır.

Hadîs-i şerîfte:

الدُّعَاءُ مَحْجُوبٌ عَنِ اللَّهِ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ

“Yapılan bir duâda, Muhammed -aley-
hi’s-salâtü ve’s-selâm- ve Ehl-i Beyt’ine sa-
lât ve selâm edilmedikce o duâ, makam-ı
icâbete vâsıl olamaz.” buyurulmuştur. (Suyûtî,
el-Câmi, no: 4266)

Duâ eden kimse, duânın başında, ortasin-
da ve sonunda **Peygamber Efendimize salât**

ve selâmı tekrar etmeli. Hulûs-i kalb, nezâfet, tahâret, istikbâl-i kible, izhâr-ı tezelül, tazarru, enbiyâ ve evliyâ ile tevessül, günâhkâr ve mücrim olduğunu ikrar ile tevbe ve istiğfar edip haram lokmadan ictinâb etmelidir. Bu sûretle yapılacak hayır duâların kabûlü hakkında şüphe etmemelidir.

Şunu da ilâve edelim ki:

Nâsın bâzısı her ne kadar Cenâb-ı Hakkın **kazâ** ve **kaderine** rızâ gösterip sükût eylemeyi duâyâ tercîh etmişlerse de, muhakkık âlimlerin ekserisi, dünyâ ve âhîret işlerinin esbâbdan müretteb olduğunu, müstecâb duâların ise sebeplerden biri bulunduğunu beyân ile, duâyı terketmek, kazâyâ rızâ göstermek fikriyle bir şey yememek, şiddetli kışta elbise giymemek, hasta olduğunda ilâç, muharebede silâh kullanmamak gibi bir takım meşrû olmayan hareketleri irtikâb etmek gibidir, demişlerdir.

Husûsiyle duâ izhâr-ı ihtiyâc, Cenâb-ı Hakk'a ilticâ olduğundan müstakillen bir ibâdet makamına kâim olacağından, şu halde li-sânen duâ eylemek ve kalben tazarrûda bulunmak gerekmektedir.

Duânın Kabûlünün Şartları

- 1- Kazâyâ muvâfık olmak, yani sünnetulla-ha uygun bulunmak,
- 2- O kimse hakkında duânın kabûlü hayırlı olmak,

3- İstenilen şey muhal olmamak.

Duânın kabulü için âdabına ve şartlarına riâyet etmek lâzımdır. Bu şartların cümlesi mevcut olduğu bir durumda kabul olunma ciheti gâlib ise de kabul olunması yine meşîyyet-i ilâhiyyeye bağlıdır. Binâenaleyh Allah, dilerse kabul eder, dilemezse etmez. Fakat kul, âdabına riâyet ederek duâyı bırakmamalıdır.

Duânın kabûlünün âni olmasına kullar umûmiyyetle tahammül edemeyecekleri için, istenilen şeyin bir müddet sonra verilmesi me'mûl olduğu gibi duâsı mikdarı o kimsenin üzerinden bir şerrin def'ine sebep olmak veyahud bilmediği bir cihetten duâsının eseri hâsıl olmak ihtimâline binâen duâyaya kabul olunmadı nazariyle bakılmamalı ve “*duâm kabul olunmuyor*” denilmemelidir.

Allah Teâlâ Hazretleri icabet husûsunu, istimrara; yâni geniş zamana delâlet eden muzârî sîgasıyla beyan buyurmuştur ki, bir zamanla mukayyed değildir, demektir. Kulun hakkında hayırlı olan bir zamanda kabul eder.

Yine âyet-i celîlede:

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

“Rabbiniz size: «Bana duâ edin ki duânızı kabul edeyim» dedi. O kimseler ki bana kulluk etmeğe büyüklendiler; pek yakında zelil ve hakîr olarak cehenneme girerler.”

(Gâfir [Mü'min] sûresi, 60)

Duâ, Cenâb-ı Hak'tan, insanların muhtaç oldukları şeyleri tazarrû ve niyaz ederek kemâl-i tevazû ile istirham edip istemeleridir. Kullanın Allah'a olan ihtiyaçlarını arz eylemeleridir.

Duânın kabulünün en mühim şartlarından biri de duâ esnasında Allah Zü'l-celâl Hazretlerin'den gayri hiç bir şeye güvenmeyerek teveccüh-i tâm ile ve kat'î sûretde Hak Teâla Hazretlerine yönelmektir.

Duâda iki haslet aranır;

Birincisi: İzzet-i rubûbiyyeti bilmek,

İkincisi: Ubûdiyyetten olan zilleti idrâk edip Rabbinin himayesine ilticâ ve ihsanından müstefid olmasını arzu eylemektir.

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ
السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
مَعَ
اللَّهُ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

“Ey müşrikler! Sizin âciz ma'bûdlarınız mı hayırlıdır, yoksa muztar olan kimse duâ ettiğiğinde onun duâsına icabet eden ve istediğini veren ve o muztar kalan kimseye isabet eden kötülüğü kaldıran ve sizi yeryüzünün halîfeleri kılan Allah Teâlâ mı hayırlıdır? Allah'la beraber bunları icâd ve kullanımın ihtiyâcını def eden bir ma'bûd var da ona mı ibâdet edersiniz? Düşünceniz ne kadar az ve kısadır. Zîra Kâdir'i bırakıp âcize ibâdet edersiniz.” (Neml sûresi, 62)

Yâni, Ey müşrikler! Sizin Allah'a ortak koştüğünüz putlar mı hayırlıdır, yoksa musibetlerden bir musibete veya fakîrlik ve hastalık gibi derd ve elemelerden muztar kalıb halâsına çâre arayan bir kimse duâ ettiği zaman duâsını kabul edib musîbeti âfiyete ve fakrını gınaya ve hastalığını sıhate tebdîl etmekle sâhil-i selâmete çıkaran Kâdir ve Kayyum mu hayırlıdır?

Elbette kullarının ihtiyâcını def eden ve duâsını kabul edip istediğini veren Allah Teâlâ Hazretleri bunlardan hiç birine kâdir olamayanlardan hayırlıdır. Binaenaleyh ma'bûd bi'l-hakk O'dur. O'ndan gayri ibâdete lâayık yoktur. Ve Allah Teâlâ Hazretleri size yeryüzünde tasarrufa kudret verendir. Dolayısıyla Zât-i Ecell ü A'lâya ibâdetiniz lâzımdır.

Allah'la beraber başka bir ma'bûd var mı ki gayre ibâdet edersiniz ve siz her ân arkası arkasına gelen ni'metlerin kimden geldiğini düşünmeniz gayet az olduğundan Azîz ve Kavî Allah'ı bırakıp âciz ve zelîle ibâdet edersiniz.

Duâda İhlâs (samimiyet) ve Helâl Lokmanın Ehemmiyeti

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“Bir kimse zâhir ve bâtını tanzîf ve tathîr ile kırk gün hâlisân Cenâb-ı Allah için amel ve ibâdet ederse kalbi menba-ı hikmet olup lisânından zülâl-i mârifet cereyan etmeye başlar.” (Suyûtî, el-Câmiu's-sağîr, no: 8361)

“Kul ihlâs ile لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ «Başka ilâh yok, ancak Allah vardır!» dedikçe hiç bir hicâb onu geri çevirmeksizin bu zikri, Allah’a yük- selir. Allah’a vâsıl olunca Allah bu kelime- yi söyleyene nazar eder. Allah’ın nazar etti- ği her bir muvahhid kulunu rahmeti içine al- ması O’nun hakkıdır.” (Ali el-Müttakî, I, 56-57/181)

“Helâllüğünde ve haramlığında şüphe bu- lunan nesneyi terk eyle ve helâl olduğu mu- hakkak bulunan şeyleri kabul et.” (Buhârî, Büyû’, 3; Tirmizî, Kıyame, 60)

Bu hadîs-i şerîf, insanın bâtını haramdan korumak için kemâl-i ihtiyat üzere bulunma- sının lüzûmu hakkında îrâd edilmiş ise de di- ğer işlerine, sözlerine ve sâir muâmelâtına da tatbîk için bir kâide-i külliyye tarzında bulun- muştur.

“Niyet eylediğin bir iş için kalbinde hauf ve tereddüd olursa o işi yapma.” (İbn Hanbel, V, 252, 256)

“Haramlardan sakın, insanların en âbidi olursun.” (Tirmizî, Zühd, 2; İbn Hanbel, II, 310)

“Haram lokmadan neşv ü nemâ bulan bir vücûda lâyük olan cehennem ateşidir.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 6296; Ebû Nuaym, Hilye, I, 31)

“Cibril bana ne zaman geldiyse şu iki duâyı emretti:

«Ey Rabbim! Bana temiz rızık ver ve sâlih amel nasîb et.» (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 7882)

“Allah Teâlâ buyuruyor: Kulum, beni

yalnız iken zikrederse ben de onu yalnız zikrederim. Beni bir topluluk içinde zikrederse onu ondan daha hayırlı ve daha büyük bir topluluk içinde zikrederim.” (Müslim, Zikr, 3, 18, 19, 21; Buhârî, Tevhîd, 15, 43; Tirmizî, Deavât, 131; İbn Mâce, Edeb, 53, 58; İbn Hanbel, III, 351)

“Allah sizden üç şeyi istemiyor: Kur’ân okurken yahud okunurken ileri geri konuşmayı, duâ ederken sesinizi yükseltmeyi, taakat getiremeyeceğiniz kadar kendinizi namaza zorlamanızı.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 1768)

“Gizlide yapılan bir duâ, açıkta yapılan yetmiş duâyaya bedeldir.”

“Sıkıntılı zamanlarında Allah’ın kendisine icabet etmesini isteyen kimse rahatlık zamanında duâyı çok yapsın.” (Tirmizî, Deavât, 9)

“İnsanların en âcizi duâdan da âciz olan, insanların en cimrisi selâmı da kıskanan kimsedir. (Heysemî, VIII, 31)

«Ey Rabbim! Şükürünü edaya, Sen’i zikretmeye ve Sana güzel ibâdet etmeye bana yardım et!» diyen bir kimse mükellef bir duâ yapmış olur.” (Bkz. Ebû Dâvûd, Vitr, 26/1522)

“İyiliğin her çeşidi ibâdetin yarısıdır. Diğer yarısı ise duâdır.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 2227)

“Duâ mü’minin silâhı, dînin direği, göklerin ve yerin nûrudur.” (Hâkim, I, 669/1812)

“Zaîflerinizin duâları ve ihlâslarından başka bir şey hürmetine mi nusrete nâil oluyorsunuz?” (Buhârî, Cihâd, 76; Nesâî, Cihâd, 43)

Çünkü Allah'ın huzurunda zayıflığını, acizini ve fakrını idrâk ederek ve dünyevî arzularından kalben alâkasını keserek duâ edenlerin ihlâsları kuvvetlidir. Bu da rızık ve nusret sebeplerinin en büyüklerindedir.

“Beş gece vardır ki duâ reddolunmaz: Receb'in ilk gecesi, Şa'ban'ın onbeşinci gecesi, Cum'a gecesi, Ramazan bayramı gecesi, Kurban bayramı gecesi.” (Suyûtî, el-Câmiu's-sağîr, no: 3952)

“Rikkat hâliniz geldiği zaman duâyı ganimet biliniz. Çünkü bu hal rahmettir.” (Ali el-Müttakî, II, 108/3370)

“Mü'min bir kul Allah'a duâ eder. Bu esnada Allah Teâlâ Cibrîl'e: «Bunun duâsına hemen icabet etme, çünkü sesini işitmek istiyorum.» buyurur. Bir fâcir de duâ edince Allah Teâlâ Cibrîl'e emreder: *“Hemen ver şunun istediğini! Çünkü sesini işitmek istemiyorum.”* buyurur. (Ali el-Müttakî, II, 85/3261)

“Kâfir bir kul Allaha duâ eder, hâcetini ister, derhal yerine getirilir. Mü'min Allah'a duâ eder, icâbeti geciktirilir. Melekler buna üzülürler. Bunun üzerine Allah Teâlâ buyurur ki: «Kâfirin duâsına hemen icâbet edişimin sebebi bana bir daha duâ etmemesi ve beni hatırlamaması içindir. Çünkü onu sevmediğim gibi sesini de sevmiyorum. Mü'minin duâsına da hemen icâbet etmiyorum, beni unutmayıp devamlı zikir etmesi için. Çünkü onu da seviyorum, tazarru'unu da seviyorum.» (Ali el-Müttakî, II, 86/3262)

Müstecâb Duâlar

“Dört yerde semânın kapıları açılır ve duâyâ icâbet olunur:

1- Allah yolunda saf bağlandığı zaman,

2- Yağmur yağarken,

3- Namaz kılınırken,

4- Kâ’be görüldüğü zaman.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 3337)

“İki vakit vardır ki, semânın kapıları açılır. Bu vakitlerde duânın reddolunduğu çok azdır. Biri namaza kalkıldığı zaman, diğeri Allah yolunda saff-ı cihâd bağlandığı zaman.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 4623)

“Dört duâ vardır ki: reddolunmaz:

1- Dönünceye kadar hacının duâsı,

2- Evine gelinceye kadar gazinin duâsı,

3- İyileşinceye kadar hastanın duâsı,

4- Bir de kardeşin kardeşine gıyabında ettiği duâ.

Bunlardan en çabuk kabul olunan duâ kardeşin kardeşine gıyabında ettiği duâdır.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 915)

“Üç kişi vardır ki Allah onların duâlarını reddetmez:

1- İftar edinceye kadar oruçlunun duâsı,

2- Mazlumun duâsı,

3- *Adaletli devlet reisinin duâsı.*” (Tirmizî, Deavât, 48; İbn Mâce, Duâ, 11)

“Üç duâ vardır ki kabul olunacağında hiç şübhe yoktur:

1- *Babanın, evlâdına duâsı,*

2- *Misafirin duâsı,*

3- *Mazlumun duâsı,*” (Ebû Dâvûd, Vitir 29/1536; Tirmizî, Birr 7/1905, Daavât 47; İbn-i Mâce, Duâ 11)

“İki duâ vardır ki, Allah ile bu iki duâ arasında hicâb yoktur:

Biri mazlumun duâsı,

Diğeri kardeşin kardeşe gıyabında duâsı.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 4207)

Duâsı Kabul Olunmayanlar

“Üç kimse vardır ki duâ ederler de icâbet olunmaz:

1- *Nikâhı altında kötü ahlâklı bir kadın bulunup da onu boşamayan erkek,*

2- *Bir başkası üzerinde emânet mal bulundurup da şâhidle onu tesbît etmeyen,*

3- *Malını sefih bir kimseye veren adam. Çünkü Allah Teâlâ “**Mallarınızı sefih (beyinsiz) kimselere vermeyiniz**” buyurmuştur.*” (en-Nisâ, 5; Hâkim, II, 331/3181)

Müminlere Umûmî ve Gıyabî Duâ

“Duânın efdali, kulun: «Ey Rabbim, Muhammed ümmetinin cümlesine umûmî bir

rahmet ile rahmet eyle!» demesidir. (Ali el-Müttakî, II, 191/3702)

“Duânın efdali dünyâ ve âhirette Rabbin-den af ve afiyet istemendir. Çünkü bu ikisi dünyâda sana verilir, sonra âhirette de verilirse muhakkak felah bulursun.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 1251)

“Kulun «Ey Rabbim, Ümmet-i Muham-med’in cümlesine umûmî bir rahmetle merhamet et» diye duâ etmesinden daha sevimli bir duâ yoktur Allah katında.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 8026)

«Beni, bütün mü’minleri ve mü’mineleri mağfiredet ey Rabbim» diyen kimseye her bir mü’minin hasenesinden nasîb verilir.” (Bkz. Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 8419; Ali el-Müttakî, II, 228/3876)

“Kişinin, kardeşine onun gıyabında ettiği duâ müstecâbdır. Kulun başucunda vazifeli melek bekler ve duâsına âmin der. Kul kardeşine her bir hayır duâ ettiğiinde: «Âmin, sana da aynısı olsun,» der. (İbn-i Mâce, Menâsik, 5)

Ana – Babaya Duâ

“Kul, ana ve babasına duâyı unuttuğu zaman rızkı kesilir, yani bereketi gider.” (Ali el-Müttakî, no: 45556)

Tevbe ve İstiğfar

Hâris bin Süveyd anlatıyor: Abdullah ibni Mes’ud -radiyallahu anh- bize iki hadis riva-

yet etti. Bunlardan biri Hz. Peygamber -aleyhissalâtu vesselâm-'dandı, diğeri de kendisinden. Dedi ki:

“Mü'min günahını şöyle görür: O, sanki üzerine her an düşme tehlikesi olan bir dağın dibinde oturmaktadır. Dağ düşer mi diye korkar durur. Fâcir ise, günahı burnunun üzerinden geçen bir sinek gibi görür.”

İbni Mes'ud bunu söyledikten sonra eliyle, “şöyle” diyerek, burnundan sinek kovalar gibi yapmıştır.

Sonra dedi ki: “Ben Rasûlullah -aleyhissalâtu vesselâm-'ın şöyle buyurduğunu işittim:

«Allah, mü'min kulunun tevbesinden, tıpkı şu kimse gibi sevinir: Bir adam hiç bitki bulunmayan, ıssız, tehlikeli bir çölde, beraberinde yiyeceğini ve içeceğini üzerine yüklemiş olduğu bineği ile birlikte seyahat etmektedir. Bir ara (yorgunluktan) başını yere koyup uyur. Uyandığı zaman görür ki, hayvanı başını alıp gitmiştir. Her tarafta arar ve fakat bulamaz. Sonunda aç, susuz, yorgun ve bitap düşüp: «Hayvanımın kaybolduğu yere dönüp orada ölünceye kadar uyuyayım» der. Gelip ölüm uykusuna yatmak üzere kolunun üzerine başını koyup uzanır. Derken bir ara uyanır. Bir de ne görsün! Baş ucunda hayvanı durmaktadır, üzerinde de yiyecek ve içecekleri. İşte Allah'ın, mü'min kulunun tevbesinden duyduğu sevinç, kaybolan bineğine azığıyla birlikte kavuşan bu adamın sevincinden daha fazladır.»

Müslim'in bir rivayetinde şu ziyâde var:

“Sonra adam sevincinin şiddetinden şaşırarak şöyle dedi: «Ey Allah'ım, sen benim kulumsun, ben de senin Rabbinim.»” (Buhârî, Deavât, 4; Müslim, Tevbe, 3; Tirmizî, Kıyamet, 50)

Ebü Bekri's-Sıddîk -radiyallahu teâlâ anh-
Hazretleri:

“– Yâ Rasûlallah, namazın âhirinde okumak üzere bana bir duâ ta'lîm buyur” dedikte Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazretleri buyurmuşlardır ki:

“Şöyle duâ et:

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ
عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ

“Yâ Rabb, muhakkak ki ben kendime çok zulmettim; yani çok günâh işledim. Günahları ise ancak sen afv ü mağfiret edersin. Hakkıyla gafur ve rahîm ancak sensin. Beni kendi indinden bir fazl u keremle afv ü mağfiret eyle ve bana lutf u ihsanınla merhamet eyle. Yani benim istihkakım olmayarak mahza fazl u kereminle cehennemden halâs edip cennet ve cemâline kavuştur. Şüphesiz Sen Gâfûr ve Rahîm'sin, yâni çok affeden ve çok merhamet edersin.” (Buhârî, Ezân, 149; Deavât, 16)

Büyükler demişlerdir ki: Bu duâ namazda gerek tahiyattan sonra ve gerekse namaz dı-

şında edilecek duâların en şümullülerinden ve en güzellerindendir. Zîra cehennemden halâs olup cennet ve cemâle kavuşmayı istemek duâların hulâsasıdır.

“Mecnûn ancak o kimsedir ki tevbe ve nedamet etmeyip ma’siyette devam ede.” (Ali el-Müttakî, no: 10437)

“Sizin hastalığınızın ve şifânızın ne olduğunu söyleyeyim mi? Hastalığınızın günâhlar, ilâcınızın da istiğfar olduğunu unutmayınız.” (Ali el-Müttakî, I, 479/2092)

“Meclisin (oturmanın veya oturulan yerin) keffareti, kulun şöyle demesidir:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَخَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

“Seni hamdinle tesbîh ederim ey Rab-bim! Senden başka bir ilâh bulunmadığına ve yalnız Sen olup şerîkin olmadığına şehâdet eder, Senin mağfiretini diler, sana tevbe ederim.” (İbn Hanbel, II, 369)

“Gıybetin keffareti, gıybet etdiğin kimse için istiğfar etmekliğidir.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 6259)

“Yeryüzündekilerden herhangi bir kimse,

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

derse hatalarına keffaret olur. Bu hataları deniz köpükleri kadar da olsa.” (Ali el-Müttakî, I, 455/1963)

“Duânın hayırlısı istiğfar, ibâdetin hayırlısı da kelime-i tevhîddir.” (Ali el-Müttakî, I, 483/2112)

“Ya Ali, sana bir duâ öğreteyim mi ki zerrelere adedince günâhın olsa sen de beraber olmak üzere mağfiret olunur. Şöyle söyle:

اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْحَكِيمُ
تَبَارَكْتَ سُبْحَانَكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Allah’ım, Sen’den başka ilâh yoktur. Sen Halîm ve Hakîm’sin, hayır ve bereketi çok olansın. Sen’i tenzih ederim, Sen yüce Arş’ın Rabbi’sin.” (Taberânî, Kebîr, V, 192/5060)

“İstiğfar, mü’minin sahife-i a’mâlinde nur gibi parlak.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 3056; Ali el-Müttakî, I, 475/2064)

“Günâhdan tevbe eden kimse günâh işlememiş gibi olur. Fakat bir taraftan istiğfar, diğer taraftan günâhtta ısrar eden ise -el-iyâzü billah- Cenâb-ı Hakk ile istihza eden kimse gibi olur.” (Beyhakî, Şuabu’l-îman, V, 436)

مَنْ أَكْثَرَ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ
هَمٍّ فَرْجًا وَمِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

“Bir kimse kalbi ve kalıbı ile istiğfara de-

vam ederse Cenâb-ı Hakk o kimsenin gamlarını feraha ve sıkıntılarını genişliğe tebdil ederek hiç ummadığı bir taraftan onu rızıklandırır.” (İbn-i Mâce, Zühd, 30)

لَا كَبِيرَةَ مَعَ الْإِسْتِغْفَارِ وَلَا صَغِيرَةَ مَعَ الْإِضْرَارِ

“Tevbe ve istiğfar ile büyük günâhlar af olunduğu gibi mükerreren irtikâb edilen küçük günâhlar da, büyük günâhlar arasına dâhil olur.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 9920)

“Kalbinde nedâmet olmadığı halde yalnız lisânen edilen istiğfar, yalancılardan tevbesidir.” (Münâvî, Feyzü’l-Kadîr, III, 461, no: 3974)

“Cenâb-ı Hakk’a tevbe ediniz. Muhakkak ki ben günde yüz defa Cenâb-ı Allah’a tevbe ederim.” (Ebû Dâvud, Vitir, 26; İbn Hanbel, Müsned, II, 450)

“Ne mutlu o kimseye ki defter-i a’mâlinde çokça istiğfar bulur.” (İbn-i Mâce, Edeb, 57)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا

“Ey insanlar! Ölmeden evvel Allah’a tevbe ediniz.” (İbn Mâce, İkame, 78)

Seyyidü'l-İstiğâr

Şeddad bin Evs -radiyallahu anh-'dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır:

“İstiğfârın en üstünü kulun şöyle demesidir:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ
وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ. أَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ
بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

«Allah'ım! Sen benim Rabbimsin. Sen'den başka ibâdete lâayık ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Sen'in kulunum. Ezelde Sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden Sana sığınırım. Bana lutfettiğin nîmetleri yüce huzûrunda minnetle anar, günâhımı îtirâf ederim. Beni affet, şüphe yok ki günahları Sen'den başka affedecek yoktur.»

Rasûl-i Ekrem Efendimiz sözlerine devamla şöyle buyurur:

“Her kim, bu Seyyidü'l-İstiğfârı sevâbına ve fazîletine bütün kalbiyle inanarak gündüz okur da o gün akşam olmadan ölürse cennetlik olur. Yine her kim, sevâbına ve fazîletine gönülden inanarak gece okur da sabah olmadan ölürse cennetlik olur.”

(Buhârî, Deavât, 2, 16; Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101)

Bu duânın hulâsa-i mealî: Ya Rabb, ben cürm ü kusurlarımı i'tirâf eylerim, tevbe ve istiğfar ederim, ni'metlerinin şükründen âcizim, beni afv ü mağfiret eyle, demektir.

İstiâze

Ebû Hüreyye -radiyallahu anh-'ın rivayet eylediğine göre Nebiyi-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurmuşlardır ki:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ
عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ
فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

“Allah’ım! Kabir azâbından sana sığınırım. Cehennem azâbından Sana sığınırım. Hayatın ve ölümün fitnelerinden sana sığınırım. Deccâlin fitnelerinden sana sığınırım.” (Buhârî, Ezan, 149)

Sa’d bin Ebî Vakkas -radiyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri şöyle istiâze ederlerdi:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا «يَعْنِي فِتْنَةَ الدَّجَالِ»
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

“Allahım! Cimrilikten sana sığınırım. Korkaklıktan sana sığınırım. Erzel-i ömre² bırakılmaktan sana sığınırım, dünyâ fitne-

2. Ömrün zayıf ve kötü kısmı ki çocuk gibi olur, bildiği şeyi bilmez olur ve kendisinde bunama âriz olur.

sinden: Yani Deccal fitnesinden sana sığınırım, kabir azâbından sana sığınırım.” (Buhârî, Tefsîr, Sûre: 16)

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-: **“Ve sizden erzel-i ömre bırakılanlar da vardır”** (Nahl sûresi, 70) mealindeki âyet-i celîle nazil olduktan sonra Allah’a erzel-i ömürden de sığınmaya başladı.

Hazret-i Aişe radiyallahu anha’dan rivayet olunduğuna göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle istiâze ederlerdi:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ
وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ
الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ
شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ. اللَّهُمَّ
اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَنَقِّ
قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ
مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا
بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

“Allahım, tenbellikten, bunaklık vâkî olacak derecede ihtiyarlıktan, ihtiyarlık çöküntüsünden, ma’siyet mahallerinde bulunmaktan, borçluluktan, kabir fitnesinden, kabir azâbından, cehennemden fitnesin-

den, cehennemden azâbından ve zenginlik fitnesinden sana sığınırım. Fakîrliğin fitnesinden de sana sığınırım. el-Mesîhu'd-Deccâl'in fitnesinden de Sana sığınırım. Allah'ım hatâlarımı kar ve dolu suyu ile yıka. Beyaz bir elbiseyi kirlerden temizlediğin gibi kalbimi de hatâlardan temizle. Benimle hatâlarımın arasını, maşrıkla mağribin arasını uzak kıldığın gibi uzak kıl.” (Buhârî, Deavât, 39)

Buhârî'nin İbn-i Abbas -radiyallahu an-hüma'-dan rivayet ettiğine göre Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle istiâze etmişlerdir:

أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي
لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ

“Ya Rabb! Senin îzzet ve kudretine sığınırım ki, senden başka hiç bir ilâh yoktur. Ve sen ölmezsin. Cin ve insanlar ise ölümler.” (Buhârî, Eymân, 13; Tevhîd, 7; Müslim, Zikr, 68)

Cabir -radiyallahu an-h-dan rivayete göre Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

Kur'ân'dan:

“Ey Habîbim de ki Allah Teâlâ Hazretleri sizin üzerinize Nuh tufanı ve Kavm-i Lût'a taş yağdırdığı gibi sizin de üzerinize bir azâb göndermeğe kâdirdir.” (En'âm sûresi, 65) meâlindeki âyet-i celîle nâzil olduğu zaman:

أَعُوذُ بِوَجْهِكَ “Yâ Rabb! Böyle bir azâbdan zât-ı pâk-i ülûhiyyetine sığınırım!” buyurdu.

“Altınızdán, âl-i Fir’avn’ın boğulması ve Karun’un yere geçirilmesi gibi size azâb etmeye kadirdir” (En’âm sûresi, 65) mealindeki nazm-ı celîlin kırâetinde yine:

أَعُوذُ بِوَجْهِكَ “Yâ Rabb! Böyle bir azâbdan zât-ı pâk-i ülûhiyyetine sığınırım!” buyurdu.

**“Yahud Fırkalar ihtilâfıyla mukatele ve muharebe zaruretlerine ve biriniz diğeri-
zin kılıncıyla katlolunmasına kâdirdir’** (En’âm sûresi, 65) mealindeki nazm-ı celîlin kırâetinde
هَذَا أَهْوَنُ أَوْ أَيْسَرُ “İşte bu bir dereceye kadar
ehvendir, yahud biraz daha kolaydır” buyur-
du.” (Buharî, Tefsîr, 6/2)

Başka bir hadîs-i şerîfde Rasûl-i Ekrem -sal-
lallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri:

“Ben Allah Teâlâdan ümmetimden dört şeyin kaldırılmasını istedim. Allah Teâlâ Hazretleri ikisini kaldırdı, ikisini kaldırmadı. Ümmetimi kavm-i Lût gibi semâdan taş yağdırarak ve Karun’a yaptığı gibi yere geçirmekle helak etmemesi için duâ ettim. Cenâb-ı Hak bu iki duâmı kabul buyurdu. Fakat fırkalar ve hizibler ihtilâfıyla aralarında mukatele ve muharebe ihtilâfının ve yekdiğerinin kılıncıyla katil ve helak edilmele-ri cihetinden de ref’ ve izâlesi için duâ ettim, kabul buyurmadı” demişlerdir. (Bkz. Ali el-Müttakî, XI, 174/31101)

Yani insanlar arasında ilâ yevmi'l-kıyam fırkalar ihtilafıyla veya ecnebi düşmanların tasallutuyla aralarında muharebe ve mukatele eksik olmayacak demektir.

“İblîs yeryüzüne inince Allah’a şöyle dedi;

– Ya Rabbi, beni yeryüzüne indirdin ve kovulmuş birisi yaptın. Öyle ise bana bir ev ver. Allah Teâlâ:

– **Hamam**, dedi.

– Bana bir de meclis ver, dedikte;

– **Çarşılar ve yol kavşakları**, dedi.

– Bana içecek ver, dedi.

– **Her sekir veren şey**, dedi.

– Bana müezzin ver, dedikte:

– **Çalgıcılar**, dedi.

– Kitap ver dedikte:

– **İnsanların vücudlarına yaptırdıkları dövmelerdir**, dedi.

– Bana bir söz ver, dedikte:

– **Yalan sözler senin sözlerindir**, dedi.

– Bana bir peygamber ver dedikte;

– **Kâhinler**, dedi.

– Tuzak ver, dedikte:

– **Kadınlardır**” dedi. (*Râmûzû'l-ehâdis*, s. 332)

“İblis’in, köpeğin hortumu gibi bir hortumu vardır. Onu Ademoğlunun kalbine so-

kar ve durmadan şehvetleri, lezzetleri hatırlatır ve Rabbi hakkında şüpheye düşürmek gayretiyle vesvese verir. Kul:

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ. وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ يَخْضُرُونَ إِنَّ اللَّهَ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

deyince şeytan kalbinden hortumunu çeker.” (Ali el-Müttaki, I, 251/266)

Süleyman bin Surad -radiyallahu anh- şöyle dedi:

Bir gün Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanında oturuyordum. İki kişi birbirine sövüp duruyordu. Bunlardan birinin yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuş, boyun damarları şişmiş, dışarı fırlamıştı. Bunu gören Rasûlullâh -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

“Ben bir söz biliyorum, eğer bu kişi onu söylerse, üzerindeki bu kızgınlık hâli geçer. Eğer o:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«İlâhi rahmetten kovulmuş şeytandan Allaha sığınırım» derse, üzerindeki hâl kaybolur.”

Oradakiler Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-’in ona “İlâhî rahmetten kovulmuş şeytandan Allah’a sığın!” tavsiyesinde bulundu-

ğunu iletiler... (Buhârî, Bed'ü'l-halk 11, Edeb 44, 76; Müslim, Birr 109)

“Şöyle de: «Ey Rabbim! Kulağımın şerrinden, gözümün şerrinden, dilimin şerrinden, kalbimin şerrinden ve benim şerrinden sana sığınırım.» (Neseî, İstiâze, 4)

“Gecenin evvelinde ve gündüzün evvelinde şu duâ ile duâ eden kulu Allah Teâlâ İblîs ve askerlerinden korur:

بِسْمِ اللَّهِ ذِي الشَّانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانَ شَدِيدِ
السُّلْطَانَ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ

“Şânı yüce, burhanı büyük, kudreti şiddetli Allah'ın adıyla. Allah ne dilerse o olur. Şeytandan Allah'a sığınırım.” (Ali el-Müttakî, II, 225/3862)

“Belânın sizi ezmesinden, şekavetin çukuruna düşmekten, kötü kazaya uğramaktan ve düşmanların şamatasından Allah'a sığının!” (Buhârî, Kâder, 13)

“Cehennemden Allah'a sığınınız. Kabir azâbından Allah'a sığınınız. Mesîh Deccâl'in fitnesinden Allah'a sığınınız. Hayatın ve ölümün fitnesinden Allah'a sığınınız.” (Râmûzû'l-ehâdis, s. 255)

“Allah'a sığınanların sığınma vâsıtalarının efdalini söyleyeyim mi? Felâk ve Nâs sûreleridir.” (Râmûzû'l-ehâdis)

“Şu yaptığım tavsiyeyi işitmene hiç de bir mâni’ yokdur: Sabah ve akşama çıktığında de ki:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ
شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ

“Ey Hayy u Kayyum olan Rabbim! Rahmetine tevessül ederek bana yardım etmeni istiyorum. Benim her hâlimi ıslâh eyle. Göz açıp yumuncaya kadar da olsa beni kendime (nefsime) bırakma!” (Hâkim, I, 730/2000)

BESMELE

Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِفْتَاحُ كُلِّ كِتَابٍ

“Bilcümle semavi kitâbların anahtarı «Rahman, Rahîm Allah adı ile» dir; yani besmeledir.” (Râmûzû'l-ehâdis, 241, Suyûtî, el-Câmiûs-Sağir, no: 3111)

كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَمْ يُبْدَأْ فِيهِ بِبِسْمِ اللَّهِ فَهُوَ آقْطَعُ

“Meşrû işlerin hangisi olursa olsun besmele-i şerîfe ile başlanmazsa hayrına ve tamamına nâil olunamaz, bereketsiz kalır.” (Suyûtî, el-Câmiu's-sağir, no: 6284)

“Bir vartaya düştüğün vakit:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“Rahman, rahîm Allah adıyla. Çok yüce ve çok büyük Allah'a sarılmaktan, O'ndan

yardım dilemekten başka çâre yoktur!” demeye devam et. Zira Cenâb -ı Allah bunların hürmetine belâ ve musibetlerin nicelelerini def eder.” (Suyûtî, el-Camius-Sağır, no: 896; Râmûzü'l-ehâdis, 66)

İbn-i Mes'ûd radiyallahu anh şöyle buyurur:

مَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَجِّيَهُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ تِسْعَةِ عَشَرَ
زَبَانِيَةً فَلْيَقْرَأْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Cehennemnin başlıca me'murları olan ondokuz zebânînin azâbından necat bulmak isteyen kimse Besmele'ye devam etsin.” (İbn-i Kesir, Tefsir, I, 120) Zira besmele ondokuz harftir.

مَا مِنْ أَحَدٍ يَقْصِدُ دُخُولَ الْبَيْتِ إِلَّا وَيَتَّبِعُهُ
الشَّيْطَانُ فَإِنْ دَخَلَ الْبَيْتَ فَقَالَ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَقُولُ الشَّيْطَانُ لَا مَدْخَلَ
لِي فِي هَذَا الْبَيْتِ

“Sizden biriniz evine girmek istediği zaman şeytan onu ta'kib eder. O kimse evine girdiği zaman besmele ile girerse şeytan der ki: Bu evde bana girecek yer yok.” (Müslim, Eş-ribe, 103; el-Ezkâr, 26)

“Her günün sabahında ve her gecenin akşamında:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«Allah'ın adıyla ki, O'nun adı sayesinde ne semâda, ne yeryüzünde, hiç bir şey zarar veremez. O her şeyi işiten, her şeyi hakkıyla bilendir» diyen ve bunu üç defa tekrarlayan kimseye hiç bir şey zarar veremez. (Ebû Dâvud, Edeb, 101; İbn-i Mâce, Duâ, II; İbn Hanbel, I, 62, 66, 72)

“Allah'ın adı anılmadan yenilen her yemek ancak hastalıktır, onda bereket yoktur. Bunun keffâreti, eğer sofraya ortada ise Bismillah diyerek devam etmektir. Eğer sofrayı kaldırdı isen yine Bismillah deyip parmaklarını yalamandır.” (bk. en-Nevevî, el-Ezkâr, 205. vd.)

HAMDELE

Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ
فَهُوَ أَقْطَعُ

“Meşrû işlere Allah’a hamd ile başlanmazsa hayır ve bereketi kesilir.” (İbn-i Mâce, Nikâh, 19; Ebû Dâvud, Edeb, 18)

الْحَمْدُ عَلَى النِّعْمَةِ أَمَانٌ لِرِزْوَالِهَا

“Cenâb-ı Hakk’ın nîmetlerine hamd ü senâ, insanı nîmetin zevâlinden emîn kılar.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 3836)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَأْسُ الشُّكْرِ مَا شَكَرَ اللَّهُ عَبْدٌ
لَا يَحْمَدُهُ

“Allah’a hamdetmek şükrün başıdır. Allah’a hamdetmeyen bir kul O’na şükür etmemiştir.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 3835)

أَفْضَلُ الذِّكْرِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

“Cenâb-ı Hakk’ı sena için elhamdülillah demek, yahud Allah’a hamd etmek zikirlerin efdalidir.” (İbn-i Mâce, Edeb, 55)

أَشْكُرْكُمْ لِلَّهِ أَشْكُرْكُمْ لِلنَّاسِ

“Cenâb-ı Hakk’a en çok şükür ediniz, insanlara teşekkürde kusur etmeyinizdir.” (Ebû Dâvud, Edeb, 11; Tirmizî, Birr, 35)

“Sözlerin Allah’a en sevimsisi, kulun:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ demesidir.” (Buhârî, Tevhîd, 58; Müslim, Salât, 220; Ebû Dâvud, Edeb, 101, Tirmizî, Mevakît, 79)

“Hiç bir tarafı müstesna olmamak üzere bütün dünyâ ümmetten sâdece bir adama verilse ve sonra bu kimse «Elhamdülillah» dese, muhakkak ki bu «Elhamdülillah» bütün hepsinden daha kıymetli, daha efdal olurdu.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 7398)

“Kim her gün bir defa:

سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ

سُبْحُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

derse cennetteki makamını görmedikçe ölmez, yahud ona gösterilmedikçe ölmez.” (Ali el-Müttakî, II, 230/3886)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِظَمَتِهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ
لِقُدْرَتِهِ

“Kim «Hamd ederim Allah’a ki, her şey O’nun azameti önünde boyun eğmiştir. Hamdederim Allah’a ki her şey O’nun izzeti karşısında zelîldir. Hamd ederim Allah’a ki her şey O’nun mülk ü saltanatına boyun eğmiştir. Hamd ederim Allah’a ki, her şey O’nun kudretine teslîm olmuştur» derse ve bunu ancak Allah’ın indindekini talep ederek söylerse, Allah ona bin hasene yazar, derecesini bin kat yüceltir, kıyamet gününe kadar ona istiğfar etmeleri için yetmiş bin melek vazifelendirir.” (Ali el-Müttakî, II, 226/3879)

İbrâhîm -aleyhisselâm- Rabbine suâl edip:

“– Ey Rabbim, sana hamdedenin mükâfatı nedir?” Allah Teâlâ cevaben buyurdu ki:

“– Hamd, şükrün anahtarıdır, şükür onunla beraber Rabbü'l-âlemînin Arşına yükselir.” İbrâhîm tekrar suâl edip:

“– Ey Rabbim! Seni tesbîh edenin mükâfatı nedir?” Allah Teâlâ cevaben:

“– Tesbîhin aslının ne demek olduğunu âlemlerin Rabbi Allah bilir.” (Ali el-Müttakî, I, 469/2042)

SALVELE

Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurmuşlardır ki:

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ غَدًا رَاضِيًا فَلْيَكْثِرِ
الصَّلَاةَ عَلَيَّ

“Cenâb-ı Hakk’a yarın rızâyâ ermiş olarak mülâki olmak arzusunda bulunanlar bana çokça salât göndersinler.” (Ali el-Müttakî, I, 504/2229)

أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً

“Tahkîkan sizden bana en yakın olan kimse beni çokça salât ve selâmla yâd edenlerdir.” (Tirmizî, Vitr, 21/484)

مَنْ عَسَرَتْ عَلَيْهِ حَاجَةٌ فَلْيَكْثِرِ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ
فَإِنَّهَا تَكْشِفُ الْهُمُومَ وَالْغُمُومَ وَالْكَرُوبَ
وَتُكْثِرُ الْأَرْزَاقَ وَتَقْضِي الْحَوَائِجَ

“İhtiyâcı bulunan bir şeyi te’minde zorluğa düşen bir kimse bana çokça salât ve selâm göndersin. Tahkîkan salât ve selâm gam ve kederleri izâle eyler, rızıkları bollastırır ve müşkülleri halletmek için yegâne bir vesiledir.” (Kenzü’l-İrfân, 5)

إِنَّ أَبْخَلَ النَّاسِ مَنْ ذَكَرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

“Muhakkak ki insanların en ziyâde cimri olanı yanında ismim anılıp da bana salavât ve selâm göndermeyen kimsedir.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 2156)

مَنْ ذَكَرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ فَهُوَ شَقِيٌّ

“Bir kimse yanında ismim zikrolunur da bana salât ve selâm göndermezse o kimse şakîdir.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 8678)

جَزَى اللَّهُ مُحَمَّدًا عَنَّا مَا هُوَ أَهْلُهُ

“Bize olan muhabbetinden dolayı Allah Teâlâ Muhammed -aleyhi’s-salâtü ve’s-selâm-ı lâyük olduğu şekilde mükâfatlandır-sın.” diyen kimse yetmiş kâtibi bin sabah yormuş olur. (Ali el-Müttakî, II, 234/3900)

Yani bundan hâsil olacak sevabı yetmiş kâtib bin gün müddetle yazmakla zor bitirirler, demektir.

Peygamber -aleyhisselâm-’a salât edilinceye kadar her duâ yolda bekler, gitmez, kalır.” (Tirmizî, Vitr, 21)

“Allah’ın ismi zikrolunmaksızın ve bana salavât gönderilmeksizin başlanan bir iş kesilir kalır, batar. Bütün bereketlerden mahrum olur.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 6285)

“Allah Teâlâ bana ümmetim için iki emân indirdi. Bunlar şunlardır:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

“Sen onların içinde bulunduğun müddetçe Allah onlara azâb edecek değildir. Onlar istiğfara devam ettikleri müddetçe de Allah onlara azâb edici değildir.” (Enfal sûresi, 33)

Ben gidince onların arasında kıyamete kadar istiğfarı bıraktım.” (Tirmizî, Tefsir, 8/3082)

MUHTELİF DUÂLAR

GÜNÜN BELLİ ZAMANLARINDA OKUNACAK DUÂLAR

Seher Vaktinin Fazîleti

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-'den rivâ-yete göre Nebiyi-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

يُنزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ
الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ مَنْ
يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ
مَنْ يَسْتَغْفِرْ لِي فَأَغْفِرَ لَهُ

“Rabbimiz Tebâreke ve Teâlâ her gece, gecenin son üçte biri kaldığı sırada dünyâ semâsına nüzûl eder ve şöyle buyurur: “Bana duâ eden var mı, duâsına icâbet edeyim? İsteddiğini vereyim. Bana istiğfar eden var mı, onu mağfiret edeyim?” (Buhârî, Teheccüd, 14)

Bu hadîs-i şerîf, gecenin son üçte birinin vakt-i icâbet olduğuna büyük müjdelilerle berâber delâlet etmektedir.

“Gece yarısında semânın kapıları açılır ve bir münâdî şöyle seslenir: «Hiç duâ eden var mı, icâbet olunsun, bir şey isteyen var mı verilsin, bir sıkıntıda olan var mı kurtarılınsın.» Her hangi bir duâ ile duâ den hiç bir müslüman yoktur ki Allah Teâlâ ona icâbet etmiş olmasın. Ancak şehveti için koşan zinâkâr kadınla ayyaş ve işret ehli müstesnâ.” (İbn Hanbel, IV, 217, III, 34, 43, 94)

“Gecede bir saat vardır. Müslüman bir kulun dünyâ ve âhiret işinden istediği her hangi bir hayır varsa ve duâsı o saate gelirse muhakkak Allah ona dileğini verir. Bu her gece vardır.” (Tirmizî, Vitr, 16; Neseî, Mevâkit, 35)

“Saatlerin efdali gecenin son kısmıdır.” (İbn-i Hanbel, IV, 385)

Üç kişi vardır ki onlar İblis'ten ve askerlerinin şerrinden masûndurlar:

- 1. Gece ve gündüz Allah'ı çok zikredenler,*
- 2. Seher vakitlerinde istiğfar edenler,*
- 3. Allah'ın haşyetinden ağlayanlar.”* (Ali el-Müttakî, XV, 841/43343)

Teheccüde Kalkınca Okunacak Duâ

İbn-i Abbas -radiyallahu anhüma-'dan rivâyet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem, gece teheccüd için kalktığında şöyle derlerdi:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ
أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ حَقٌّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ وَقَوْلُكَ
حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ
وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ
حَقٌّ. اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَإِلَيْكَ
حَاكَمْتُ فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا
أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Allah’ım Sana hamd olsun. Sen bütün semâları, arzı ve onlardakileri ayakta tutarsın. Hamd Sana mahsûstur ey Rabbim! Sen semâların, arzın ve onlarda ne varsa hepsinin nûrusun. Hamd Sana mahsustur ey Rab-

bim! Sen semâların, arzın ve onlardakilerin hâkimi ve hükümdârisin. Ve Sana yine hamd olsun ki, Sen Hakk'sın. Sen'in va'din de hak, Sana kavuşmak da hak, sözün de hak, cennet de hak, cehennem de hak, nebîlerde hak, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'de hak, kıyâmet de hak. Sana teslim oldum ey Rabbim! Sana îmân ettim, Sana tevekkül ettim ve Sana yöneldim. İnanmayanlara karşı, Sana dayanarak mücâdele ettim ve neticede ancak Seni hakem olarak kabûl ettim, benim evvelki yaptıklarımı da, sonradan yapacaklarımı da, gizli yaptıklarımı da açık yaptıklarımı da mağfiret et. Öne alan da Sen'sin, geriye bırakan da Sen'sin. Sen'den başka ilâh yoktur. Kuvvet ve kudret ancak, Allah'a dayanmaktadır. (Buhârî, Teheccüd, 1)

Uykudan Kalkınca Okunacak Duâ

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- uykudan kalkınca şöyle derlerdi:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اٰحْيَاْنَا بَعْدَ مَا اَمَاتَنَا
وَ اِلَيْهِ النُّشُوْرُ

“Öldürdükten sonra bizi dirilten Allah'a hamd olsun. Dönüş ancak O'nadır.” (Buhârî, Deavât, 8)

Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz yine buyurmuşlardır ki:

“Sizden biriniz uykudan uyandığı zaman şöyle desin:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي وَعَافَانِي
فِي جَسَدِي وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ

“Bana ruhumu geri veren, vücûdumu afiyette kılan ve kendisini zikretmeye müsaade eden, Allah’a hamd olsun.” (Nevevî, el-Ezkâr, 21)

Yine **Buhârî**’nin **Ubâde bin Sâmî** -radiyallahu anh-’tan rivayet ettiğine göre Nebiyi-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır:

“Kim uyku arasında uyandığında:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ
لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Allah’tan başka ilâh yok, yalnız O vardır. Şerîki yoktur. Mülk O’nundur. Hamd de O’na mahsustur ve O, her şeye kâdirdir. Allah’a hamdeder, Allah’ı tesbîh ederim. Allah’tan başka ilâh yok ve Allah en büyüktür, Allah’a dayanmaktan başka kuvvet, kudret yoktur.» dedikten sonra; «Ey Rabbim beni mağfiret et» der veya duâ ederse icabet olunur; bir de abdest alırsa namazı kabul olunur.” (Buhârî, Teheccüd, 21)

“Kulun uykudan kalkınca söyleyeceği şeylerin en sevimsisi:

سُبْحَانَ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ

«Ölüleri dirilten Allah'ı tesbih ederim. O her şeye kâdirdir.» demesidir.” (Suyûtî, Camiu's-sağır, no: 2173)

“Kim sabaha çıkınca:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا
بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرًّا وَذَرًّا

«Ne iyinin ne kötünün aşır geçemediği Allah'ın tam kelimelerine yarattığı, şekil verdiği ve meydana getirdiği herşeyin şerrinden sığınırım» derse ins ü cinnin şerrinden muhafaza edilir. Yılan, akreb gibi şeylere sokulsa bile o gün akşama kadar zarar vermez. Akşamleyin bunu söylerse sabaha kadar hıfz u emân-ı ilâhîde kalır.” (Ali el-Müttakî, II, 165/3593)

Sabah Namazından Sonra Okunacak Duâ Âyetleri

“Kim sabahleyin üç def'a

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

diyerek Sûre-i Haşr'ın sonundan üç âyet okursa Allah Teâlâ onun için yetmiş bin melek vazifelendirir, akşama kadar ona duâ ederler, o gün ölürse şehîd olarak ölür, ak-

şamleyin bunu yapan da aynı derecededir.”
(Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'an, 22/2922)

“Sabaha çıkınca bin def'a **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ** diyen kimse nefsinin Allah'dan satın almıştır.” (Heysemî, X, 151)

Kim sabah namazını kıldıktan sonra kalkarken yedi defa:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا حِيلَةَ وَلَا
اِحْتِيَالَ وَلَا مَنَجًا وَلَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ

“Allah'a sarılmaktan başka kuvvet yoktur ne bir çare ne de bir hîle fâide vermez. Ne Allah'dan kurtulacak yer ne de O'ndan sığınacak yer vardır. Kurtuluş ve sığınış ancak O'na dayanıp ilticâ etmektedir” derse yetmiş türlü belâ ondan def' olur. (Ali el-Müttakî, II, 144/3519)

Evden Çıkarken Okunacak Duâ

Evden çıkarken en az üç def'a:

بِسْمِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Allah'ın adıyla! Allah'a tevekkül ettim. Allah'a dayanmaktan başka kudret ve kuvvet yoktur.” duâsını okumalıdır. (Ebû Dâvud, Edeb, 102-103)

Bu duâyı okuyan kimseye: “Bu sana kâfidir, himayeye alındın” denilir ve şeytan ondan uzaklaşır gider. (Ebû Dâvud, Edeb, 102-103)

Yine:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ
أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ
يُجْهَلَ عَلَيَّ أَوْ أَبْغِيَ أَوْ يُبْغَى عَلَيَّ

“Ey Allah’ım! Sapmaktan veya saptırılmaktan, hatâ etmekten, hatâ ettirilmekten, zulmetmekten, zulme uğramaktan, cahillik etmekten, bana cahillik edilmesinden, hak-kım olmayan bir şeyi istemekten, elimde olmayan bir şeyin benden istenilmesinden sana sığınırım” demelidir. (Ebû Dâvud, Edeb, 102-103; Ali Müttakî, VII, 144/18420)

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

“Evinden çıkarken iki rekat namaz kıl, seni kötü bir yere gitmekten muhafaza eder, evine girdiğin zaman iki rekat namaz kıl, seni kötü bir yere girmekten muhafaza eder” buyurmuştur. (krş. Nevevî, el-Ezkâr, 24 vd.)

Binite; Ata veya Arabaya Binerken Okunacak Duâ

“Bir binite bindiğinde:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ

“Hiç de lâyük olmadığımız halde bize bunu müsahhar kılan Allah’ı tesbîh ederim.” (Zuhurf sûresi, 13) diyen kimse, bu bineğinden inmeden ölürse şehîd olarak ölmüş olur.”

Ayrıca binite binerken:

بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِيهَا وَمُرْسِيهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

“O’nun yürümesi ve durması Allah’ın adıyladır. Rabbim bağışlar ve merhamet eder.” denilmelidir. (Hûd sûresi, 41)

Yemekten Sonra Yapılacak Duâ

Ebû Ümâme -radiyallahu anh-’den mervîdir ki: Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yemekten sonra şöylece duâ etmişlerdir:

الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ
وَلَا مُودَعٍ وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا

“Yâ Rabb! Sana, pek çok ve riya gibi şeylerden uzak ve yümn ü bereketi bulunan, nezd-i ulûhiyyetinde makbul olup merdûd olmayacak derece-i kemâl-i ihlâs üzere ve hiç bir sûrette kâfi görmeyeceğimiz ve dâima yapmaya devam edeceğimiz ve hiç bir surette bırakmıyacağımız ve kendisinden hiç bir vakit istiğna göstermiyeceğimiz bir hamd ile sana hamederiz. Sen bizim Rabbimizsin; yani nîmetin her türlüü ile bizi besleyen, yaşatansın.” (Buhârî, Et’ime, 54)

Yine **Ebû Ümâme** -radiyallahu anh-’den rivayet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir yemekten sonra şöyle duâ etmişlerdir:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبَّنَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُودِعٍ وَلَا
مُسْتَعْنَى رَبَّنَا

“Sana hamd ederiz ey Rabbimiz! Nîmetinden müstağnî değiliz. Her dâim senin in’âm ve it’âmına; yani bize nîmet verip yedirmene muhtacız. Bu taam da vedâ taamımız olmayıp daha çok hayırlı ömürler ihsan ile, nankörlük edilmeyen, dâima şükür edilen nîmet ver ey Rabbimiz, yani sana dâima şükredeceğiz.” (Buhârî, Et’ime, 54)

Bir defasında da şöyle demişlerdir:

لَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُودِعٍ وَلَا
مُسْتَعْنَى رَبَّنَا

“Yâ Rabb! Sana hamd ederiz. Bu hamdimiz senin ihsan etmiş olduğun nîmetlerine mukabil olamaz, ve senin azamet-i ulûhiyyetin ve rubûbiyyetin hakkını ifâyaya asla kâfi değildir. Sana gerektiği gibi hamedemediğimiz için acimizi arzederiz. Ey Rabbimiz! Zîrâ nimetlerini saymak mümkün değildir.”

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ
وَلَا مَكْفُورٍ

“Allah Teâlâ Hazretlerine hamedederiz. Bize kifayet edecek derecede yemek ve sâir nimetlerini ihsan buyurdu. Yedirdi ve kanaşıya içirdi. Allah Teâlâ Hazretleri’nin azamet

ve ulûhiyyetinin hakkını tamamiyle îfâ edebilmek kâbil değildir. Ve Allah Teâlâ Hazretleri'nin sayılmayacak kadar çok nimetleri hiç bir sûretle inkâr edilemez.” (Buhârî, Et'ime, 54)

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yine buyurmuşlardır ki:

“Allah Teâlâ Sizden herhangi birinize yemek yedirdiği zaman:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَاطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ

“Ey Rabbimiz! Bunu bize mübarek ve bereketli kıl ve bize bundan hayırlısını yedir” desin.

Birine süt içirdiğinde de:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ

“Ey Rabbimiz! Bize bunu mübarek ve bereketli kıl ve bundan bize ziyâdece ver” desin.

Sütten başka hiç bir şey hem yemek, hem içecek yerine geçmez. (Tirmizî, Deavât, 54/3455)

Yine Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“Bir yemek yediğin ve bir içecek içtiğin zaman:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

«Allah'ın ismiyle ve Allah ile. O ki, ism-i Celâl'i sayesinde ne yerde, ne de gökte hiç bir şey zarar veremez. Ya Hayy, ya Kayyûm!» dersen, o yediğin yahud içtiğinden sana hiç bir hastalık gelmez. İçinde zehir bile olsa.» (Ali el-Müttakî, XV, 249/40799)

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yemekten sonra şöyle de duâ ederlerdi:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَمَنْ عَلَيْنَا
فَهَدَانَا وَأَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكُلَّ بَلَاءٍ حَسَنٍ
أَبْلَانَا. الْحَمْدُ لِلَّهِ غَيْرِ مُودَعٍ رَبِّي وَلَا مُكَافِيٍّ
وَلَا مَنْكُورٍ وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي أَطْعَمَنَا مِنَ الطَّعَامِ وَسَقَانَا مِنَ الشَّرَابِ
وَكَسَانَا مِنَ الْعُرَى وَهَدَانَا مِنَ الضَّلَالِ
وَبَصَّرَنَا مِنَ الْعَمَى وَفَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ
خَلْقِهِ تَفْضِيلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Dâima yediren ve kendisine hiç yedirilmeyen, bize ihsanda bulunan bizi doğru yola ulaştırıp da doyuran ve suya kandıran ve hep güzel vesîlelerle imtihan eden Allah'a hamdederiz. Yâ Rabb sana hamdediyoruz. Bu hamdimizi kâfi görmüyoruz, îfâ edilmiş saymıyoruz ve nankörlük etmiyoruz, nîmetlerinin hiç birinden müstağnî değiliz. Bize yemekten yediren, sudan içiren,

çıplak iken giydiren, dalâlette iken hidâyete erdiren, görmezken gösteren ve bizi yarattıklarının pek çoğuna üstün kılan Allah'a hamd ederiz, çünkü hamd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.» (Hâkim, I, 731/2003)

Şu duâ da yemekten sonra yapılan me'sûr duâlardandır.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا
مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاحْفَظْ
صَاحِبَ الطَّعَامِ وَالْأَكِيلِينَ وَلِمَنْ سَعَى فِيهِ
وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ. اللَّهُمَّ نَوِّرْ
قُلُوبَنَا بِأَنْوَارِ مَحَبَّتِكَ وَذِكْرِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ. اللَّهُمَّ أَحِينَا حَيَاةً طَيِّبَةً بِالصِّحَّةِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ إِنَّا
نَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ وَدَوَامَ الْعَافِيَةِ وَحُسْنَ
الْخَاتِمَةِ. اللَّهُمَّ زِدْ وَلَا تَنْقُصْ بِحُرْمَةِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِحُرْمَةِ الْفَاتِحَةِ

“Bizi yediren, içiren ve müslümanlardan kılan Allah'a hamdolsun.

Allah'ım! Yemek sâhibini, yiyenleri, sofraya emeği geçenleri, bütün mü'min erkek ve kadınları mağfiredet ve onlara rahmet eyle!

Allah'ım! Kalblerimizi muhabbetinin ve zikrinin nurlarıyla nurlandır, ey celâl ve ikrâm sâhibi Allah'ım!

Allah'ım! Din husûsunda, dünyada ve âhirette sıhhat, selâmet ve âfiyet üzere güzel bir hayât yaşamayı lutfeyle! Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin.

Allah'ım! Sen'den nîmetin tamâmını (İslâm üzere ölüp cennete girmeyi), âfiyetin devâmını ve hüsn-i hâtîme ile (güzel bir hâl üzere) vefât etmeyi isteriz.

Allah'ım! Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- ve Fâtiha-i Şerîfe hürmetine nîmetlerini artır, noksanlaştırma!”

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- su içtikleri zaman:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَقَانَا عَذْبًا فُرَاتًا بِرَحْمَتِهِ
وَلَمْ يَجْعَلْهُ مِلْحًا أَجَاًا بِذُنُوبِنَا

“Bize rahmetiyle tatlı soğuk su içiren ve günâhlarımız sebebiyle onu içilmez tuzlu su yapmayan Allah'a hamederiz.” (Suyuti, el-Câmiu's-Sağir, no: 6728)

Çarşıya Çıkınca Okunacak Duâ

“Çarşıya girdiğinde:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ

حَيِّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Allah’tan başka ilah yoktur. Bir tek O vardır ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O’nundur, hamd de O’na mahsustur. Diriltir ve öldürür. O dâima diridir ve asla ölmez. Bütün hayırlar O’nun elindedir. O herşeye kâdirdir.” diyen bir kimseye Allah binlerce hasene yazar, binlerce günâhını siler, derecesini binlerce yükseltir, ve ona cennette bir ev bina eder.” (Tirmizî, Deavat, 36)

Eve Girince Okunacak Duâ

“Sizden biriniz bir menzile (eve, konak yerine) indiği zaman:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

“Yarattıklarının şerrinden Allah’ın tam kelimelerine sığınırım” derse, oradan ayrılıncaya kadar hiç bir şey ona zarar vermez.’ (Müslim, Zikir, 54)

Akşamleyin Okunacak Duâ

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

“Kim her sabah ve her akşam üç defa:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

«İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla. O her şeyi işitir ve bilir» derse, ona hiçbir şey zarar vermez.” (Ebû Dâvûd, Edeb, 101/5088; Tirmizî, Deavât, 13)

Yatsıdan Sonra Okunacak Duâ Âyetleri

Ebû Mes'ûd el-Bedrî -radiyallahu anh'-dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır:

“Her kim Bakara Sûresi'nin sonundaki iki âyet-i celîleyi (Âmene'r-Rasûlü) her gece okursa ona kifayet eder.” (Buhârî, Megâzî, 12; Müslim, Müsâfirin, 255; Tirmizî, Sevâbü'l-Kur'ân, 4)

Yatarken Okunacak Duâlar

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Uyku için yatağa yatarken evvelâ Fatiha, sonra İhlâs-ı şerîf okursan ölümden başka her şeyden emîn olursun.” (Suyûtî, el-Câmiu's-Sağir, no: 892)

Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

“Yatağına girdiğin zaman şöyle de:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ
وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ
يَحْضُرُونِ

“Allah’ın gadabından, ikabından, kullarının şerrinden, şeytanların hücumlarından ve benim yanıma gelmelerinden O’nun her biri noksansız ve tam bulunan kelimelerine sığınırım.” Böyle söylersen hiçbir şey sana zarar veremez ve zarar verilmemeye lâayık olursun.” (Bkz. Ebû Dâvud, Tıbb, 19; Tirmizî, Deavât, 90; Muvatta’ Şiir, 9)

Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- yine buyurmuşlardır ki:

“Yatağına girdiğın zaman Kâfirûn Sûresini oku. Çünkü bu sûre, şirkten berâettir.” (Tirmizî, Duâ, 22)

Erken Kalkmak İçin

Bir de her kim gece yatarken:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ . لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ اَللّٰهُمَّ سَهِّرْ عَیْنِی وَنَوِّرْ قَلْبِی وَاذْفَعْ
عَنِّی كَثْرَةَ النَّوْمِ وَغِلْظَةَ الْغَفْلَةِ

“Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla. O’nu ne uyuklama tutar ne de uyku! Allah’ım, gözümü uyanık kıl, kalbimi nurlandır, benden çok uyumayı ve gaflet ağırlığını gider!”

Duâsını okuyup erkenden uyanmak niyetiyle yatar ise bi-iznillahi teâlâ dilediğı saatte uyanır. Uyandığı zaman hemen kalkıp abdest alır, ibâdetine başlar.

Uykusu olmayan ve uyuyamamaktan dolayı muztarib olan kimse abdestli olarak yatağa yatarken:

اللَّهُمَّ غَارَتِ النُّجُومُ وَهَدَّاتِ الْعُيُونُ وَأَنْتَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ اهْدِ لَيْلِي وَأَنْمِ عَيْنِي

“Allah’ım, yıldızlar battı, bütün gözler sükûne erdi, Sen ise kendisini uyuklama ve uyku tutmayan Hayy ve Kayyûm’sun! Ey Hayy ve Kayyûm olan Allah’ım, gece mi sükûna erdir ve gözlerimi uyut!” deyip Muavvizeteyn (Felâk ve Nâs) sûrelerini okuyup yatmalıdır. (Bkz. Heysemî, X, 178)

Buhâri’nin Berâ bin Âzib -radiyallahu anh-’dan rivayet ettiğine göre Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır:

“Yatağa varmak istediğinde namaz için aldığın gibi bir abdest al, sonra sağ tarafın üzerine yat, sonra şöyle de:

اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي
إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَالْجَأْتُ ظَهْرِي
إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا
مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ
وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ.

“Ey Rabbim, bütün varlığımı sana teslim ettim, işimin tasarrufunu sana havale ettim, yönelişim sanadır, korkum da ancak sendendir, senin azâbından kaçıp sığınacak ancak yine senin rahmetindir. İndirdiğin kitabına ve gönderdiğin Resulüne îmân ettim ey Rabbim!” demektir. Bunları söyler de uyur, o gecede ölür isen fıtrat üzere ölmüş olursun. Uyumadan evvel bunlar son sözlerin olsun.” (Buhârî, Deavât, 7)

Yine **Buhârî**'nin Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-'dan rivayet ettiği göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Sizden herhangi biriniz yatağına vardığı vakit elbisesiyle yatağının üzerini silkelesin, yani temizlesin, çünkü o vakte kadar ne olduğunu bilmez; yani yatağında akrep ve sâir gibi eza verici şeyler bulunmuş olabilir. Sonra yatağına girince şöyle desin:

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ
إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا
فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ الصَّالِحِينَ.

“Senin isminle ey Rabbim yanımı yere koydum. Yine senin yardımınla kaldırıyorum. Eğer ruhumu alıyorsan (öldürürsen) ona rahmet eyle, eğer tekrar verirsen onu sâlihleri muhafaza ettiğin şeyle muhafaza eyle.” (Buhârî, Deavât, 13)

Yine **Buhârî**'nin Hüzeyfe -radiyallahu anh-'dan rivayet ettiği göre, Hüzeyfe şöyle demiştir: “Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yatağına vardığında şöyle derlerdi:

اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا

“Senin isminle ölür, Senin isminle dirilirim ey Allah'ım!” (Buhârî, Deavât, 8; Müslim, Zikir, 59)

İbn-i Abbâs -radiyallahu ahn-'dan mervidir ki: Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Eğer bir kimse kendi haremine yaklaşıırken besmeleden sonra:

اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ
مَا رَزَقْتَنَا

«Ya Rab beni şeytandan uzaklaştır, şeytani da bize in'âm ve ihsan buyurduğun şeyden uzaklaştır» demiş olsa, sonra o zevceyn arasında evlâd takdîr olunursa o çocuğa ebediyen şeytan zarar veremez.” (Buhârî, Deavât, 54)

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- gece bir tarafından diğer tarafına dönünce:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

“Vâhid ve Kâhâr olan Allah'tan başka ilah yoktur. O, göklerin yerin ve ikisinin

arasındaki herşeyin Rabbidir. O, Azîz ve Gaffâr'dır / üstün ve çok affedicidir.” derlerdi. (Hâkim, I, 724/1980)

Sabah Namazına Kalkmak İçin

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Sizden herhangi biriniz uykuda iken şeytan ense kökünüzü üç düğüm atar. Her bir düğümü bağladıkça: «Sen yat yat, daha gece uzundur» diyerek attığı düğümün üzerine eliyle vurur. Eğer bir kimse uykudan uyanır da Allah'ı zikreder, hatırlarsa bu düğümlerden biri çözülür, abdest alırsa biri daha çözülür, namaz kılsa birisi daha çözülür ve zinde ve neş'eli olarak tertemiz bulunarak, sıklet ve tenbellik gibi şeylerden uzak olarak sabaha çıkmış olur. Böyle yapmayıp da güneş doğuncaya kadar gaflet üzere yatarsa vücûdu habîs ve tenbel olarak sabaha çıkmış olur. (Buhârî, Teheccüd, 12; Müslim, Müsâfirîn, 207; Ebû Dâvud, Tatavvu', 18)

Abdullah bin Mes'ud -radiyallahu anh-'dan gelen rivayette ise Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in huzurunda gecedan uykuya dalarak tâ güneş doğuncaya kadar uyuyup sabah namazına kalkmayan kimse zikredilse:

“O kimsenin kulağına şeytan işemiştir” buyururlardı. (Buhârî, Teheccüd, 13)

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

إِنَّ الصُّبْحَةَ تَمْنَعُ الرِّزْقَ

“Muhakkak sabah namazı ile güneş doğması arasında bulunan rızık taksimi zamanını uykuda geçirmek rızıkın bir kısmına mani olur” buyurmuşlardır. (İbn Hanbel, I, 73)

Helâya Girerken ve Çıkarken Okunacak Duâ

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- def'i hacete girerlerken:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

“Allah’ım, erkek ve dişi şeytanlardan pislikten ve pis şeylerden sana sığınırım” derlerdi. (Buhârî, Deavât, 54)

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Sizden biriniz heladan çıkarken:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي مَا يُؤْذِينِي

وَأَمْسَكَ عَلَيَّ مَا يَنْفَعُنِي

«Benden bana eza veren şeyi gideren ve bana yarayacak şeyi bende tutan Allah’a hamd olsun.» desin” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 574; Ali el-Müttakî, IX, 350/26390).

ABDEST DUÂLARI

Elleri Yıkarken

بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى دِينِ
الْإِسْلَامِ وَعَلَى تَوْفِيقِ الْإِيمَانِ وَعَلَى هِدَايَةِ
الرَّحْمَنِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ
طَهُورًا وَجَعَلَ الْإِسْلَامَ نُورًا

“Azamet ve celâl sâhibi Allah’ın adıyla başlarım. Bizi İslâm dininde kılan, îman etmeye muvaffak buyuran ve hidâyete erdiren, Rahman Allah’a hamdedirim. Suyu temizleyici, İslâm’ı da nur kılan Allah’a hamdolsun.”

Ağzını Yıkarken

اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأْسًا
لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا

“Ey Rabbim, bana peygamberinin havzından bir kâse içir, ondan sonra hiç susamayayım.”

Burnuna Su Verirken

اللَّهُمَّ أَرِحْنِي رَائِحَةَ الْجَنَّةِ وَارْزُقْنِي مِنْ
نَعِيمِهَا وَلَا تُرِحْنِي رَائِحَةَ النَّارِ

“Ey Rabbim bana cennetin kokusunu duyur ve onun nîmetlerinden nasîblendir ve bana ateşin kokusunu duyurma.”

Yüzünü Yıkarken

اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ يَوْمَ تَبْيَضُّ
وُجُوهُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهُ

“Ey Rabbim! Nice yüzlerin beyaz, nice yüzlerin kara olacağı günde yüzümü nurunla beyâz kıl, nurlandır.”

Sağ Kolunu Yıkarken

اللَّهُمَّ أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَحَاسِبِنِي
حِسَابًا يَسِيرًا

“Ey Rabbim! Kitabımı sağ elime ver ve hesabımı kolay gör.”

Sol Kolunu Yıkarken

اللَّهُمَّ لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَالِي وَلَا مِنْ
وَرَاءِ ظَهْرِي وَلَا تُحَاسِبِنِي حِسَابًا شَدِيدًا

“Ey Rabbim! Kitabımı sol elime verme, arkamdan da verme ve beni sıkı hesâba çekme!”

Başını Meshederken

اللَّهُمَّ حَرِّمْ شَعْرِي وَبَشْرِي عَلَى النَّارِ
وَاطْلِنِي تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا
ظِلُّكَ (اللَّهُمَّ غَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ
مِنْ بَرَكَاتِكَ)

“Ey Rabbim! Saçımı ve yüzümü ateşten koru. Senin himâyenden başka bir himâyenin bulunmadığı günde beni Arş'ının gölgesi altında gölgelendir.”

“Allah'im beni rahmetinle sar, üzerime berekâtından indir.”

Kulağına Meshederken

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ
فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

“Ey Rabbim! Beni sözü dinleyip de en güzeline ittibâ edenlerden kıl.”

Boynuna Meshederken

اللَّهُمَّ أَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاحْفَظْنِي مِنَ
السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ

“Allah’ım! Beni cehennemden âzâd eyle, onun zincir ve bukağlarından muhâfaza eyle!”

Sağ Ayağını Yıkarken

اللَّهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزُلُّ
فِيهِ الْأَقْدَامُ

“Ey Rabbim! Nice ayakların kaydığı günde benim ayaklarımı sırat üzerinde sabit kıl.”

Sol Ayağını Yıkarken

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي سَعْيًا مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا
وَعَمَلًا مَقْبُولًا وَتِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

“Allah’ım gayretlerimi makbul, günahlarımı mağfiret ve amellerimi kabul eyle mânevî ticâretimi de zarar ettirme!”

Abdest Bittikten Sonra

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ
الْمُتَطَهِّرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
وَاجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

“Ey Rabbim! Beni tevbe edenlerden ve çok çok temizlenenlerden kıl. Beni sâlih kullarından eyle, beni üzerlerine hiç bir korku gelmeyen ve hiç mahzun olmayanlardan kıl. Seni her an hamdinle tesbîh ederim. Ey Rabbim şehâdet ederim ki Senden başka hiç bir ilâh yok, ancak Sen varsın. Şerikin yok ve yine şehâdet ederim ki Muhammed Senin kulun ve Rasûlüdür. Senden mağfiretini isterim ve Sana tevbe ederim.” (Abdest duâları için, bkz. Ali el-Müttakî, IX, 465-468)

Ezan Duâsı

Câbir bin Abdullah -radiyallahu anh-’dan rivayet olunmuştur ki, Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

Kim ezanı işittiği zaman:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ
الْقَائِمَةُ اتِّ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ

«Ey bu eksiksiz dâvetin ve kılınan namazın Rabbi! Hazret-i Muhammed -aleyhissalâtü vesselâm-’a Vesîle’yi ve fazîleti ver. O’nu va’dettiğin Makâm-ı Mahmûd’a ulaştır!» derse, ona kıyâmet günü mutlakâ şefaât ederim.” (Buhârî, Ezân, 8; Ebû Dâvûd, Salât, 37/529)

Namazda Okunacak Duâlardan

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre, o bir gün Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretlerine:

“– Yâ Rasûlallah, namazda iftitah tekbîri ile Fâtiha-i şerîfe arasında ne okursunuz?” diye sordu. Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-'de:

“– Şöyle derim”, buyurdular:

اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ
بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ
الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ.
اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ

“Ya Rabb, benimle hatâlarımın arasını uzaklaştır, maşrikla mağribin arasını uzaklaştırdığın gibi. Yâ Rabb! Beni hatâlardan temizle, beyaz bir elbisenin kirlerden temizlendiği gibi. Allah'ım! Hatâlarımı su ile, kar ile, dolu ile yıka.” (Buhârî, Ezân, 89)

İftitah tekbîrinden sonra me'sûr duâlardan her hangi birisi okunabilir. **İmâm-ı A'zam Ebû Hanîfe** -rahimehullah- Hazretleri'nin intihâb ve iltizâm ettikleri duâ Sünen-i Tirmizî'de ve Sünen-i Dârekutnî'de **Ebû Saîd el-Hudrî** -radiyallahu anh-'dan rivayet olunan malûm:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ
وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

“Allah’ım, seni hamdin ile tesbih ederim. Senin ismin yücedir, mübarektir. Şânın ve makamın yüce ve ulvîdir. Sen’den başka ilah yoktur.” duâsıdır. (Ebû Dâvud, Salât, 119-120)

Bir sonraki **İmam-ı Şâfiî**’nin tercih ettiği duânın okunması da müstehabdır.

İmâm-ı Şafiî -rahimehullah- Hazretleri’nin intihâb ve iltizâm ettikleri duâ, *Sahîh-i Müslîm*’de **Hazret-i Ali** -kerremallahu vechen- Hazretlerin’den mervî bulunan:

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Muhakkak ki ben Hanif (hakka yönelmiş) olarak yüzümü, gökleri ve yeri yoktan var eden zât’a çevirdim ve ben müşriklerden değilim.” duâsıdır. (En’âm Sûresi, 79)

Camiye Gिरerken ve Çıkarken Okunacak Duâ

Sizden biriniz mescide girdiği vakit peygambere salât ve selâm etsin. Ve:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيَّ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

“Ey Rabbim! Bana rahmetinin kapılarını aç!” desin. (Ebû Dâvud, Salât, 18/465)

Çıkarken de peygambere salât ve selâm etsin ve:

اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ

“Ey Rabbim! Beni şeytandan koru” desin. (İbn Mâce, Mesâcid, 13)

Namazdan Sonra Yapılan Duâ

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- namaz kıldıkları zaman sağ eliyle başlarını meshederler ve:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ اذْهَبْ عَنِّي الْهَمَّ وَالْحُزْنَ

“Kendisinden başka ilâh bulunmayan Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla. Benden üzüntüyü düşünceyi ve hüznü gider ey Rabbim!” derlerdi. (Heysemî, X, 144)

“Farz namazı kıldığınız zaman, her bir farz namazdan sonra on defa:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Allah’tan başka hiçbir ilâh yoktur, sâdece O vardır. O tektir ve şerîki (ortağı) yoktur. Mülk O’nundur, hamd de O’na mahsustur. O, her şeye kâdirdir” deyiniz. Böyle diyene bir köle azâd etmiş gibi ecir yazılır” buyururlardı. (Bkz. Müslim, Zikr, 30)

İstihare Namazı ve Duâsı

Câbir -radiyallahu anh- şöyle dedi:

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-

tıpkı bir Kur'an sûresini öğretir gibi, bize her iş için istihâre yapmayı tâlim ederdi. Şöyle buyurdu:

“Herhangi biriniz bir iş yapmak istediğinde, farz namazlardan ayrı olarak iki rekât namaz kılsın, sonra da şöyle desin:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ
بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ
تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ
قَالَ - وَعَاجِلِهِ وَأَجَلِهِ فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ
بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ
لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ -
فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَأَجَلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي
عَنْهُ وَأَقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ.

«Allah'ım! Sen her şeyi bildiğin için, hak-
kımda hayırlı olanı bana da bildirmeni,
Sen'in gücün her şeye yettiği için, beni ba-
şarılı kılmanı ve hayırlı olanı nasip etme-
ni, Sen'in o büyük kereminden niyaz ede-
rim. Çünkü Sen'in gücün her şeye yeter, be-
nimki yetmez; Sen her şeyi bilirsin, ben bi-
lemem. Şüphesiz Sen görülüp bilinmeyen-
leri de bilirsin.

Allah'ım! Eğer **(bu iş)** benim dinim, dünyam ve âhiretim için hayırlı ise onu yapmayı nasip et, kolaylık ver ve onu bana mübarek kıl. Şayet **(bu iş)** benim dinim, dünyam ve âhiretim için kötü ise onu benden, beni de ondan uzaklaştır. Hayır nerede ise onu bana nasip et, sonra da gönlümü bu sonuca râzı kıl!»

Duâ esnâsında **“bu iş”** diye tercüme edilen yerde kendi işi ne ise onu zikretsin ve açıkça söylesin. (Meselâ “Yâ Rab, falan sefere çıkma kararım” veya “falanca ile evlenmem” desin.” (Buhârî, Deavât 48, Tevhîd 10. Ayrıca bk. Tirmizî, Vitr 18; İbni Mâce, İkâme 188)

Bir başka hadîs-i şerîfte:

“Bir işin düşüncesi seni alıp kararsız kıldığı zaman Rabbinden hayrını iste, yani istihâre et, bunu yedi defa kadar yap, sonra kalbine ağır basana bak, hayır ondadır” buyurulmuştur. (Suyûtî, el-Câmiu's-Sağir, no: 882)

Cuma Gününde Duâ

Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-'dan rivayet olduğuna göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazretleri buyurmuşlardır ki:

“Cum'a gününde bir saat vardır. Allah'ın kullarından bir müslim namazda iken Allah Teâlâ'dan niyaz ile bir şey isteyip duâsı o saatte tesadüf ederse Allah teâlâ Hazretleri o

kimsenin dileğini verir.” Böyle buyurduktan sonra mübarek küçük parmağının ucuna işaret buyurdu. (bk. Nevevî, *el-Ezkâr*, 80; Buhârî, *Deavât*, 61)

Cum’a gününün içindeki saat, küçük parmağına nisbetle parmağın ulak ucu ne kadar ise, güne nisbetle o kadar az bir müddettir ki o saat içinde her halde duâ müstecâb olur demektir.

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri:

إِنَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ يَوْمٌ عِيدٌ وَذِكْرٌ

“Cum’a günü, ibâdet ve ezkâr ile müminlerin kalbi mesrur olacak bir bayram günüdür” buyurmuşlardır. (Suyûtî, *el-Câmiu’s-Sağir*, no: 2519)

“Size bir sûre haber vereyim mi ki, azamet semâ ile arz arasını doldurmuş, onu yetmişbin melek teşyî’ etmiştir? O sûre Kehf süresidir. Kim cum’a günü bu sûreyi okursa Allah onu ötek cum’aya kadar bu sûre ile mağfireder, onun da üç gün de ziyâdesi vardır.

Ve semâya ulaşan bir nur verilir ve Deccal’in fitnesinden muhafaza edilir. Yatacağı vakit bu sûrenin sonundan beş âyet okuyan hıfz olunur ve gecenin istediği vakitinde kaldırılır.” (Suyûtî, *el-Câmiu’s-Sağir*, no: 2862)

“Ey Rabbim! Perşembe günü ümmetimin erkenden yaptığı işleri bereketli kıl.” (Tirmizî, *Ticâret*, 41)

Hadîsin şerhinde deniliyor ki, bu günün evvelinde bir ihtiyacını tedarik etmek, nikâh akdetmek ve bunun gibi mühim işler sünnettir.

“Cum’a gününde; Yani perşembeyi cumaya bağlayan gece iki rek’at namaz kılıp Fâtiha’dan sonra onbeş defa Zilzâl Sûresini okuyan kimseyi Allah Teâlâ kabir azâbından ve kıyamet korkularından emin kılar.” (Ali el-Müttakî, no: 21356)

“Şu duâ ile cum’a günü herhangi bir saatte duâ edilirse sahibine muhakkak icabet olunur.”

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

“Sen’den başka hiçbir ilâh yoktur. Ey Hannân, ey Mennân, ey gökleri ve yeri en güzel şekilde yaratan, ey Celâl ve ikrâm sâhibi!” (Suyûtî, el-Câmiu’s-sağîr, no: 7450)

“Cum’a gününde bir saat vardır, mü’min bir kul namazda duâ ederken Allah’dan bir şey ister ve o saate denk gelirse, Allah muhakkak ona icabet eder.” Ashab-ı kiram:

“Bu saat hangi saattir yâ Rasûlallah” dediklerinde:

“İkinci namazı ile güneş batması arasındaki vakittir.” buyurdular (Tirmizî, Cuma, 2; Ali el-Müttakî, no: 21316).

Cuma namazından sonra daha oturduğu yerden kalkmadan yüz defa:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ
وَبِحَمْدِهِ وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

“Allah’ı hamdiyle tesbih ederim. Azîm olan yüce Allah’ı hamd ile tesbîh ederim. Allah’tan beni affetmesini isterim.” diyen kimsenin yüzbin günâhını, ana ve babasının da yirmidörtbin günâhını Allah mağfiret eder.”
(Ali el-Müttakî, no: 21321)

Cuma Namazından Sonra

İmam-ı Suyûtî, *el-Câmi’u’s-sağîr*’inde ri-
vayet eder ki:

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sel-
lem-Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Kim cuma namazından sonra -konuş-
madan ve kalkmadan- **ihlâs** sûresini, **Felâk**
sûresini ve **Nâs** sûresini yedişer defa okur-
sa Allah Teâlâ onu gelecek cumaya ka-
dar, zarar verici şeylerden muhafaza buyu-
rur.” (Suyûtî, *el-Câmiu’s-sağîr*, no: 8954; Ali el-Müttakî,
II, 648/4985)

Her Namazdan Sonra

Li-îlâfi Kureyş sûresini sabah ve akşam
veya beş vakit namazın akabinde en az on-
bir kere okumaya devam edilirse biiznillahi
Teâlâ kişinin hayat tehlikesinden emin kala-
cağını **İmam Rabbânî**, **Mektûbat**’ında haber
veriyor.

SENENİN MUAYYEN ZAMANLARINDA OKUNACAK DUÂLAR

Senenin Birinci Günü (1 Muharrem) Okunacak Duâ

Senenin birinci gününde üç defa okunacaktır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. اَللَّهُمَّ أَنْتَ
الْأَبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ وَعَلَا فَضْلِكَ الْعَظِيمُ
وَجُودُكَ الْعَمِيمُ الْمُعَوَّلُ وَهَذِهِ عَامٌ جَدِيدٌ
قَدْ أَقْبَلَ نَسْتَلُكَ الْعِصْمَةَ فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
وَأَوْلِيَائِهِ وَجُنُودِهِ وَالْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ
الْأَمَّارَةَ بِالسُّوءِ وَالْإِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ
زُفْمَى يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla. Allah (c.c) Efendimiz Muhammed’e âline ve ashâbına salât u selâm eylesin! Allah’ım! Sen ebedîsin, Kadîm’sin, Evvel’sin. Fazl u ihsânın çok yücedir. Her şeyi kaplayan ve her şeyin sığınağı olan cömertliğin çok yücedir. Yeni yıl gelmiş bulunuyor. Bu sene içinde bizi şeytandan, onun dostlarından ve ordularından korumanı istiyoruz. Şu dâimâ kötülüğü emreden nefse karşı yardımını istiyoruz. Sana yaklaştıracak şeylerle meşgul olabilmem için yardımını istiyorum, ey Celâl ve İkrâm Sâhibi olan Allah’ım! Allah, ümmî nebî Efendimiz Muhammed’e, âline, mübarek ve temiz ashâbına salât eylesin! Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur.”

Muharrem Ayının İlk On Gününde Okunacak Duâ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَبَدِيُّ
الْقَدِيمُ الْحَيُّ الْكَرِيمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ وَهَذِهِ
سَنَةٌ جَدِيدَةٌ أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنْ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَالْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ
الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالِإِسْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla. Allah’ım! Sen ebedîsin, Kadîm’sin, dirisin, Kerîm’sin, Hannân’sın, Mennân’sın. Bu yeni sene içinde beni ilâhî rahmetten korumuş şeytandan korumanı istiyorum. Şu dâimâ kötülüğü emreden nefse karşı yardımını istiyorum. Yine Sana yaklaştıracak şeylerle meşgul olabilmem için yardımını istiyorum, ey Celâl ve İkrâm Sâhibi olan Allah’ım! Rahmetinle lutfeyle ey merhametlilerin en merhametlisi!”

Her kim Muharrem ayının ilk on gününde, özellikle birinci ve onuncu Aşûra günleri sabahleyin üç kere bu duâyı okursa Allah Zü’l-celâl Hazretleri’nin o kimseyi tâ gelecek senenin Muharrem ayına kadar cemi’ belâlardan emîn ve muhafaza buyuracağı rivâyet olmaktadır.

10 Muharrem’de Yedi Defa Okunacak Duâ

Yetmiş defa:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

“Allah bize yeter, O ne güzel vekîldir. Ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır.” dedikten sonra yedi defa şu duâyı okumalıdır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ مِلْأَ
الْمِيزَانِ وَمُتَتَّهِ الْعِلْمُ وَمَبْلَغَ الرِّضَا وَزِنَةَ

الْعَرْشِ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا
إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ
كَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا أَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَهُوَ حَسْبِي نِعْمَ
الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ. وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِهِ وَعَلَى آلِهِ
وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ. آمِينَ.

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla. Allah’ı mîzân dolusunca, ilimlerin nihâyet derecesiyle, râzı olacağı şekilde, Arş’ın ağırlığınca tesbih ederim. Allah’tan koruyacak hiçbir sığınak ve kurtuluş yolu yok, O’ndan yine O’na sığınılır. Çift ve tek olan şeyler adedince, Allah’ın bütün tam kelimeleri adedince O’nu tesbih ederim. Ey merhametlilerin en merhametlisi, rahmetinle bana selâmet vermeni istiyorum. Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak yüce ve Azîm olan Allah’ın tevfik ve yardımınıdır. O bana yeter, O ne güzel vekildir. Ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır. Allah, mahlûkâtın en hayırlısı olan Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât eylesin! Âmîn!”

Aşûra Gününün Fazîletleri

Rubeyyi' binti Muavviz -radiyallahu anha'nın rivayet ettiğine göre Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Ensâr'ın köylerine Aşûre Günü kuşluk zamanı haber gönderdi ve:

“Her kim sabahleyin iftar ettiyse günün geri kalanını imsak etsin, yani bir şey yemesin, her kim oruca niyyet etti ise orucunu tamamlasın” buyurdu. (Buhârî, Savm, 69)

Rubeyyi' -radiyallahu anha- der ki, biz artık Rasûlullah'ın bu emrinden sonra Aşûra gününün orucunu tutardık ve küçük çocuklarımıza da tuttururduk. Onlarla mescide girerdik ve çocuklarımıza boyalı yünden oyuncak verirdik, bunlardan yemek için ağlayan olursa iftar vakti erişinceye kadar bu oyuncaklarla eğlendirirdik.” (Buhârî, Savm, 47; Müslim, Siyâm, 136)

Bakınız, Zaman-ı Saadette, Sadr-ı İslâm'da müslüman evlâdlarına namaz ve oruç gibi ibâdetlere tâ küçükten alıştırmaya nasıl dikkat edilmiştir!

Çocukların oruç tutmaları hakkında cumhur ulemaya göre bulûğa ermeyen çocuklara oruç vâcib değildir, müstehabdır demişlerdir. **İmam-ı Şâfi'î**'ye göre çocuğun oruç tutmaya kudret-i bedeniyesi olursa alıştırmak için oruç emir olunur. Yaş haddini de yedi veya on yaş olarak ta'yin etmiştir. **İshak**'a göre oruç oniki yaşında emrolunur. **Ahmed bin Hanbel**'e göre ise on yaşında emir olunur.

Evzâî de: “Çocuğun kuvve-i bedeniyyesine

zaaf ârız olmaksızın üç gün üst üste oruç tutturulursa müstehab olur.” demiştir.

Buhârî şârihi şöyle der: Ulemaya göre çocukların ibâdete alıştırmaları için bu, müstahsen addedilmiştir. Ve bunların vesile-i hayr ve bereket olacağını kabul etmişlerdir. Şu kadar ki bu, neşv ü nema çağında olan çocuğun kuvve-i bedeniyyesine zaaf îrâs etmemek şartına bağlıdır. Çünkü sağlam mükellefe bile seferde meşakkatine binaen iftara müsaade edilmiştir. Allah’ın:

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ

“Allah sizin için kolaylık diler, sizin için zorluk dilemez.” (Bakara sûresi, 185) buyurduğu da unutulmamalıdır.

Buhârî’nin İbn-i Abbas -radiyallahu an-hüma-’dan rivayet ettiğine göre: Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Medine’yi teşrif buyurdıkları vakit yahûdilerin Aşûra günü oruç tuttıklarını gördü ve:

“– *Bu ne orucudur?*” diye sordu. Onlar da cevaben:

“– Bu gün iyi bir gündür. Bu gün Allah -azze ve cell- Benî İsrâîl’e düşmanlarından necat verdiği bir gündür; yani Fir’avn’ın şerrinden kurtulduğumuz gündür! dediler. Rasûlullah da:

“– *Biz Musa’ya sizden daha yakın bulunuyoruz,*” buyurdu, Mekke’deki gibi o gün oruç tuttu ve o gün oruç tutulmasını emir buyurdu.” (Buhârî, Savm, 69)

Aşûra orucu hakkındaki fikhî hükme gelince: Bu orucun vâcib değil **sünnet** olduğunda ulemânın ittifakı vardır. Yalnız ibtidâ-i İslâm'daki hüküm hakkında ihtilâf edilmiştir. Bu oruç **İmam Ebû Hanîfe**'ye göre vâcibdi. **İmâm-ı Şafî**'den gelen iki rivayetin meşhuru-na göre âşura orucu ilk teşrî' buyurulduğu zamandan berî kat'ıyyen vâcib olmayıp sünnet olarak devam edip gelmiştir. Şu kadar ki müekked bir sünnettir. Ramazan orucu farz kıldıktan sonra âşûra orucu müstehab olmuştur.

Bu günün faziletleri cümlesinden olarak, Allah'ın, Âdem -*aleyhisselâm*-'in tevbesini bu günde kabul ettiği ve Âdem'in bu günde 'Safiyullah' olduğu, İdris -*aleyhisselâm*-'in yüce bir mekâna bu günde ref olunduğu, Allah'ın Nuh'u gemiden bu günde çıkardığı, İbrâhîm'i ateşten bu günde kurtardığı, Tevrat'ı Musa -*aleyhisselâm*-'a bu günde indirdiği, Yûsuf'u zindandan bu günde kurtardığı, Ya'kub'un gözlerinin bu günde iade olunduğu, Eyyûb'un bu günde şifâya kavuştuğu, Yûnus'un balığın karnından bu günde kurtulduğu, Kızıldeniz'in Benî İsrail'e bu günde yarılıp geçtikleri ve kurtuldukları, Dâvûd -*aleyhisselâm*-'in bu günde mağfiret olunduğu, Süleyman'a bu günde mülk ve saltanat verildiği ve Muhammed -*aleyhi's-salâtü ve's-selâm*-'in geçmiş ve gelecek günâhlarının bu günde mağfiret olunduğu rivayet olunur. Dünyânın yaratılmaya ilk başladığı, yeryüzüne yağmurun ilk yağdığı gün **âşûra günüdür**, diye de rivayet olunmuştur.

Bu günde eve çeşitli ve bol erzak almak, muhtaçlara tasaddukta, komşu ve akrabaya ikramlarda bulunmak sene boyunca berekete vesile olur. Yine bu günde oruçlu bulunup gecesi ni de ihya etmenin büyük ecir ve rizây-ı ilâhîye sebep olacağı ifâde buyurulmuştur.

Yahudilere benzememek için dokuzuncu ve onuncu günlerde yahud onuncu ve onbirinci günlerde beraber oruç tutulması gerektiği İbn-i Abbas'tan rivayet edilmiştir.

er-Ravzu'l-Fâik kitabında şu kıssa anlatılır:

Bir vakit Basra'da servet sahibi bir adam vardı. Her senenin âşûra gününde müslüman kardeşlerini evine toplar, sabaha kadar Kur'ân okuyarak okutarak geceyi ihya ederler, nerde fakîr ve yoksul, kimsesiz varsa buldurur, hepsine tasaddukta bulunur, dul ve yetimlere ikramda bulunur, elinden gelen hayrı fazlasıyla yapardı. Evinin bitişiğinde bir komşusu bulunuyordu ve komşusunun hem anası, hem de kızı senelerden beri yürüyemez vaziyette idiler. Kız, babasına sordu:

“– Babacığım bu gün nedir? Komşumuz herkesi evine toplayıp bu geceyi Kur'ân ve zikirle ihya ediyor?” Babası:

“– Yavrucuğum, bu gün âşûra günüdür, Allah katında bu günün hürmeti büyüktür, ayrıca çok da faziletleri vardır” dedi.

Sonra uykuya vardılar. Fakat kız çocuğunun gözüne uyku girmiyordu. Sanki nefesi kesilmiş bir halde huşû ve haşyet ile Kur'ân'ı ve

zikrullah'ı dinliyordu. Kur'ân'ın hatim duâsını yaptıkları vakit, yüzünü semâya doğru çevirdi ve Allah'a niyaz ederek:

“– Ey Mevlâm! Bu gecenin senin indindeki hürmeti hakkı için, senin rızânı kazanmak arzusuyla bu gece Kur'ân'ını okumak üzere uyumamış kulların hürmeti için beni şu hâlimden kurtar, kalbimin kırıklığını sar!” dedi. Daha sözünü bitirmemişti, o anda afiyet buldu, bütün ağrı ve sancılarından kurtularak kalkıp doğruldu. Sabahleyin bu hâli görünce şaşırıp kalan babası:

“– Kızım bu nasıl oldu?” diye sordu. O da;

“– Babacığım, bu gün ile Allah'a tevessül ettim. O da ânında bana sıhhatimi ihsan etti” dedi.

SAFER AYINDA OKUNACAK DUÂLAR

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ.

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ.

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.

★ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا.

İlâhi rahmetten kovalmuş şeytandan Allah'a sığınırım.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“...Selâm size! Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdı...” (el-En'âm, 54)

“Sabrettiğimize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir!” (er-Ra'd, 24)

“...Size selâm olsun. Yapmış olduğunuz (sâlih) amellere karşılık cennete girin!” (en-Nahl, 32)

“Doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağı gün ona (Hz. Îsâ'ya) selâm olsun!” (Meryem, 15)

* وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا.
 * سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا.
 * وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.
 * وَسَلَامٌ عَلَيَّ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.
 * سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبَغَى الْجَاهِلِينَ.
 * سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ.
 * سَلَامٌ عَلَيَّ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

“Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabirden kaldırılabacağım gün selâm banadır.” (Meryem, 33)

“(İbrahim babasına:) **Selâm sana, dedi, Rabbimden senin için mağfîret dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütüfkârdır.**” (Meryem, 47)

“...Selâm hidâyete tâbî olanlardır.” (Tâhâ, 47)

“...Selâm olsun seçkin kıldığı kullarına!” (en-Neml, 59)

“«...Size selâm olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) istemeyiz» derler.” (el-Kasas, 55)

“Onlara merhametli Rabb’in söylediği selâm vardır.” (Yâsîn, 58)

“Bütün âlemlerde Nûh’a selam olsun! İşte biz muhsinleri (iyiliklerde bulunan, işini sağlam yapan ve ihsan duygusuyla yaşayan güzel insanları) böyle mükâfatlandırırız. Zira o, bizim mü’min kullarımızdan idi.” (es-Sâffât, 79-81)

★ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

★ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

★ سَلَامٌ عَلَىٰ إِيْيَاسِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ.

★ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ.

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طَبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ.

★ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ.

“İbrahim’e selâm! dedik. Biz muhsinleri böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mü’min kullarımızdandır.” (es-Sâffât, 109-111)

“Mûsâ ve Hârûn’a selâm olsun. Doğrusu biz, muhsinleri böylece mükâfatlandırırız. Şüphesiz, ikisi de mü’min kullarımızdandı.” (es-Sâffât, 120-122)

“Selâm olsun İlyâsîn’e! Şüphesiz biz, muhsinleri işte böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mü’min kullarımızdandı.” (es-Sâffât, 130-132)

“Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun!” (es-Sâffât, 181)

“...Selâm size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya.” (ez-Zümer, 73)

“O gece, selâm doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.” (el-Kadir, 5)

اللَّهُمَّ بَارِكْ فِي شَهْرِ الصَّفَرِ وَاخْتِمْ لَنَا
بِالسَّعَادَةِ وَالظَّفَرِ

“Allah’ım! Safer ayını mübârek kıl, bizlere onu saâdetle ve zaferle/kazançlarla bitirmeyi nasîb eyle!”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ
وَرَسُولِكَ وَعَلَى آلِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذَا الْيَوْمِ وَمِنْ
كُلِّ شِدَّةٍ وَبَلَاءٍ وَبَلِيَّةٍ الَّتِي فِيهِ وَيَكُونُ فِي
عِلْمِكَ يَا دَهْرُ يَا دِيَارُ يَا كِنَانُ يَا كَيْنُونُ يَا
أَوَّلُ يَا أَبَدُ يَا مُبْدِيءُ يَا مُعِيدُ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ أَنْتَ تَفْعَلُ
مَا تُرِيدُ

اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ فِي
نَفْسِي وَمَالِي وَأَوْلَادِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ الَّتِي
ابْتَلَيْتَنِي بِصُحْبَتِهِمْ بِحُزْمَةِ الْأَبْرَارِ وَالْأَخْيَارِ
بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ يَا سِتَّارُ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ.

اللَّهُمَّ شَدِيدُ الْقُوَى يَا شَدِيدُ يَا عَزِيزُ يَا
كَرِيمُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَعَالُ ذَلَّلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ
خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا
مُنْعِمُ يَا مُكْرِمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

اللَّهُمَّ يَا لَطِيفُ لَطَفْتَ بِخَلْقِكَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ الطُّفُّ بِنَا فِي قَضَائِكَ وَعَافِنَا مِنْ
بَلَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

*Allah’ım! Kulun, peygamberin, rasûlün
Muhammed’e ve âline salât u selâm eyle ve
onları mübârek kıl!*

*Allah’ım, bugünün şerrinden, bugün-
de ve Sen’in ilminde bulunan her türlü şid-
det, belâ ve musîbetlerden Sana sığınırım.
Yâ Dehr, yâ Diyâr, yâ Keynân, yâ Keynûn,
yâ Evvel, yâ Ebed, yâ Mübdi’, yâ Muîd, yâ
Ze’l-Celâli ve’l-İkrâm, ey şerefli Arş’ın sahi-
bi, Sen istediğin her şeyi yaparsın.*

Allah'ım, ebrâr ve seçkin kulların hürmetine hiçbir zaman uyumayan gözünle beni, kendileriyle beraber yaşamakla beni imtihan ettiğin malımı, evlâdımı, dînimi ve dünyamı koruyup kolla, rahmetinle ey Azîz, ey Ğaffâr, ey Kerîm, ey Settâr, rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi!

Allah'ım, ey pek güçlü ve kuvvetli olan, ey Şedîd, ey Azîz, ey Kerîm, ey Kebîr, ey Müteâl, izzetinle ve yüceliğinle bütün mahlûkâta boyun eğdirdin, yâ Muhsin, yâ Mücmil, yâ Mütetaddıl, yâ Mün'im, yâ Mükrim, Sen'den başka ilâh yoktur.

Allah'ım, yâ Latîf, semâları ve arzı yaratarak lütufta bulundun, hakkımızda vereceğin hüküm ve takdirlerinde bize de lutufkâr davran, bize âfiyet vererek belâlardan sâlim kıl, güç ve kuvvet ancak Sen'in yardımındadır, rahmetinle lutfeyle ey merhametlilerin en merhametlisi! Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah'ın tevîki ilemdir. Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!"

Yeryüzüne nâzil olacak belâlardan biiznillâhi teâlâ muhafaza olmak için, Safer ayının ilk çarşamba gecesi sabah namazından evvel **dört rek'at nafîle namaz** kılıp birinci rek'atda, Fâtiha'dan sonra onyedî Kevser suresi. İkinci rek'atda Fâtiha'dan sonra beş İhlâs-ı şerif üçüncüde Fâtiha'dan sonra bir Felâk suresi,

dördüncüde bir Nâs suresi okuyup selam verili-
lip duâ edilecektir.

Keza safer ayının son çarşambasının gecesi
veya gündüzü iki rek'at namaz kılıp birinci ve
ikinci rek'atta *Fâtiha*'dan sonra onbir *İhlâs-ı*
şerîf okunacak, namazdan sonra yedi defa *istiğfar*
edip el kaldırıp onbir defa *Salât-ı Münciye*
ve sonlarında:

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin/her şeye
gücün yeter.” okunacaktır. (Bkz. Hindli Mutusav-
vîf Seyyid Muhammed Ğavs bin Hatîruddin bin Bâyezid el-
Attâr, (v. 970/1562), el-Cevâhiru'l-Hams, s. 19-20)

Salât-ı Münciye

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَاةً تُنَجِّنَا
بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَهْوَالِ وَالْأَفَاتِ وَتَقْضِي
لَنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ
جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا أَعْلَى الدَّرَجَاتِ
وَتُبَلِّغُنَا بِهَا أَقْصَى الْعَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ
الْخَيْرَاتِ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ.

“Allah’ım! Peygamber Efendimiz Haz-
ret-i Muhammed Mustafâ’ya salât eyle.
Öyle bir salât ki; o salât vesîlesiyle bizi bü-
tün korku ve âfetlerden kurtar, bütün ihti-
yaçlarımızı gider, bizi bütün günahlardan

temizle, bizi derecelerin en yücesine yükselt ve onun vesîlesiyle bizi, hayâтта ve ölümden sonra bütün hayırların en son noktasına ulaştır.”

Bu duâlarda, “Beni ve efrâd-ı ailemi ve bilcümle mü'minleri yer ve gök afatlarından ve cemî' belâlardan muhafaza buyur ya Rabbi!” diye duâ edilecektir.

Receb Ayında Okunacak Duâ

Receb-i Şerîf girdiği zaman Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا
رَمَضَانَ

“Ey Rabbim! Bize Receb'i ve Şa'ban'ı mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır.” diye duâ ederlerdi (İbn Hanbel, I, 259).

Ayrıca Receb ayının birinden itibaren Ramazan-ı Şerif sonuna kadar her gün biner aded kelime-i tevhid okumalıdır.

Leyle-i Regâib

Leyle-i Regâib'den evvelki perşembe günü oruç tutulup akşam birkaç lokma iftar edip akşam namazını edadan sonra iki rek'atta bir selâm vermek üzere oniki rek'at nafîle namaz kılınacaktır. Her rek'atta Fâtîha'dan sonra üç kere “Kadir” suresi ve oniki kere “İhlâs” sûresi okunacaktır.

Veyahud bir kere “Kadir” sûresi ve üç kere “İhlâs” sûresi okunur.

Namaz tamam olduğunda yetmiş kere:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ
الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

“Allah’ım, ümmî nebî Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât u selâm eyle!” duâsı okunacaktır. Sonra secde edilip secdede yetmiş kere:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

“Bizim Rabbimiz, Rûh’un ve melâike-i kirâmın Rabbi, bütün kusurlardan münezzeh ve cümle eksikliklerden pâk ve yücedir.”

Secdeden baş kaldırıp otururken yetmiş kere:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ
أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ

“Rabbim, beni mağfiret et, bana rahmet et, bildiğin bütün kusurlarımdan geç, onları bağışla, şüphesiz Sen en yüce ve en kerîmsin.” duâsı okunacak. Tekrar secde edip yine yetmiş kere:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

“Bizim Rabbimiz, Rûh’un ve melâike-i kirâmın Rabbi, bütün kusurlardan münezze ve cümle eksikliklerden pâk ve yücedir.” duâsı okunacak. Ve sonra secdede iken dünyevî ve uhrevî ne haceti varsa Hak -celle ve alâ- Hazretleri’nden niyaz edilecektir. Sonra kişi secdeden başını kaldırıp namaz ve duâsı tamam olmuş olur.

Mi’rac Gecesi Namazı

Receb-i Şerîf’in yirmiyedinci gecesine müsadif olan mübarek Leyle-i Mi’rac’da oniki rek’at nafile namaz kılınması müstahsen görülmüştür. Her rek’atda Fâtihâ-i şerifeden sonra başka bir sûre okuyarak iki rek’atda bir selâm vermeli ve sonra yüz kere:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

“Allah’ı tesbih ederim/bütün noksan sıfatlardan tenzih ederim, hamd Allah’a mahsustur, Allah’tan başka ilâh yoktur, Allah en büyüktür.” zikrini okumalı. Sonra yüz kere istiğfar ederek yüz kere de Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimize salât ve selâm göndermelidir.

Gündüzünde de oruçlu bulunmalıdır. Ma’siyete dâir olmaksızın yapılacak her duânın kabulü inâyet-i ilâhiyyeden umulur.

Berât Duâsi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الطَّوْلِ وَالْإِنْعَامِ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ ظَهَرَ اللَّاجِئِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ
وَأَمَانَ الْخَائِفِينَ.

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ كَتَبْتَنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ
شَقِيًّا أَوْ مَحْرُومًا أَوْ مَطْرُودًا أَوْ مُقْتَرًّا عَلَيَّ
فِي الرِّزْقِ فَامْحُ

اللَّهُمَّ بِفَضْلِكَ شَقَاوَتِي وَحِرْمَانِي وَطَرْدِي
وَاقْتَارَ رِزْقِي وَاثْبَتْنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ
سَعِيدًا وَمَمْرُوزًا وَمُوفَّقًا لِلْخَيْرَاتِ فَإِنَّكَ
قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ الْمُنزَلِ عَلَيَّ
لِسَانَ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ «يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ
وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ»

إِلَهِي بِالتَّجَلِّيِ الْأَعْظَمِ فِي لَيْلَةِ النَّصْفِ مِنْ
شَعْبَانَ الْمُكْرَمِ الَّتِي «فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ

حَكِيمٌ» وَيُبَرِّمُ أَنْ تَكْشِفَ عَنَّا مِنَ الْبَلَاءِ مَا
نَعْلَمُ وَمَا لَا نَعْلَمُ وَمَا أَنْتَ بِهِ أَعْلَمُ إِنَّكَ
أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

Allah’ım, ey ihsân ve ikram sahibi olan ve kendisine ihsan edilemeyen, ey Celâl ve İkrâm Sahibi, ey lutfu ve ihsânı bol olan, Sen’den başka ilâh yok, sen kendisine ilticâ edenlerin yardımcısı, kendisine sığınanlara emân veren, korkanların kendisinde emniyete kavuştuğu yüce zât’sın.

Allah’ım! Beni katında, Ümmü’l-Kitâb’da şakî/kötü veya mahrûm veya kovulmuş veya rızkı dar olarak yazdıysan, Allah’ım fazl u ihsânınla kötülüğümü, mahrûmiyetimi, kovulmamı ve rızkımın az olmasını sil, beni katında, Ümmü’l-Kitâb’da saîd/iyi, rızkı bol ve hayırlara muvaffak olan bir kulun olarak yaz. Şüphesiz Sen Rasûl’ünün lisânı üzere indirilen Kitâb’ında bir söz buyurdun ve Sen’in sözün haktır:

«Allah dilediğini siler, (dilediğini de) sâbit bırakır. Ümmü’l-Kitâb (Ana Kitâb) O’nun yanındadır.» (er-Ra’d, 39)

Îlâhî! En büyük tecellin ile «Her hikmetli işe kendisinde hükmedilen» (ed-Duhân, 4)

ve kesin karar verilen mübarek Şa'bân'ın yarısı gecesinde, bizden bildiğimiz, bilmediğimiz ve Sen'in bildiğin bütün belâları uzaklaştır. Şüphesiz Sen en yüce ve en keremlisin. Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!" (Bkz. Ali el-Müttakî, no: 5090)

Şa'ban-ı şerîfin onbeşinci, Berât gecesini akşam namazından sonra üç kere Yasin sûresi ve her birinin sonunda bu Berât duâsı okunacaktır. **Birinci** Yâsin-i Şerîften sonra bu duâ okunurken Allah'ın saîd kullarından olmak niyetiyle okunacaktır. **İkinci** defa okunurken hayırlı ömür uzunluğu niyetiyle okunacaktır. **Üçüncü** defa okunurken kaza ve belâlardan emîn olup hayırlı rızık için okunacaktır.

Berât gecesinde yatsıdan sonra ikide bir selâm vermek üzere yüz rekât namaz kılınır. Her rekatta Fâtîha'dan sonra on kere İhlâs-ı şerîf okunur. On defa İhlâs-ı şerîf okumaya kudreti olmayan beş veya üç kere okur. Bu namaz tamam olduktan sonra okuyabildiği kadar salavât-ı şerîfe ve huzur-ı kalbe tevbe ve istiğfar edip Allah Teâlâ Hazretleri'nden dünyevî ve uhrevî hâcetlerini talep ve niyaz edecektir.

Leyle-i Kadir

Evelâ iki rekât namaz, her rekatta Fâtîha'dan sonra yedi kere İhlâs-ı şerîf okunacak, selâmdan sonra yetmiş kere istiğfar edilecektir.

Sonra yine iki rekat namaz, her rekatta Fâtiha'dan sonra üç kere İhlâs, selâmdan sonra şu duâ okunacak:

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ يَسْهَرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
دَائِمٌ لَمْ يَزَلْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَافِظٌ لَا يَغْفُلُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا يَبْخُلُ سُبْحَانَ مَنْ
هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. سُبْحَانَ يَا عَلِيمُ يَا
عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ.

“Dâimâ ayakta ve uyanık olan zâtı tesbih ederim. Dâimâ vâir olan zâtı tesbih ederim. Hiçbir zaman gâfil olmayıp dâimâ muhafaza eden zâtı tesbih ederim. Cömert olup cimrilik yapmayan zâtı tesbih ederim. Cezâlandırmada acele etmeyip merhametle muâmele eden zâtı tesbih ederim. Allah’ı tesbih ederim, hamd Allah’a mahsustur, Allah’tan başka ilâh yoktur, Allah en büyüktür. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah’ın tevîki ilemdir. Sen’i tesbih ederim ey Alîm, Sen’i tesbih ederim ey Azîm! Benim pek büyük olan günahlarımı mağfiret eyle!”

Iftar Duâsı

اللَّهُمَّ لَكَ صُيَّمْتُ وَبِكَ أَمِنْتُ وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ

“Allah’ım Senin rızân için oruç tuttum.
Sana inandım. Sana güvendim. Senin rızkın-
la orucumu açıyorum.” (krş. Ebû Dâvud, Savm, 22)

Senenin Sonunda Okunacak Duâ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِمَّا
نَهَيْتَنِي عَنْهُ فَلَمْ أَتُبْ مِنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسِيتُهُ
وَلَمْ تَنْسَهُ وَحَلِمْتَ عَلَيَّ فِيهِ بَعْدَ قُدْرَتِكَ
عَلَيَّ عُقُوبَتِي وَدَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ
جُرْأَتِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ فَاعْفِرْ
لِي! وَمَا عَمِلْتُ فِيهَا مِمَّا تَرْضَاهُ وَوَعَدْتَنِي
عَلَيْهِ الثَّوَابَ فَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَتَقَبَّلَهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ
رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

“Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

Allah, Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!

Allah’ım, bu senede Sen’in nehyettiklerinden işleyip de bildiğim, tevbe etmediğim ve Sen’in de râzı olmadığın günahlarımı, yine benim unutup da Sen’in unutmadığın, beni cezâlandırmaya gücün yettiği hâlde bana yumuşak davranıp cezâlandırmakta acele etmediğin, Sana isyana cür’et ettikten sonra beni tevbeye dâvet ettiğin günahlarımı affetmeni istiyorum, beni mağfiret eyle! Allah’ım, bu senede Sen’in râzı olduğun ve sevap vaat ettiğin amellerden yaptıklarımı kabul etmeni istiyorum ey Kerîm, ey Celâl ve İkrâm sahibi! Ümidimi Sen’den kestirmeni istiyorum ey Kerîm!

Allah, Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin!”

Arefe Günü Duâsı

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- Arefe gününde en ziyâde şöyle derlerdi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ

“Allah’tan başka ilâh yoktur, yalnız O vardır ve hiçbir şerîki yoktur. Mülk O’nundur ve hamd de O’na mahsustur. Bütün hayırlar O’nun elindedir ve O her şeye kâdirdir.”

Bayram Geceleri

“Ramazan bayramı gecesini ve Kurban Bayramı gecesini sevâbını Allah’tan umarak ihya edenin kalbi, kalblerin öldüğü günde ölmez.” (İbn Mâce, Sıyam, 68)

MUHTELİF VESİLELERLE OKUNACAK DUÂLAR

Sefere Çıkarken Okunacak Duâlar

Sefere çıkarken şu beş sûre, evvelinde ve sonunda besmele-i şerîfe ile okunmalıdır: *Kâfirûn*, *Nasr*, *İhlâs*, *Felâk* ve *Nâs* sûreleri.

Çünkü Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Bir sefere çıktığın zaman arkadaşların içinde hâli en güzel ve azığı en bol bir kimse olmak ister misin ey Cübeyr? Öyle ise şu beş sûreyi oku: **Kâfirûn**, **Nasr**, **İhlâs**, **Felâk** ve **Nâs** sûrelerini. Her sûreye besmele ile başla ve besmele ile bitir.” (Heysemî, X, 134)

Seferde ise şu duâ okunmalıdır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ بِكَ اسْتَعِينُ وَعَلَيْكَ اتَوَكَّلُ دَلِّلْ لِي
صُعُوبَةَ أَمْرِي وَسَهِّلْ عَلَيَّ مَشَقَّةَ سَفَرِي

وَارْزُقْنِي مِنَ الْخَيْرِ وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ شَرِّ.
رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي
وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي. اَللّٰهُمَّ اسْتَخْلِفْكَ
وَاسْتَوْدِعْكَ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي
وَأَقَارِبِي وَكُلَّ مَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ بِهِ
مِنْ آخِرَةٍ وَدُنْيَا وَاحْفَظْنَا أَجْمَعِينَ مِنْ كُلِّ
سُوءٍ يَا كَرِيمُ. اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ
مَا مَعِيَ وَسَلِّمْنِي وَسَلِّمْ مَا مَعِيَ وَبَلِّغْنِي
وَبَلِّغْ مَا مَعِيَ. اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ
اعْتَصَمْتُ اَللّٰهُمَّ زَوِّدْ لِي التَّقْوَى وَاغْفِرْ لِي
ذَنْبِي وَوَجِّهْنِي لِلْخَيْرِ أَيْنَمَا تَوَجَّهْتُ

“Rahman, Rahîm Allah’ın adıyla.

Ey Rabbim! Senden yardım istiyorum, sana tevekkül ediyorum, benim işimin zorluğunu azalt! Seferimin meşakkatini kolaylaştır ve beni hayırla rızıklandır. Benden her türlü şerri defet. Rabbim! Sadırma inşirah ver. İşimi kolaylaştır, dilimdeki düğümü çöz. Allah’ım, kendimi, dinimi, ehlimi, malımı, akrabamı, bana ve onlara ihsan ettiğin âhiret ve dünyâya müteallik bütün nimetlere seni bırakıyorum ve onları sana emânet ediyorum. Bizim hepimizi her

türlü kötülükten ve üzücü şeylerden muhafaza et! Ey kerem sahibi Rabbim! Beni ve benim berâberimdekileri muhafaza et! Beni ve berâberimdekileri selâmette kıl, beni ve berâberimdekileri menzilimize ulaştır ey Rabbim! Ey Rabbim! Sana tevbe ettim, Sana sarıldım, takvayı bana azık olarak ver, günâhımı mağfiret et, her nereye yönelirsem beni hayra yönelt!” (krş. Nevevî, el-Ezkâr, 195 vd.)

“Sefere çıkmayı düşünerek evinden ayrılan bir kimse yola çıkarken:

بِسْمِ اللَّهِ أَمِنْتُ بِاللَّهِ وَاعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَتَوَكَّلْتُ
عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Allah’ın ismiyle. Allah’a îmân ettim, Allah’a sarıldım, Allah’a tevekkül ettim, güç ve kuvvet ancak Allah’ın yardımıyla.” derse en hayırlı bir yere çıkmakla nasiblenir ve kötü bir yere çıkmanın şerri ondan geri çevrilir.” (Ali el-Müttâkî, no: 17534)

“Sizden biriniz bir sefere çıkmak, yahud bir menzilde konaklamak isteyince, eşyasını koyup, etrafa bir çizgi çektikten sonra:

اللَّهُ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ

“Allah Rabbimdir, O’nun şerîki yoktur.” derse eşyası muhafaza olunur.” (Ali el-Müttâkî, no: 17553)

Gemiye Binerken Okunacak Duâ

Gemiye binerken şu âyet-i celîleler okunursa bi-iznillah batmaktan emîn olunur:

بِسْمِ اللَّهِ مَجْرُيْهَا وَمُرْسِيْهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ. وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ
جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ.

“Yüzüp gitmesi de, durması da Allah’ın adıyladır. Muhakkak ki Rabbim Gafur ve Rahîmdir.” (Hûd sûresi, 41)

“Allah’ı lâıyk olduğu şekilde takdîr edemediler. Halbuki kıyamet günü yeryüzü tamamen O’nun kabza-i kudretindedir. Gökler de yine O’nun yed-i kudretinde dürülmüşlerdir. O, onların şirk koştukları şeylerden tamamen münezze ve çok yücedir.”

(Zümer sûresi, 67)

Gazadan Yahûd Hacdán Dönerken Okunacak Duâ

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhuma-’dan rivayet edildiğine göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz gazadan veya hacdan dönerlerken yüksek bir tepeye çıktıkta üç kere: “**Allahü ekber**” diye tekbîr alırdı. Sonra kelime-i tevhîd söylerdi.

اللَّهُ أَكْبَرُ، «ثَلَاثًا» لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. أَيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

“Allahü ekber (üç defa), Allah’dan başka ilâh yoktur. Ancak O vardır. Şerîki yoktur. Mülk O’nundur. Hamd O’na mahsusdur. Ve O her şeye kadirdir. Biz yolculuktan dönen, tevbe eden, kulluk eden, secde eden ve Rabbimize hamd eden kişileriz. Allah va’dini yerine getirdi ve kuluna yardım etti. Türlü orduları yalnız başına hezîmete uğrattı.” (Buhârî, Umre, 12, Meğazî, 29)

Yani Cenâb-ı Hak Bedir’de, Hendek’de, Huneyn Vak’ası’nda düşmanları perîşan edip şimdi biz yollarda serbest olarak emniyet ve selâmet içinde kazançlı olarak gaza ve hacdan dönüyoruz, demektir.

İşbu tekbîr ve duâyı, hac ve gazaya giden, gelen ve sâir bir sefer hâlinde olanların yüksek tepe ve dağa çıktıkça okumaları müstehabdır.

Şifâ Duâları

Hazret-i Âişe -radiyallahu anha-’dan rivayete göre Nebiyi-i Ekrem -sallallahu aleyhi

ve sellem- kendilerine bir hasta getirildiğinde şöyle duâ ederlerdi;

أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ أَشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي
لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا

“Bu hastalığı gider ey insanların Rabbi! Şifâ ver, çünkü şifâ verici sensin . Senin vereceğin şifâdan başka şifâ yoktur. Öyle şifâ ver ki hiç bir hastalık bırakmasın.” (Buhârî, Merdâ, 20; Müslim, Selâm, 46; Ebû Dâvud, Tıbb, 18, 19)

Yine **Âişe** -radiyallahu anha-’dan rivayette göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, kendisine bir hastanın şifâ bulması için duâ talebedildiği zaman:

بِسْمِ اللَّهِ تُزْبَةُ أَرْضِنَا وَرِيقَةُ بَعْضِنَا يُشْفَى
سَقِيمُنَا بِأَذْنِ رَبِّنَا

“Allah’ın adıyla duâya başlarım. Bizim yerimizin toprağı ve birimizin tükürüğü vesilesiyle Allah’ın izniyle hastamız şifâ bulur.” (Buhârî, Tıbb, 38; Müslim, Selâm, 54; Ebû Dâvud, Tıbb, 19)

İbn Abbas -radiyallahu anhümâ-’dan rivayete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz’e bir hâtûn müracaat edip:

“– Ya Rasûlallah, ben sar’a illetine duçar oluyorum. Hem de sar’a hâlinde açılıyorum. Allah Teâlâ’ya duâ ediniz ki, bu illeti benden

izâle eylesin” dedi. Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kadına hitaben:

“– Dilersen sabret, bu illet mukabilinde sana cennet verilsin. Dilersen sıhhat ve afiyetin için Allah Teâlâyâ duâ edeyim,” buyurdu.

Sonra o hâtûn:

“– Yâ Rasûlallah, böylece sabrederim. Yalnız sar’a hâlinde açılmamam için Allah Teâlâ Hazretlerine duâ ediniz” dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de, o halinde açılmaması için duâ buyurdular. (Buhârî, Merdâ, 6; Müslim, Birr, 54)

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyururlardı:

ضَعِ أَصْبِعَكَ السَّبَابَةَ عَلَى ضِرْسِكَ ثُمَّ اقْرَأْ
أَخْرَيْسَ

“Ağrıyan dişinin üzerine şehâdet parmağını koyup Yâsin-i şerîfin son tarafını nihayete kadar oku, biiznillah teâlâ şifâ bulur.”

(Suyûtî, el-Câmi’us-Sağîr, no: 5218)

ضَعِ يَمِينَكَ عَلَى الْمَكَانِ الَّذِي تَشْتَكِي
فَامْسَحْ بِهَا سَبْعَ مَرَّاتٍ وَقُلْ (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ
وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ) فِي كُلِّ مَسْحَةٍ

“Sağ elini vücudunda rahatsız olduğun mahalle koyup yedi defa mesh eyle ve her meshte: «Hissettiğim bu hastalığın şerrinden Allah’ın izzetine ve kudretine sığınırım!» de. Biiznillahi Teâlâ şifâ bulursun.”

(İbn Hanbel, IV, 217)

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz rahatsızlandıkları zaman onu Cibril tedavi eder ve:

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ
شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ،
بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ

“Allah’ın ismiyle seni rahatsız eden her şeyden sana okurum. Her nefsin veya hasetçi her gözün şerrinden Allah sana şifâ versin. Allah’ın adıyla sana okurum.” derdi.

(Müslim, Selâm 40)

Peygamberimiz bir rahatsızlıkları olduğu zaman **Muavvizeteyn** sûrelerini okur, kendi üzerine üfler ve onu eliyle üzerinden silerdi. Ve şöyle buyururlardı:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ دَاوِنِي بِدَوَائِكَ وَاشْفِنِي
بِشَفَائِكَ وَأَعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ
وَاحْذِرْ عَنِّي أَدَاكَ

“Allah’ın ismiyle. Ey Rabbim! Beni kendi devân ile tedavi et, bana kendi şifân ile şifâ

ver ve beni kendi fazlınla Senden başkalarından müstağni kıl ve beni ezalardan uzak tut.” (Heysemî, X, 180)

Henüz eceli gelmemiş bir hastayı ziyaret eden bir mü'min yedi defa:

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
يَشْفِيكَ

“Büyük Allah'tan, büyük Arş'ın Rabbi Allah'tan sana şifâ vermesini istiyorum!” derse muhakkak afiyet bulur. (Ebû Dâvud, Cenâiz, 8; Tirmizî, Tıbb, 32; İbn Hanbel, I, 239)

Humma'ya Tutulan Kimse

Hummaya tutulan bir kimse üç gün üst üste yıkanıp her yıkandıkça:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي إِنَّمَا اغْتَسَلْتُ التَّمَّاسَ
شِفَاءَكَ وَتَضَدِيقًا بِنَبِيِّكَ

“Allah'ın adıyla! Allah'im, ben ancak Senin şifânı aramak ve peygamberini tasdik etmek için yıkıyorum” derse hastalığı gider. (Tuhfetüz-Zâkirîn, 216)

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- aksırdığı zaman **اللَّهُمَّ** Allah'a hamd ederim der, kendisine **يَرْحَمُكَ اللَّهُ** Allah sana rahmet eylesin denilir, O da: **يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُفْمِ** Allah size hidâyet versin ve hâlinizi ıslâh eylesin! diye cevâb verirdi. (Buhârî, Edeb, 126)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anha der ki: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri'nin vücûd-ı risâletpenâhîlerine hastalık âriz oldukda mu'tad-ı nebevîleri üzerine *Muavvizeteyn* sûrelerini okuyarak mübarek ellerinin avuçlarına nefes ederler ve sonra mübarek elleriyle hasta olan mahallini meshederler idi.

Maraz-ı mevtinde ve hâlet-i ihtizârda iken, ben de *Muavvizeteyn* sûrelerini okur ve nefes ederdim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- son hastalığı günlerinde iken kulağımı mübârek ağızlarının yanına tutup dinlediğim-de arkasını bana dayamış olduğu halde:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَالْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ
الْأَعْلَى

“Ya Rabb beni affet, bana rahmet eyle ve beni refîk-i a'lâya ilhak eyle” diyerek duâ ettiğini işittim. (Buârî, Maraz, 19)

Göz Ağrısı İçin

Her gün sabah namazının farzı ile sünneti arasında sağ eliyle alnını tutarak onbeş def'a:

رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü Sen her şeye kâdirsin.” (et-Tahrîm, 8) âyet-i celîlesini okuyup her okudukça:

يَا نُورُ يَا بَصِيرُ يَا نُورُ يَا بَصِيرُ

Yâ Nûr, yâ Basîr! Yâ Nûr, yâ Basîr! diyen ve beş def'a da:

يَا رَبِّ قَوِّ بَصْرِي اللَّهُمَّ اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي
اللَّهُمَّ عَافِ أَنْتَ الْمُعَافِي

“Yâ Rabbî, görüşümü kuvvetlendir, Allah'ım şifâ ver Sen Şâfi'sin, Allah'ım âfiyet ver Sen Muâfi'sin!” diyen kimsenin biiznillahi teâlâ gözleri ağrımaz. Ve gözlerinde hastalık varsa biiznillahi teâlâ şifâyâb olur.

Gözü ağrıyan ve hatta hastalığın te'siriyle göremez derecelerine gelen bir kimse ellerini kaldırıp **Sûre-i Hadîd**'in evvelindeki dört âyet-i kerîme ile **Sûre-i Haşr**'ın âhirindeki üç âyet-i kerîmeyi okuduktan sonra:

اللَّهُمَّ اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي اللَّهُمَّ عَافِ أَنْتَ
الْمُعَافِي

“Allah'ım şifâ ver Sen Şâfi'sin, Allah'ım âfiyet ver Sen Muâfi'sin!” diyerek gözlerini meshederse Cenâb-ı Hakk -azze ve celle- Hazretleri onun gözlerindeki hastalığı izâle edip şifâ verir. Gözünün nûru biiznillahi Teâlâ artar.

Her gün sabahleyin iki baş parmağının tırnakları üzerine yedi def'a şu âyeti okuyup gözlerini mesheden kimsenin biiznillahi teâlâ nuru basarı artar ve gözlerine ağrı ve zarar ânız olmaz:

فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

“...Şimdi biz senin perdeni kaldırdık.
Bugün artık gözün keskindir.” (Kâf, 22) Allah,
Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına
salât u selâm eylesin!

Şifa Âyetleri

★ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ .

★ وَشِفَاءً لِّمَا فِي الصُّدُورِ .

★ يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ

★ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ

لِّلْمُؤْمِنِينَ

★ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

★ قُلْ هُوَ الَّذِي أَمَّنَا هُدًى وَشِفَاءً

“Allah, mümin bir topluluğun kalplerine şifa versin/gönüllerini ferahlatsın!” (et-Tevbe, 14)

“...Gönüllerdeki dertlere şifâdır...” (Yûnus, 57)

“...Onların (arılardan) karınlarından renkleri çeşitli bir şerbet (bal) çıkar ki, onda insanlar için şifâ vardır...” (en-Nahl, 69)

“Biz, Kur’ân’dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, mü’minler için şifâ ve rahmettir...” (el-İsrâ, 82)

“Hastalandığım zaman bana şifâ veren O’dur.” (eş-Şuarâ, 80)

“...De ki: O, (Kur’ân) inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifâdır...” (Fussilet, 44)

Şifâ Duâsı

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ اللَّهُ يَشْفِيكَ أَذْهَبِ الْبَأْسَ
رَبِّ النَّاسِ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِيَ لَا شِفَاءَ إِلَّا
شِفَاءُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا أَمِينٍ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ
وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ وَحَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ.

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle.

Allah'ın ismiyle sana okurum. Allah sana şifâ versin. Ey insanların Rabbi, bunun ısıtırabını giderip şifâ ver. Şifâyı veren ancak Sen'sin. Sen'in şifândan başka şifâ yoktur. Buna hiçbir hastalık izi bırakmayacak şekilde şifâ ihsân eyle! Âmîn. Rahmetinle ihsân eyle ey merhametlilerin en merhametlisi! Ezâ veren her şeyden, bütün zararlı gözlerden ve hasetçilerden Allah Teâlâ sana şifâ versin.

Mü'minler İçin Duâ

Ebû Hüreyre -radıyallahu anh-'den rivayet olduğuna göre, Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle duâ etmişlerdir:

اللَّهُمَّ فَإِنَّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ
قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Yâ Rabb! Ben hangi bir mü'mine onu
üzecek ve gönlüne ağır gelecek bir söz söy-
lemişsem kıyamet gününde o sözü onun
için Sana kurbiyyet eyle; yani o sözden mü-
teessir olduğu kadar onu sana yaklaştır.”

(Buhârî, Deavât, 34; Müslim, Birr, 88, 89 vd.; Dârimî, Ri-
kak, 53; İbn Hanbel, III, 390)

Üzüntülü İken Duâ

İbn-i Abbas -radiyallahu anhüma- der ki:
Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Haz-
retleri üzüntülü ve sıkıntılı halinde şöyle duâ
ederlerdi:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

“el-Azîm, el-Halîm Allah'tan başka bir
ilâh yok! Arş-ı Azîm'in sahibi Allah'tan baş-
ka ilâh yok! Bütün semâların ve arzın ve
çok şerefli Arş'ın sahibi Allah'tan başka
ilâh yok!” (Buhârî, Deavât, 27; Müslim, Zikr, 83)

Yâ Rabb! Bütün âlemlerin ve Arş'ın sahibi
ve yegâne hükümrânı Sen'sin! Başımıza gelen
şu sıkıntı ve belâyı izâleye ancak sen kadırsın.
Bu sebeble senden istiyoruz. Kâffe-i mahlûkat;
yani bütün yaratılmışlar senin kudret elindedir.
Bilcümle mahlûkatın şerrinden bizi muhafaza
ile himaye eyle demektir.

Bir de Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, belânın ağır basmasından, yani insana ölümü hayata tercih ettirecek şekilde gelmesinden, dünyevî ve uhrevî şekâveti mucîb bulunan ve helâke sebep olan ahvâlden ve kötü âkıbet, sû-i hâtimeye dûçar olmaktan, düşmanlarını sevindirecek bir belâyâ dûçar olup onları kendisine üzüntü verecek şekilde konuşturmaktan da Allah'a sığıncıydı.

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır: “Sizden birinize bir düşünce yahud üzüntü geldiği zaman yedi defa:

اللَّهُ! اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

«Allah! Rabbim Allah'tır! O'na hiç bir şeyi şerik koşmam ben!» desin.” (Ebû Dâvud, Edeb, 36; İbn Mâce, Duâ, 17)

Kul:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ اكْفِنِي كُلَّ مُهِمٍّ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ مِنْ
أَيْنَ شِئْتَ

“Ey yedi göklerin ve büyük Arş'ın Rabbi olan Rabbim! Beni her üzüntü verici şeyden, dilediğin şekilde ve dilediğin yerden kurtar” derse Allah Teâlâ onun üzüntüsünü giderir. (Ali el-Müttakî, no: 3433)

Her sabah ve her akşam yedi defa:

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Allah bana yeter, O’ndan başka ilâh yoktur, O’na tevekkül ettim. O, yüce Arş’ın Rabbidir.” diyen kimsenin dünyâ ve âhirete âid ne üzüntüsü varsa Allah giderir, bunda ister sâdik ister kâzib olsun.” (Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101/5081)

“Üzüntüye mübtelâ olan kimsenin edeceği duâ şudur:

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

«Rahmetini umuyorum ey Allah’ım! Beni göz açıp yumuncaya kadar da olsa kendime bırakma (nefsime bırakma). Benim her hâlimi düzelt. Senden başka ilâh yoktur.» (Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101/5090; Tuhfetü’z-Zâkirîn, 195 (İbn Hibbân’dan)

“Kendisine bir üzüntü, bir keder, bir hastalık ve zorluk isabet eden kimse:

اللَّهُ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ “Allah Rabbimdir, O’nun hiç şerîki yoktur.” derse bütün bunlardan kurtarılır.” (Râmüzü’l-ehâdis, 404 (Teberânî’dan)

Sıkıntılı İken Duâ

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“– Ben bir söz bilirim ki, büyük bir üzüntüye, sıkıntıya düşmüş bir kul söylerse, Allah Teâlâ ona muhakkak bir çıkış yolu açar. Bu, kardeşim Yûnus’un sözüdür: Karanlık içinde kaldığı vakit:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

«Senden başka ilâh yoktur. Seni tenzih ederim, muhakkak ki ben zâlimlerden oldum.» (Enbiya, 87) demişti. (Bkz. Tirmizî, Deavât, 81/3505)

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- gam ve sıkıntı basınca şöyle derdi:

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ
الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّزَّاقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ
حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِي حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Kullara karşı Allah bana yeter, mahlûklara karşı Hâlik bana yeter, rızık yiyenlere karşı rızık veren bana yeter. Bana O ye-

ter ki O bana kâfi gelir. Bana Allah yeter, O ne güzel bir vekildir. Bana Allah yeter, O'ndan başka ilâh yoktur. O'na tevekkül ettim. O yüce Arşın sâhibidir.” (Suyûtî, el-Câmiu's-Sağîr, no: 6580)

“Bir belâyaya duçar olmuş bir kimseyi görünce -kendi hâline şükrederek-:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ
وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا

«Seni mübtelâ kıldığı şeyden beni âfiyette kılıp, yarattıklarından pek çoğuna beni tafdil eden Allah'a hamd ederim» derse bu belâ ne olursa olsun ondan afiyette kılınır.” (bkz. İbn Mâce, Duâ, 22; Tirmizî, Deavât, 37; Tuhfetü'z-Zâkirîn, 198 vd.)

Borçtan Halâs Olmak İçin

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي
بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

“Ey Allah'ım! Helâl kıldıklarını bana kâfi kılarak haram kıldıklarından beni muhafaza et, beni fazlınla Senden başkalarından müstağni kıl!” (Tirmizî, Duâ, 110)

“Sana bir duâ öğreteyim mi ki, onunla duâ edersen dağ kadar borcun olsa Allah onu ödemeye muvaffak kılar. De ki ey Muâz:

اَللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ رَّحْمٰنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُعْطِيْهَا
مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُهَا مَنْ تَشَاءُ اِرْحَمْنِيْ رَحْمَةً
تُغْنِيْنِيْ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ

“Ey mülkün mâliki olan Allahım! Sen mülkü dilediğine verirsin, mülkü dilediğinden çeker alırsın. Dilediğini azîz kıalarsın, dilediğini zelîl kıalarsın. Hayır senin elindedir. Muhakkak sen herşeye kadırsın.” (Al-İmran sûresi, 26)

“Ey dünyâ ve âhiretin Rahmanı! Sen onları dilediğine verirsin, dilediğine vermezsin. Beni, senden başkasının acımasından müstağnî kılacak bir rahmet ile bana rahmet eyle.” (Heysemî, X, 186)

Borçlu olan kişi sabah namazından sonra üçyüz defa:

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِيْنَ

“...Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında adâletle hükmet! Sen hükmedenlerin en hayırlısısın.” (el-A'râf, 89) âyetini duâ niyetiyle okumalı ve her yüz defanın sonunda:

اللَّهُمَّ يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ افْتَحْ لَنَا خَيْرَ الْبَابِ

“Ey kapıları açan Allah’ım! Bize en hayırlı kapıyı aç!” diye duâ etmelidir. Böylece inayet-i ilâhiyyeye nail olması umulur.

Maîşet Darlığında

“Maîşet tedâriki zorluğuna düşen bir kimseyi evinden çıktığı zaman şöyle demekten men edecek hiç bir şey yoktur:

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَمَالِي وَدِينِي. اللَّهُمَّ
رَضِّنِي بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا قُدِّرَ لِي حَتَّى لَا
أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أُخِّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ

“Canıma, malıma ve dînime bismillah. Ey Rabbim! Beni kazana razı kıl. Bana takdîr olunanı benim için bereketlendir, o hâle gelayım ki te’hir olunanın ta’cilini, ta’cil olunanın da te’hirini istemeyeyim.” (Ali el-Müttâkî, no: 9323)

“Bana Cibril’in öğrettiğini sana öğreteyim mi? Çok cimri ve kıskanç birine, yahud zâlim bir sultana, yahud fahşinden korktuğun kötü bir borçluya işin düştüğü zaman okursun:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَبِيرُ وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ
الذَّلِيلُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ. اللَّهُمَّ سَخِّرْ
لِي فُلَانًا كَمَا سَخَّرْتَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى وَلَيْسَ

لِي قَلْبُهُ كَمَا لَيِّنْتَ الْحَدِيدَ لِدَاوُدَ فَإِنَّهُ لَا يَنْطِقُ
إِلَّا بِأَذْنِكَ وَنَاصِيئَتُهُ فِي قَبْضَتِكَ وَقَلْبُهُ فِي يَدِكَ
جَلَّ ثَنَاؤُ وَجْهِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

“Ey Rabbim! Her şeye mutlak gâlib ve mutlak büyük ancak sensin, ben de senin zayıf ve düşkün bir kulunum. Her türlü kudret kuvvet ancak seninledir. Ey Rabbim! Fir’avn’i Musa’ya musahhar kıldığın gibi filânı da bana musahhar kıl ve Davud’un elinde demiri yumuşattığın gibi onun da kalbini bana karşı yumuşat. O senin iznin olmadan bir şey konuşamaz, onun nâsiyesi de, kalbi de senin kabza-i kudretindedir. Senin zâtının senâsı yücedir ey merhamet edicilerin merhamet edicisi!” (Ali el-Müttâkî, no: 16815)

Ölüm Haberi Duyunca

“Ölümün kendine hâs bir büyük korkusu vardır. Sizden birinize bir kardeşinin ölüm haberi geldiğinde şöyle desin:

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ الْحَقُّهُ
بِالصَّالِحِينَ وَاخْلُفْهُ عَلَى ذُرِّيَّتِهِ فِي الْغَابِرِينَ
وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَوْمَ الدِّينِ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا
أَجْرَهُ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ

“Biz Allah’a aidiz ve tekrar O’na dönü-
cüleriz. Ey Rabbimiz! Onu sâihlere ilhak et
ve zürriyetine geride kalanlarla beraber ha-
lef ol, yani muîn ol, onu ve bizi dîn günün-
de mağfiret et! Ey Rabbimiz onun ecrinden
bizi mahrum etme, onun arkasından bizi fit-
neye duçar etme!” (Nevevî, el-Ezkâr, 132; İbn-i es-
Seniy’den)

Gök Gürleyince Okunacak Duâ

“Gök gürültüsünü işittiğiniz zaman
Allah’ı zikrediniz, çünkü o zikredene bir za-
rar vermez. Gök gürültüsünü işittiğiniz za-
man Allah’ı tesbih ediniz, tekbîr getirmeyi-
niz.” (Râmûzû’l-ehâdis, 50; Teberânî’den)

“Şimşek ve gök gürültüleri işittiği zaman
Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا
بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ

“Ey Rabbim! Bizi gadabınla öldürme,
azâbınla helâk etme, bundan evvel bize âfi-
yet ver,” derlerdi.” (Tuhfetü’z-Zakirîn, 173 (Tirmizî,
İbn es-Seniy’den)

Rüzgar Estiği Zaman Okunacak Duâ

“Kuzey rüzgârı şiddetlendiği zaman Rasûl-
ullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا
وَخَيْرَ مَا أَرْسَلْتَ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أَرْسَلْتَ بِهِ

“Allah’ım bu rüzgârın, onun içindekilerin ve onunla gönderdiğin şeylerin hayrını istiyorum. Onun, içindekilerin ve onunla gönderdiğin şeylerin şerrinden Sana sığırırım.” (Müslim, İstiska, 15)

Yağmur Duâsı

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- yağmur duâsına çıkınca:

اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ وَأَنْشُرْ
رَحْمَتَكَ وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ

“Ey Rabbim kullarını ve diğer canlıları sula, rahmetini yay, ölü beldeni dirilt.” derlerdi. (Ebû Dâvûd, İstiska, 2/1176)

Belâ, Tuzak ve İlâhî Gazabdan Korunmak

“Allah teâlâ buyuruyor: Ümmetine söyle! On defa sabahleyin:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

«Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak Allah’ın tev-

fik ve yardımıyladır.» desinler, on defa akşamleyin, on defa da yatarken. Yatarken demeleri mukabilinde dünyâ belâları onlardan def olunur. Akşam demeleri mukabilinde şeytanın tuzaklarından kurtulurlar. Sabahleyin demelerine mukabil gadabımdan mahfuz kalırlar.” (Ali el-Müttakî, no: 3607)

Nazar, Göz Değmesi

İsâbet-i ayna; nazar değmesine tedbîr olarak Allah'ın kitabında sekiz âyet vardır. Kul bunu okuduğu gün insan ve cinlerden hiç birinin nazarı değmez. Bunlar: **Fâtiâtü'l-kitâb** ki, yedi âyettir. Bir de **Âyete'l-Kürsî**.

“Beğendiği bir şey gördüğünde bir mümin:

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

derse ona nazar isabet etmez. (Beyhâkî, Şuab, IV, 90)

Nazar Duâsi

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

“Doğrusu inkâr edenler, Kur'ânı dinlediklerinde neredeyse seni gözleriyle yıkıp devireceklerdi. «O delidir» diyorlardı.” (Kalem, 51-52)

Düşman Korkusundan Halâs Olmak İçin

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَابًا بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَابًا بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ بَلَاءٍ وَقَضَاءٍ.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَابًا بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ أَعْدَاءٍ.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُهَيِّمُ السَّتَّارُ.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün şeytanların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün belâ ve kazaların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün düşmanların arasına perde olarak.

Melik ve Cebbâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kakhâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Müheymin ve Settâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Rahmetinle (muhâfaza eyle) ey merhametlilerin en merhametlisi.

İbn Abbas -radiyallahu anh-'dan rivayete göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Babanız İbrâhîm -aleyhisselâm- da İsmail ve İshâk -aleyhisselâm-'ı böyle istiâze ederdi, diyerek Hasan ve Hüseyin -radiyallahu anhüma-'yı Allah'a sığındırır ve derdi ki:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَأَمَّةٍ

"Bütün şeytanlardan ve bütün muzır şeylerden (Yılan, Akrep gibi haşerâttan veyahud insanın şuûruna hâlel getirecek olan kâffe-i eşyadan) ve her bir isabet edici gözden Allah'ın tam kelimeleriyle (Kelâmullah ile, tam, kâmil, şâfi ve fâideli olan kelimeleriyle) Allah'a sığıyorum." (Buhârî, Enbiyâ, 10; Kenzû'l'İrfân, s. 148)

اسْتَعِذُوا بِاللَّهِ تَعَالَى مِنَ الْعَيْنِ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ

"Göz isabetinden muhafaza edilmeniz için Allah'a sığınınız. Zira isâbet-i ayn hak'tır." (Hâkim, IV, 239)

تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ النَّفْسِ وَالْعَيْنِ

“Nefesten ve gözden Allah’a sığınınız.”

(Ali el-Müttâkî, no: 28389)

“Akşamleyin:

صَلِّ اللّٰهُ عَلٰى نُوحٍ وَعَلٰى نُوْحِ السَّلَامِ

Allah Nuh’a rahmet etsin. Ve Nuh’a selâm olsun” diyen kimseyi o gece akreb sokmaz. (Ali el-Müttâkî, no: 3564)

Ölü Kabre Konunca Okunacak Duâ

“Meyyiti kabrine koydukları zaman:

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ
رَسُوْلِ اللّٰهِ

«Allah’ın adıyla, Allah ile ve Allah yolunda Rasûlullah’ın dini üzere» derlerdi.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 6819)

Kabristan Ziyâreti Esnasında

Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kabristana vardıklarında şöyle derlerdi:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّا بِكُمْ
لَاحِقُونَ وَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ لَقَدْ
أَصَبْتُمْ خَيْرًا بَجِيلًا وَسَبَقْتُمْ شَرًّا طَوِيلًا

“Ey mü’minler topluluğunun yurdu! Biz de size katılacağız. Biz Allah’a aidiz ve biz O’na tekrar dönücüleriz. Siz büyük bir hayra nail oldunuz, uzun bir şerri geride bırakıp gittiniz.” (Ali el-Müttakî, XIII, 299/36864; krş. Müslim, Taharet, 12; İbn Mâce, Cenâiz, 36)

Hoşlanılan veya Hoşlanılmayan Durumların Zuhurunda

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’e sevdiği bir iş zahir olunca:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

“Allah’a hamd olsun ki ancak O’nun nîmetiyle sâlih ameller tamama erer.” der, sevmediği bir işle karşılaşınca da:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ

“Her halde Allah’a hamd ederiz” derlerdi. (İbn Mâce, Edeb, 55)

Gözünü Semâya Kaldırınca

Gözünü semâya kaldırdığı zaman Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-:

يَا مُصْرِفَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى طَاعَتِكَ

“Ey kalbleri çekip çeviren! Benim kalbimi Senin tâatın üzere sabit kıl.” derlerdi. (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağîr, no: 6707; krş. Nevevî, el-Ezkâr, 284)

Hilâl'i Görünce

Hilâli gördükleri zaman Rasûl-i Ekrem salallahu aleyhi ve sellem:

اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ

“Ey Rabbim! Bize bunu bereket ve îmân selâmet ve İslâm hilâli eyle! Ey Hilâl! Benim de senin de Rabbimiz Allah'tır.” (Tirmizî, Deavât, 50)

Yine hilâli gördükleri zaman:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذَا الشَّهْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْقَدَرِ وَمِنْ شَرِّ يَوْمِ الْمَحْشَرِ.

“Allah büyüktür, Allah büyüktür, hamd Allah'a mahsustur, Allah'a dayanmaktan başka kudret kuvvet yoktur. Allah'ım! Senden bu ayın hayrını istiyorum, kaderin şerrinden ve mahşer gününün şerrinden sana sığınıyorum.” (İbn Hanbel, V, 329)

Aynaya Bakınca

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-
Efendimiz aynaya baktıkları zaman,

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي حَسَّنَ خَلْقِي وَخَلَقِي
وَزَانَ مِنِّي مَا شَانَ مِنْ غَيْرِي

“Yaratılışımı ve huyumu güzel kılan, baş-
kalarındaki çirkinliği benden uzak kılıp beni
güzel yapan Allah’a hamd ederim.” (Beyhakî,
Şuab, IV, 111)

SELÂM ÂYETLERİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ.

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ.

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ.

★ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا.

★ وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمِ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمِ
أُبْعَثُ حَيًّا.

★ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا.

★ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.

★ وَسَلَامٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ خَلَقَهُمْ مِنْ طِينٍ أَحْمَرٍ.

İlâhi rahmetten kovulmuş şeytandan
Allah'a sığınırım.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

**"...Selâm size! Rabbiniz merhamet etme-
yi kendisine yazdı..."** (el-En'âm, 54)

**"Sabrettiğimize karşılık size selâm olsun!
Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir!"**
(er-Ra'd, 24)

**"...Size selâm olsun. Yapmış olduğunuz
(sâlih) amellere karşılık cennete girin!"** (en-
Nahl, 32)

**"Doğduğu gün, öleceği gün ve diri ola-
rak kabirden kaldırılacağı gün ona (Hz. Îsâ'ya)
selâm olsun!"** (Meryem, 15)

**"Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri
olarak kabirden kaldırılacağım gün selâm
banadır."** (Meryem, 33)

**"İbrahim: Selâm sana, dedi, Rabbinden
senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O,
bana karşı çok lütufkârdır."** (Meryem, 47)

"...Selâm hidâyete tâbî olanlardır."
(Tâhâ, 47)

"...Selâm olsun seçkin kıldığı kullarına!"
(en-Neml, 59)

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبَغَى الْجَاهِلِينَ .

★ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ .

★ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ .

★ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ
مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ .

★ سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ .

★ سَلَامٌ عَلَى إِيْيَاسِينَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ .

★ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ .

★ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ .

★ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ .

“...Size selâm olsun. Biz kendini bilmezleri (arkadaş edinmek) istemeyiz» derler.” (el-Kasas, 55)

“Onlara merhametli Rabb’in söylediği selâm vardır.” (Yâsîn, 58)

“Bütün âlemlerde Nûh’a selâm olsun! İşte biz muhsinleri (iyiliklerde bulunan, işini sağlam yapan ve ihsan duygusuyla yaşayan güzel insanları) böyle mükâfatlandırırız. Zira o, bizim mü’min kullarımızdan idi.” (es-Sâffât, 79-81)

“İbrahim’e selâm! dedik. Biz muhsinleri böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandır.” (es-Sâffât, 109-111)

“Mûsâ ve Hârûn’a selâm olsun. Doğrusu biz, muhsinleri böylece mükâfatlandırırız. Şüphesiz, ikisi de mü’min kullarımızdandı.” (es-Sâffât, 120-122)

“Selâm olsun İlyâsîn’e! Şüphesiz biz, muhsinleri işte böyle mükâfatlandırırız. Çünkü o, bizim mü’min kullarımızdandı.” (es-Sâffât, 130-132)

“Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun!” (es-Sâffât, 181)

“...Selâm size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya.” (ez-Zümer, 73)

“O gece, selâm doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.” (el-Kadir, 5)

HIFZ ÂYETLERİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا
وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا أَبَدًا
مَا أَبْقَيْتَنَا وَاحْفَظْ دِينَنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ كِتَابَكَ
الْعَزِيزِ الَّذِي: «لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ.»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ الذِّكْرَ حَيْثُ قُلْتَ: «إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ
وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ.»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ السَّمَاءَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ مَارِدٍ.»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ عَبْدَكَ الَّذِي فَهَّمْتَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ
ثُمَّ قُلْتَ: «وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ.»

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, bizi hayatta bıraktığın müddetçe önümüzdeki, arkamızdaki, sağımızdaki, solumuzdaki bütün düşmanlarımızdan ebediyen muhâfaza eyle! **“Ona önünden de arından da bâtil gelemes. O, hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir.”** (Fussilet, 42) diye tavsîf ettiğin yüce kitabını muhâfaza ettiğin şekilde bizim dînimizi de koru.

Allah'ım, hakkında **“Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz muhâfaza edeceğiz.”** (el-Hicr, 9) buyurduğun Zikr'i koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle!

Allah'ım, **“Ve (semâyı) itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk.”** (es-Sâffât, 7) buyurduğun gökyüzünü muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan koru.

Allah'ım, anlayış verdiğin, şeytanları kendisine boyun eğdirerek **“Biz onları gözetim altında tutuyorduk.”** (el-Enbiyâ, 82) buyurduğun kulunu (Hz. Süleyman'ı) koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan koru.

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ السَّقْفَ الْمَحْفُوظَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَجَعَلْنَا
السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا.»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ «وَلَا يُؤْدُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ عِبَادَكَ الْمَحْفُوظِينَ الَّذِينَ قُلْتَ: «وَهُوَ
الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفِظَةً.»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِهِ السَّمَاءَ حَيْثُ قُلْتَ: «وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ.»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ
بِاللُّوحِ الْمَحْفُوظِ حَيْثُ قُلْتَ: «بَلْ هُوَ قُرْآنٌ
مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ.»

Allah'ım, **“Biz, semâyı korunmuş bir tavan gibi yaptık...”** (el-Enbiyâ, 32) buyurarak muhâfaza ettiğin Sakf-ı Mahfûz'u/Korunmuş Tavan'ı muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan koru.

Allah'ım, semâları ve arzı koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle. **“...Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.”** (el-Bakara, 255)

Allah'ım, korunmuş kullarını muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle. Onlar hakkında şöyle buyuruyorsun: **“O, kullarının üstünde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir. Size koruyucular gönderir...”** (el-En'âm, 61)

Allah'ım, **“Yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, Azîz ve Alîm olan Allah'ın takdiridir.”** (Fussilet, 12) buyurduğun semâyı muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle.

Allah'ım, hakkında **“Doğrusu o (yalanladıkları, aslı) Levh-i Mahfûz'da bulunan şerefli Kur'ân'dır.”** (el-Burûc, 21-22) buyurduğun Levh-i Mahfûz'u koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle.

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ
عِبَادَكَ حَيْثُ قُلْتَ: «لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ.»

اللَّهُمَّ اسْتَحْفِظْكَ بِمَا يَسْتَحْفِظُكَ بِهِ عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ يَعْقُوبُ حَيْثُ قَالَ: «فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.»

اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ وَاحْفَظْنَا بِحِفْظِكَ يَا أَكْرَمَ
الْقَادِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَرَمَيْتُ كُلَّ مَنْ يُرِيدُ
بِنَا سُوءًا بِحَسْبِي اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. وَبِكَهَيْعِصِ
وَبِحَمَمَعَسَقٍ وَبِالتَّوَكُّلِ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ:
«وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا» وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

«إِنْ أَرَادَنِي اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي
بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمَسِّكَاتُ رَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ
عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ» «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.» وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ آمِينَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

Allah'ım, **“Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan tâkipçiler (melekler) vardır...”** (er-Ra'd, 11) âyetinde bahsettiğin kullarını muhâfaza ettiğin şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle.

Allah'ım, Sen'in kulun, kulunun oğlu ve peygamberin Ya'kûb, **“...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.”** (Yûsuf, 64) buyurarak Sen'den ne ile kendisini korumanı istediye, ben de onunla Sen'den beni korumanı istiyorum.

Allah'ım, bizi gözünle koru, hıfzınla muhâfaza eyle, ey kâdir olanların en keremlisi ve ey merhametlilerin en merhametlisi.

Bize kötülük düşünenlerin hepsini “Allah bana yeter, O ne güzel vekildir” ile attım, Kâf-hâyâ-ayn-sâd ile, Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf ile attım, hiç ölmeyen ve dâimâ diri olan Allah'a tevekkül ile attım. **“...Vekil olarak Allah yeter”** (en-Nisâ, 81), O, merhametlilerin en merhametlisidir.

“...Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar.” (ez-Zümer, 38)

“...Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir.” (et-Tevbe, 129)

Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve as-hâbına salât eylesin! Rahmetinle kabûl eyle ey merhametlilerin en merhametlisi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَأَنْ يُرِدَكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ
دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim Mevlâ'mızdır. Onun için mü'minler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.” (et-Tevbe, 51)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur. O, hayrını kullarından dilediğine eriştirir. Ve O bağışlayandır, esirgeyendir.” (Yûnus, 107)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı, yalnızca Allah'ın üzerinedir. Allah her canlının karar kılıp hayatını geçirdiği yeri de, öleceği yeri de bilir. (Bunların) hepsi açık bir kitapta (Levh-i Mahfûz'da)dır.” (Hûd, 6)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayandım. Çünkü yürüyen hiçbir varlık yoktur ki, O, onun perçemin-den tutmuş olmasın. Şüphesiz Rabbim dosdoğru yoldadır.” (Hûd, 56)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ
لَهَا^أ وَمَا يُمْسِكُ^ب فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ^ط
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ^ط قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ
أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
^ط قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا
وَلَنْضِيبَنَّ عَلَى مَا آدَيْتُمُونَا^ط وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Nice canlı var ki, rızkını (yanında) taşımıyor. Onlara da size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi iştirir ve bilir.” (el-Ankebût, 60)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup engelleyecek yoktur. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O, üstündür, hikmet sahibidir.” (Fâtır, 2)

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Andolsun ki onlara: «Gökleri ve yeri kim yarattı?» diye sorsan, elbette «Allah'tır» derler. De ki: Öyleyse bana söyler misiniz? Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar.” (ez-Zümer, 38)

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla

“Hem bize yollarımızı göstermiş olduğu hâlde ne diye biz Allah'a dayanıp güvenmeyelim?! Sizin bize verdiğiniz eziyete elbette katlanacağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkülde sebât etsinler.” (İbrâhim, 12)

Nebiyi-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

“Sizden biriniz sultandan, yahud herhangi bir kudret sahibinden korktuğu zaman şöyle desin:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ
وَشَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَأَتْبَاعِهِمْ أَنْ يُفْرِطَ
عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا
إِلَهَ غَيْرُكَ

“Ey yedi semâların ve yüce arşın sahibi olan Rabbim, filân oğlu filânın şerrinden beni korusun. Cinlerin, insanların ve tâbi'lerinin, onlardan herhangi birinin bana taşkınlık etmesinin şerrinden beni muhafaza buyur. Senin muhafazan ne büyüktür! Senân yücedir, Sen'den başka da ilâh yoktur.” (Heysemî, X, 137, 187)

ZIKRULLAH VE ZİKİR MECLİSLERİ

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ
حُطَّتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ.

“Her kim günde yüz kere *سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ* “Allah’ı hamd ile tesbih ederim” derse o kimsenin hataları deniz köpüğü kadar da olsa dökülür, yâni mağfiret olunur.”

Hadîs-i şerîfi, **Buhârî** Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-’dan rivayet etmiştir. (Buhârî, Deavât, 65) Bu hâdis-i şerîf mü’minler için büyük bir tebşîrdir, yani müjdedir.

Yine **Ebû Hüreyre**’den rivayete göre Nebiyy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى
اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

“İki kelime vardır ki Rahman Teâlâ’ya sevgili, lisanda hafif, mîzanda da ağırdırlar. Bunlar:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

“Allah’ı hamd ile tesbîh ederim, büyük Allah’ı tesbîh ederim.” kelimeleridir.” (Buhârî, Deavât, 65)

Yine Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurmuşlardır ki:

مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ
مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ

“Rabbini zikredenle etmeyenin hâli diri ile ölünün hâli gibidir.” yani Rabbini zikreden kimse diridir, Rabbini zikretmeyen kimse de ölüdür. (Buhârî, Deavât, 66)

Bu hadîs-i şerîf ehl-i zikr için pek büyük bir tebşîrdir.

Zikrullahın envâi çoktur. Meselâ Lafza-i celâl, kelime-i tevhîd ve sâir esmâ-i hüsnâ ile zikir olduğu gibi, Kur’ân tilâveti, hadîs-i şerîf kırâati, din ilimleri öğrenmek dahi hep zikrullahtan ma’dûddur. Zira, hayatta olan kimsenin zahiri nûr-i hayâtın parlamasıyla ve bîatını nûr-ı ilim ve idrâkiyle süslendiği gibi, zikrullah eden zâtın dahi zahiri amel-i sâlih ve tâat nûruyla, bîatını da ma’rifet-i sübhâniyye nûruyla süslenir.

Zikrullah etmeyen kimse ise her ne kadar dünyâ işiyle meşgul olsa da onun zahiri

ibâdetten uzak ve muattal olduğu gibi bâtını da bâtıdır.

Fakat kalbi uyanık ve zâkir olan kimse dün-yâ işi ile meşgul olsa da yine kalbi zâkirdir. Nitekim âyet-i celîlede böyle insanların vafında:

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

“Öyle ricâl vardır ki ticâret satış onları Allah’ın zikrinden alıkoymaz.” buyrulmuştur. (Nûr sûresi, 37)

Yine **Buharî**’nin Ebû Hüreyre -radiyallahu anh-’dan rivâyet ettiğine göre Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuşlardır.

“Allah Teâlâ Hazretlerinin husûsi bazı melekleri vardır ki, yüryüzünde elh-i zikri aramak için dolaşırlar. Ne vakit ki Allah’ı zikreden bir cemâat bulurlarsa birbirlerine nidâ ederek «Geliniz aradığınız buradadır» diyerek orada toplanırlar. Ve o mevkiî kânatlarıyla semâya kadar çevirirler. Sonra Allah Teâlâ Hazretleri, o ehl-i zikrin ahvâl ve akvâlini, o meleklerden daha ziyâde kendisi bildiği halde onlara hitaben:

- **Kullarım ne söylüyorlar?** der. Melekler;
- Seni tesbîh ve tekbîr ediyorlar. Sana hamdediyorlar. Seni temcîd ediyorlar. Allah Teâlâ:
- **Beni hiç görmüşler mi?** der. Melekler de:
- Hayır yâ Rabbi Zâtına kâsem ederiz ki hiç görmemişler, derler. Allah Teâlâ

– **Peki, beni görselerdi nasıl olurlardı?**
Melekler:

– Eğer Seni görselerdi sana daha çok ibâdet ederler; seni bütün kudretleriyle temcîd ederler, seni bütün kuvvetleriyle tesbîh ederlerdi, derler. Allah Teâlâ:

– **Kullarım benden ne istiyorlar?** der. Melekler:

– Senden cenneti istiyorlar, derler. Allah:

– **Orayı görmüşler mi?** der. Melekler de:

– Hayır, yemin ederiz ki hiç görmemişler.

– **Peki, görselerdi nasıl olurlardı?**

– Eğer görselerdi oraya daha fazla düşkün olurlardı, orayı daha fazla arzu ederlerdi, oraya daha fazla rağbet ederlerdi, derler. Allah Teâlâ:

– **Peki, nelerden Allah'a sığınıyorlar?**
Melekler:

– Cehennemden, derler.

– **Peki, onu hiç görmüşler mi?**

– Hayır, Vallahi hiç görmemişler.

– **Peki, ya bir görselerdi nasıl olurlardı?**

– Eğer bir görselerdi ondan daha çok kaçarlar, daha fazla korkarlardı.

Bunlardan sonra Allah Teâlâ şöyle buyurur:

– **Sizi şâhid tutarım ki, ben bu kullarımı mağfiret ettim.**

İçlerinden bir melek şöyle der:

– Yâ Rabbi, filan onlardan değildir, o bir işi için onların arasına gelmiştir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

– **Madem ki beraber duruyorlar, onlarla beraber oturanlar şekavetten uzak olurlar.”**

(Onları da mağfiret ettim.) buyurur. (Buhârî, Deavât, 66)

Allah'ı Zikretmek Hakkında Hadîs-i Şerifler

Peygamberimiz buyuruyor:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ zikrini çok ediniz. Zîrâ, o, cennetin hazînesidir.” (Buhârî, Deavât, 50)

“Sana arşın altındaki cennet hazinesinden bir kelime söyleyeyim mi?

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak Allah'ın tefik ve yardımıylaadır.” kelimesidir. Kul bunu söyleyince: «Kulum hakkı teslim etti ve benden onu selâmette kılmamı istedi» der.”

“Ben bir söz biliyorum ki kul onu kendisine ölüm gelince söylerse ruhu cesedinden çıkarken ruhuna bir başka ferahlık geldiğini görür. Ve o söz kıyamette onun için nur, aydınlık olur. O söz:

“لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” Allah’dan başka ilah yoktur.” sözüdür.” (Bkz. İbn Hanbel, I, 37; Râmûzü’l-ehâdis)

“Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- “İmânınızı dâima yenileyiniz” buyurdu da:

“– Yâ Rasûlallah imânımızı nasıl yenileyeceğiz?” diye suâl olundu. Cevaben:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ zikr-i şerifini çok yapınız, buyurdu. (İbn Hanbel, II, 359; Hâkim, IV, 285/7657)

“– Bir kul ihlâs ile لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ derse, bu hiç bir hicaba takılmadan yükselir. Allah’a vâsil olunca Allah bunu söyleyene nazar eder. Allah bu tevhîd getirene nazar etdi mi onu rahmetine dâhil etmesi Allah’ın hakkıdır.” (Tirmizî, Deavât, 86)

“Yâ Muâz, günde kaç defa Allah’ı zikrediyorsun? On bin defa” Lâ ilâhe illallah” diyerek mi? Bak sana bazı kelimeler öğretyim, bu onbin defa demenden senin için daha kolaydır. Şöyle de:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ كَلِمَاتِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ
خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ زِنَةَ عَرْشِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مَلَأَ سَمَوَاتِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِثْلَ ذَلِكَ مَعَهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ مِثْلَ ذَلِكَ مَعَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ مَعَهُ

“Allah’ın kelimeleri adedince Lâ ilâhe illallah. Yarattıkları adedince Lâ ilâhe illal-

lah, Arş ağırlığına Lâ ilâhe illallah. Semâlar dolusu lâ ilâhe illallah. Bunlarla beraber bunların mislince lâ ilâhe illallah. Bunlarla beraber bunların mislince Allahu ekber. Bunlarla beraber bunların mislince elhamdülillah”. Böyle dersin ne bir melek sevabını yazmağa takat getirebilir, ne de bir başkası.” (Ali el-Müttâkî, I, 442/1910)

“Dünyâ lezzetini ve eğlencesini terkedip de gençliğiyle beraber Allah’ın tâatına yönelen gence Allah Teâlâ yetmiş iki siddîkin ecrini verir ve ona şöyle hitâb eder: “Ey şehvetini terkederek gençliğini benim uğrumda feda eden genç! Sen benim yanımda bazı meleklerim gibisin!” (Tirmizî, Zühhd, 53, Tuhfetü’z-Zakirîn, 241)

“Ne ben, ne de benden evvelki nebiler:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ

tesbîhinden daha efdal bir kelime ile tesbîh etmemişlerdir.” (Ali el-Müttâkî, no: 2015)

“Yâ Hafsa! Çok konuşmaktan sakın. Söylenen şey zikrullah olmadıkça kalbi öldürür. Fakat Allah’ın zikrini çok yap. İşte bu kalbi diriltir.” (Ali el-Müttâkî, no: 1896)

“Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: “Ey Âdem oğlu, fecirden ve asırdan sonra bir saat beni zikret, bunların arasına ben kefilim.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağîr, no: 6055)

“Muhakkak ki Allah Teâlâ'nın doksan dokuz ismi vardır. Kim bunları bellekse cennete girer.”

Esmâü'l-Hüsna

الله Allah: Varlığı zorunlu olan ve bütün övgülere layık bulunan zâtın husûsî ve en kapsamlı ism-i şerifi.

الرَّحْمَنُ er-Rahmân: Bütün mahlûkâta merhamet eden, hepsine de nîmetler veren.

الرَّحِيمُ er-Rahîm: Pek ziyâde merhamet edici, bilhassa mü'minlere rahmet eden.

الْمَلِكُ el-Melik: Görünen ve görünmeyen alemlerin sahibi.

الْقُدُّوسُ el-Kuddûs: Hatâdan, gafletten, aczden ve her türlü eksiklikten münezzehtir/çok uzak ve pek temiz.

السَّلَامُ es-Selâm: Her çeşit ârıza ve hâdiselerden sâlim kalan, her türlü tehlikelerden kullarını selâmete çıkararak, Cennet'teki bahtiyar kullarına selâm eden.

الْمُؤْمِنُ el-Mü'min: Gönüllerde îman ışığı yakan, kendine sığınanlara eman verip onları koruyan, rahatlatan, güven veren, vaadine güvenilen.

الْمُهَيْمِنُ el-Müheymin: Kâinâtın bütün işlerini gözetip yöneten ve koruyan.

الْعَزِيزُ **el-Azîz:** Yenilmeyen yegâne gâlib.

الْجَبَّارُ **el-Cebbâr:** Kırılanları onaran, eksikleri tamamlayan, yaratılmışların hâlini iyileştiren, irâdesini her durumda yürüten, dilediğini zorla yaptırmaya muktedir olan, hüküm ve iradesine karşı gelinmek ihtimali bulunmayan.

الْمُتَكَبِّرُ **el-Mütekebbir:** Her şeyde ve her hâdisede büyüklüğünü gösteren, azamet ve yüceliğini izhâr eden.

الْخَالِقُ **el-Hâlık:** Her şeyin varlığını ve varlığı boyunca görüp geçireceği halleri, hâdiseleri tayin ve tesbit eden ve ona göre yaratan, yoktan vâir eden.

الْبَارِئُ **el-Bâri':** Eşyâyı ve her şeyin âzâ ve cihazlarını birbirine uygun bir hâlde yaratan, bir örneği olmaksızın canlıları yaratan.

الْمُصَوِّرُ **el-Musavvir:** Tasvîr eden, her şeye bir şekil ve hususiyet veren.

الْغَفَّارُ **el-Ğaffâr:** Mağfireti pek bol olan. Dilediği kullarını da günahlardan koruyan.

الْقَهَّارُ **el-Kahhâr:** Her şeye, her istediğini yapacak surette gâlib ve hâkim.

الْوَهَّابُ **el-Vehhâb:** Çeşit çeşit nimetleri devamlı bağışlayıp duran. Her zaman, her yerde ve her şeyi karşılık beklemeden çok çok ve bol bol veren.

الرِّزَاقُ **er-Rezzâk:** Yaratılmışlara, faydalanacakları şeyleri ihsân eden, bedenlerin ve ruhların gıdasını yaratıp veren.

الْفَتْاحُ **el-Fettâh:** Her türlü müşkülleri açan ve kolaylaştıran, iyilik kapılarını açan, hakemlik yapan.

الْعَلِيمُ **el-Alîm:** Her şeyi hakkıyla ve çok iyi bilen.

الْقَابِضُ **el-Kâbid:** Sıkan, daraltan, rızkı daraltan, canlıların rûhunu alan.

الْبَاسِطُ **el-Bâsıt:** Açan, genişleten, rızkı bollaştırarak, ruhları bedenlerine yayan.

الْخَافِضُ **el-Hâfid:** Yukarıdan aşağıya indiren, alçaltan, zillete düşüren.

الرَّافِعُ **el-Râfi':** Yukarı kaldıran, yükselten, yücelten.

الْمُعِزُّ **el-Mu'izz:** İzzet ve şeref veren, ağırlayan.

الْمُذِلُّ **el-Müzill:** Zillete düşüren, hor ve hakîr eden.

السَّمِيعُ **es-Semi':** Hakkıyla işiten.

الْبَصِيرُ **el-Basîr:** Hakkıyla gören.

الْحَكَمُ **el-Hakem:** Hükmeden, hakkı yerine getiren, hükmünü eksiksiz icrâ eden.

الْعَدْلُ **el-Adl:** Mutlak adâlet sahibi, aşırılığa meyletmeyen.

اللَّطِيفُ **el-Latîf:** En ince işlerin bütün ince-liklerini bilen, nasıl yapıldığına nüfuz edilemeyen en ince şeyleri yapan, yaratılmışların ihtiyacını en ince noktasına kadar bilip, sezilmez yollarla karşılayan.

الْحَبِيرُ **el-Habîr:** Her şeyin iç yüzünden, gizli taraflarından haberdar olan.

الْحَلِيمُ **el-Halîm:** Suçluların cezâsını vermeye gücü yettiği hâlde onlara yumuşak davranan ve cezâlarını geriye bırakan. Allah, gazab- da acele etmez, mühlet verir, yaptıklarına pişman olup tevbe edenleri affeder, ısrar edenler hakkında ise artık hüküm kendisine kalmıştır.

الْعَظِيمُ **el-Azîm:** Bütün büyüklüklerin sâhibi. Zâtının ve sıfatlarının mâhiyeti anlaşılamayacak kadar ulvî.

الْغَفُورُ **el-Ğafûr:** Mağfireti çok olan, bütün günahları bağışlayan. Allah, istediği kusurları insanların gözünden gizlediği gibi, melekût âlemi sâkinlerinin gözünden de gizler.

الشَّكُورُ **eş-Şekûr:** Kendi rızâsı için yapılan sâlih amelleri, daha ziyâdesiyle karşılayan, az tâat karşılığında çok büyük dereceler veren, sayılı günlerde yapılan amel karşılığında âhîret âleminde sonsuz nimetler lûtfeden.

الْعَلِيُّ el-Aliyy: Her hususta, her şeyden yüce olan. Her şey kendisinin dûnunda, emrinde ve hükmü altında olan.

الْكَبِيرُ el-Kebîr: Büyüklükte kendisinden daha büyüğü düşünilemeyen, bütün büyüklükler kendisine mahsus olan.

الْحَفِيزُ el-Hafîz: Yapılan işleri bütün tafsilâtıyla tutan, her şeyi belli vaktine kadar âfât ve belâlardan saklayan, koruyup gözetten.

الْمُقِيتُ el-Mukît: Her yaratılmışın azığını ve gıdasını tayin eden, azıkları beden ve kalblere gönderen.

الْحَسِيبُ el-Hasîb: Herkesin hayatı boyunca yapmış olduklarının, bütün tafsilât ve teferruatıyla hesabını iyi bilen, her şeye ve herkese her ihtiyacı için kâfi gelen, onları hesaba çeken.

الْجَلِيلُ el-Celîl: Celâdet, azamet ve heybet sâhibi, celâl sıfatları ile muttasıf.

الْكَرِيمُ el-Kerîm: Keremi, lütuf ve ihsânı bol, her türlü fazilete sahip olan.

الرَّقِيبُ er-Rakîb: Bütün varlıklar üzerinde gözcü, bütün işler murakabesi altında bulunan.

الْمُجِيبُ el-Mücîb: Kendine duâ edip yalvaranların isteklerini işitip cevap veren, onları cevapsız bırakmayan.

الْوَاسِعُ el-Vâsi': Geniş ve müsaadekâr. Allah'ın ilmi, ihsânı, rahmeti, kudreti, af ve mağfireti geniştir ve her şeyi kaplamıştır.

الْحَكِيمُ el-Hakîm: Bütün emirleri ve işleri hikmetli, yerli yerinde ve sağlam olan.

الْوَدُودُ el-Vedûd: İyi kullarını seven, onları rahmet ve rızâsına erdiren. Sevilmeye ve dostluğa lââyık yegâne varlık.

الْمَجِيدُ el-Mecîd: Zâtı şerefli, ef'âli güzel olan, her türlü övgüye lââyık bulunan.

الْبَاعِثُ el-Bâis: Ölüleri diriltip kabirlerinden kaldıran; gönüllerde saklı olanları meydana çıkaran.

الشَّهِيدُ eş-Şehîd: Her zaman ve her şeyi gözlemiş olarak bilen, her yerde hâzır ve nâzır olan.

الْحَقُّ el-Hakk: Fiilen var olan, mevcûdiyeti ve uluhiyeti gerçek olan, varlığı hiç değişmeden duran. Hakikaten vâr olan yalnız O'dur.

الْوَكِيلُ el-Vekîl: Usûlüne uygun şekilde, kendisine tevdi edilen işleri en güzel şekilde neticelendiren, güvenilip dayanılan, tevekkül edilen.

الْقَوِيُّ el-Kaviyy: Çok kuvvetli, her şeye gücü yeten, kudretli.

الْمَتِينُ **el-Metîn:** Çok sağlam, kuvveti çok ve şiddetli olan.

الْوَلِيُّ **el-Velîyy:** İyi kullarına dost olan, yardım eden.

الْحَمِيدُ **el-Hamîd:** Ancak kendisine hamd ü senâ olunan, bütün varlığın diliyle biricik övülen, medhedilen.

الْمُحْصِي **el-Muhsî:** Her şeyin sayısını ve miktarını tek tek ve bütün ayrıntılarıyla bilen.

الْمُبْدِي **el-Mübdi':** Mahlûkatı maddesiz ve örneksiz olarak ilk baştan yaratan.

الْمُعِيدُ **el-Mu'îd:** Yaratılmışları yok ettikten sonra tekrar yaratan.

الْمُحْيِي **el-Muhyî:** Hayat veren, can bağışlayan, sağlık veren.

الْمُمِيتُ **el-Mümît:** Canlı bir mahlûkun ölümünü yaratan, öldüren.

الْحَيُّ **el-Hayy:** Dâimâ diri; her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten.

الْقَيُّومُ **el-Kayyûm:** Gökleri, yeri, her şeyi ayakta tutan. Bir şeyin kıyâmı, yani, bir varlık sâhibi olarak durabilmesi neye bağlı ise, onu veren. Her şeyin varlığı kendisine bağlı olup kâinatı idare eden. Her şey Hak ile kâimdir.

الْوَّاجِدُ **el-Vâcid:** Hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, müstağnî; istediğini, istediği vakit bulan. Kendisi için lüzumlu olan şeylerin hiç birinden mahrum olmayan.

الْمَاجِدُ **el-Mâcid:** Kadr ü şânı büyük, kerem ve semâhati bol.

الْوَّاحِدُ **el-Vâhid:** Tek. Zâtında, sıfatlarında, işlerinde, isimlerinde, hükümlerinde asla şerîki/ortağı, nazîri/benzeri ve dengi bulunmayan.

الضَّمَدُ **es-Samed:** Hâcetlerin bitirilmesi, ızdırapların giderilmesi için tek merci', ihtiyaç ve dileklerde kendisine müracaat edilen, arzu ve bütün istekler kendisine sunulan, kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan.

الْقَادِرُ **el-Kâdir:** İsteddiğini, istediği gibi yapmaya gücü yeten.

الْمُقْتَدِرُ **el-Muktedir:** Kuvvet ve kudret sâhipleri üzerinde istediği gibi tasarruf eden.

الْمُقَدِّمُ **el-Mukaddim:** İsteddiğini ileri geçiren, öne alan.

الْمُوَّخِّرُ **el-Muahhir:** İsteddiğini geri koyan, arkaya bırakan.

الْأَوَّلُ **el-Evvel:** Her varlıktan mukaddem olan, başlangıcı olmayan.

الْآخِرُ **el-Âhir**: Varlığının sonu olmayan.

الظَّاهِرُ **ez-Zâhir**: Âşikâr olan, kat'î delillerle bilinen.

الْبَاطِنُ **el-Bâtın**: Gizli olan; duyu organları ile idrâk edilemeyen, mâhiyeti bilinemeyen.

الْوَالِي **el-Vâlî**: Mahlûkatın işlerini yoluna koyan, bu muazzam kâinatı ve her an meydana gelen hâdisatı tek başına tedbîr ve idare eden, kâinâtın hâkimi.

الْمُتَعَالَى **el-Müteâlî**: Yaratılmışlar hakkında aklın mümkün gördüğü her şeyden, her hal ve tavırdan pek yüce ve pek münezzeh. İzzet, şeref ve hükümranlık bakımından en yüce, aşkın.

الْبَرُّ **el-Berr**: Kulları hakkında kolaylık isteyen; iyilik ve bahşîşi çok olan, vaadini yerine getiren.

التَّوَّابُ **et-Tevvâb**: Kullarını tevbeye sevkeden, tevbeleri çokça kabûl edip, günahları bağışlayan.

الْمُنْتَقِمُ **el-Müntekım**: Suçluları, adâleti ile müstehak oldukları cezaya çarptıran.

الْعَفْوُ **el-Afüv**: Affı çok. Hiçbir sorumluluk kalmayacak şekilde günahları affeden, kökünden kazıyan.

الرَّؤُفُ **er-Raûf**: Çok re'fet ve şefkat sâhibi.

مَالِكُ الْمُلْكِ Mâlikü'l-Mülk: Bütün mülkün mâliki ve hâkimi. Allah Teâlâ mülkün hem sâhibi, hem hükümdârıdır, mülkünde dilediği gibi tasarruf eder.

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ Zü'l-Celâli ve'l-İkrâm: Hem büyüklük ve azamet, hem de fazl u kerem sâhibi.

الْمُقْسِطُ el-Muksit: Bütün işlerini denk, birbirine uygun ve yerli yerinde yapan. Adâlet sâhibi. Mazlûma acıyıp zâlimin elinden kurtaran.

الْجَامِعُ el-Câmi': İsteddiğini, istediği zaman, istediği yerde toplayan. Birbirine benzeyen, benzemeyen ve zıd olan şeyleri bir araya getirip tutan. Kıyâmet günü hesâba çekmek için mahlukatı toplayan.

الْغَنِيِّ el-Ğaniyy: Çok zengin ve her şeyden müstağnî.

الْمُغْنِي el-Muğnî: İsteddiğini zengin eden, tatmin eden.

الْمَانِعُ el-Mâni': Dilemediği şeyin gerçekleşmesine müsaade etmeyen, kötü şeylere mâni olan.

الضَّارُّ ed-Dârr: Elem ve zarar verici şeyleri yaratan.

النَّافِعُ en-Nâfi': Hayır ve menfaat verici şeyleri yaratan, fayda veren.

النُّورُ **en-Nûr**: Âlemleri nurlandıran; istediği sîmalara, zihinlere ve gönüllere nûr bahşeden, nûr kaynağı.

الْهَادِي **el-Hâdî**: Hidâyeti yaratan, yol gösteren, murada erdiren.

الْبَدِيعُ **el-Bedî'**: Örneksiz, misalsiz, acîb ve hayret verici âlemler îcad eden. Zâtında, sıfatında, fiillerinde, emsâli görülmemiş olan.

الْبَاقِي **el-Bâkî**: Varlığı devamlı olan, sonu olmayan.

الْوَارِثُ **el-Vâris**: Servetlerin geçici sâhipleri elleri boş olarak yokluğa döndükleri zaman servetlerin hakikî sâhibi olan.

الرَّشِيدُ **er-Reşîd**: Bütün işleri ezeli takdîrine göre yürütüp, bir nizam ve hikmet üzere âkıbetine ulaştıran; her şeyi yerli yerine koyan, en doğru şekilde nizâm veren.

الصَّبُورُ **es-Sabûr**: Çok sabırlı. (Buhârî, Deavât, 68; Tirmizî, Deavât, 83; Hâkim, I, 62)

حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

“Allah bana yeter. O ne güzel vekildir.”
Zikri bütün korkan kimselerin emniyetli sığınağıdır. (Suyûtî, el-Câmiu's-Sağîr, no: 3715)

Kuvvet-i îmân ve îkan ile bu zikr-i şerîfin tekrarına ve tilâvetine devam olursa, mal ve

can üzerine gelmesi melhuz olan musibet ve tehlikelerden insanı mahfuz kılar.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ
السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

Bu zikr-i şerîfe devam edilirse biiznillahi teâlâ şiddet ve musibetler ferahlık ve sürûra tebdil olunur. Mânâsı;

“Başka bir ilâh yok; ancak el-Hakîm, el-Kerîm Allah var. Başka bir ilâh yok; ancak el-Aliyyü'l-Azîm Allah var. Başka bir ilâh yok, ancak yedi semânın ve çok şerefli Arş'ın sahibi Allah var.”

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

“Günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taatle kuvvet bulmak ancak Allah'ın tevfik ve yardımıyladır” kelime-i tayyibesi doksan dokuz illete devâ olur. Bu illetlerin en hafifi hüznün ve kederdir. (Hâkim, I, 727)

إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِيَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا قَالُوا وَمَا
رِيَاضُ الْجَنَّةِ قَالَ حِلَقُ الذِّكْرِ

“Cennet bahçelerine uğradığınız zaman meyvelerinden istifade ediniz” buyurmakla, “Cennet bahçelerinin nereler olduğu” sual olundu. Nebiy-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- de:

“– Allah’ı zikretmek için teşekkül eden halkalardır” buyurdu. (Tirmizî, Deavât, 82/3510)

أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ

“Kelime-i Tevhîd, yani لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ kelime-i azîmesi asl-ı îmânı tevîd etdiği için zikirlerin efdali أَلْحَمْدُ لِلَّهِ diyerek Cenâb-ı Hakk’a hamdetmek de, O’nun sonsuz ni’metlerini artırmaya medar olduğu için duâların efdalidir.” (Tirmizî, Duâ, 9/3383)

أَفْضَلُ الْعِبَادِ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا

“Kıyamette Allah yanında en faziletli olan kullar, Cenâb-ı Hakk’ı çok zikredendirler.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 1279)

أَكْثَرُوا ذِكْرَ اللَّهِ حَتَّى يَقُولُوا مَجْنُونٌ

“Cenâb-ı Hakk’ı zikre o kadar ihtimam ediniz ki, münafıklar sizi gördükleri zaman «İşte mecnûnun biri» desinler.” (İbn Hanbel, III, 68)

إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ صَقَالَةً وَأَنَّ صَقَالَةَ الْقُلُوبِ ذِكْرُ
اللَّهِ وَمَا مِنْ شَيْءٍ أَنْجَى مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَلَوْ أَنْ تَضْرِبَ بِسَيْفِكَ حَتَّى يَنْقَطِعَ

“Muhakkak her şeye cilâ verecek bir âlet vardır. Kalbin cilâsı ise Allah’ı zikretmektir. Azâbdan necat için zikrullah gibi bir şey olamaz. Velev ki kılıncın kırılıncaya kadar Allah yolunda muharebe edesin.” (Ali el-Müttâkî, no: 1848)

تَنَامُ عَيْنَايَ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي

“Benim gözlerim uyur, lâkin kalbim uymaz.” (Buhârî, Menâkıb, 24) Yani “zikrillahtan bir lahza gâfil olmaz.”

“Zikrin hayırlısı hafî olanı, rızkın hayırlısı da kâfi miktarda olanıdır.” (İbn Hanbel, I, 172)

“İki dudaktan dışarı çıkan bir söz yayılır” ifadesine göre, dil ile yapılan cehrî zikir, insanın sağ ve solunda bulunan meleklerle, ondan hiç ayrılmayan şeytan tarafından işitileceğinden dolayı, hafî zikir kadar efdal olamaz.

“Allah’ı zikretmek kalblerin şifasıdır. (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağîr, no 4330)

Cenâb-ı Hakk’ı kalb ile zikretmek, hased, riya, kibir gibi emrâz-ı kalbiyyeyi izâle edip kalbi Allah’ın sevdiği vasıflarla ihya etmesi cihe-tiyle bizzat şifâdır.

“Zikir sadakadan hayırlıdır.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağîr, no 4350)

“Şeytan Âdemoğlunun kalbine nüfuz için istilâ eder. Fakat kul kalbiyle Cenâb-ı Hakk’ı zikredince ümitsiz olarak geri çekilir. Kul Allah’ı unutmaz hemen kal-

bini istilâ ederek vesvese vermeğe başlar.”

(Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr*, no 4972)

“Cenâb-ı Allah buyurmuştur ki: Ey Âdemoğlu! Sen beni zikrettiğin müddetçe bana şükretmiş olursun. Beni unuttuğun müddetçe hakkımı unutmuş, nankörlük etmiş olursun.” (Heysemî, X, 82)

“Hiç bir cemâat zikrullah için cem' olup dağılmadı ki, zikirleri sebebiyle Cenâb-ı Hakk tarafından af ve mağfiret ile tebşîr olunmasınlar, kendilerine: “Zikrinizden dolayı mağfiret olunmuş olarak kalkınız” denilmesin. (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr*, no 7777)

مَنْ أَكْثَرَ ذِكْرَ اللَّهِ بَرِيءٌ مِنَ التَّفَاقِ

“Allah'ı çok zikreden kimse nifaktan be-ri olur.” (Beyhakî, *Şuab*, I, 414)

Yâni kesret-i muhabbetinden dolayı Allah'ı çok zikreden ve kalbi zikrullah'tan hiç gafil olmayan kimse münâfıklıktan uzak olur.

مَنْ أَكْثَرَ ذِكْرَ اللَّهِ أَحَبَّهُ اللَّهُ تَعَالَى

“Allah'ı çok zikreden kimseyi Allah Te-âlâ sever.” (Suyûtî, *el-Câmiu's-Sağîr*, no: 8510)

الذِّكْرُ خَيْرٌ مِنَ الصِّيَامِ

“Zikir, farz olmayan oruçtan efdaldir.”
(Ali el-Müttâkî, no: 1859)

“Cenâb-ı Allah buyurmuştur ki: “Bir kul, beni zikredeceğinden dolayı kendi ihtiyacını istemeye fırsat bulamazsa ben ona ihtiyâcını istemeden evvel in’âm ve ihsan ederim.” (Ali el-Müttâkî, no: 1873)

“Cenâb-ı Hakk’ın âyet-i celîlesini, sonsuz ni’metlerini ve ahuâl-i âhireti tefekkür gibi ibâdet olamaz. Kalblerinizi de murakabeye alıştırmınız.” (Ali el-Müttâkî, no: 5709, 44135)

أَوْلِيَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا ذَكَرَ اللَّهُ

“Cenâb-ı Hakk’ın velîleri o kimselerdir ki görüldükte Allah hatıra gelir.” (Heysemî, X, 78)

عَلَامَةٌ حُبِّ اللَّهِ حُبُّ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَلَامَةٌ
بُغْضِ اللَّهِ بُغْضُ ذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

“Cenâb-ı Allah’ı sevmenin alâmeti Allah’ı zikretmeyi sevmektir. Allah’ı sevmemenin alâmeti Allah -azze ve celle- Hazretleri’nin zikrini sevmemektir.” (Beyhakî, Şuab, I, 367)

حَبِّبُوا اللَّهَ عَلَى عِبَادِهِ يُحِبِّبْكُمْ اللَّهُ

“Cenâb-ı Allah’ı kullarına sevdiniz ki, Allah da sizi sevsin.” (Taberânî, VIII, 90)

Yani, Cenâb-ı Hakk’ın dünyâda ihsan ettiği sıhhat, a’zâ ve cevârih, rızık ve maîşet gibi sayılıp bitirilmesi mümkün olmayan sonsuz ni’metleri ile, mevt, kabir, haşr, hisâb, sırat hengâmelerinde mü’minler için va’d eylediği rahmetlerini, bunlardan gafil bulunan kul-

larına hatırlatarak ve öğüd vererek muhabbetlerini uyandırmaya sa'y ve gayret ediniz.

“Cenâb-ı Allah'ın senin vesilenle bir kimseyi hidâyete ulaştırması, senin için üzerine güneş doğan her şeyden daha hayırlıdır.”

(Hâkim, III, 690)

Yani ondan hâsıl olacak ecir o kadar büyüktür.

مَنْ حَفِظَ عَلَيَّ أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ
سُنَّتِي أَدْخَلْتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي شَفَاعَتِي

“Tezkiye-i nüfûs ve tasfiye-i kulûb için insanlara, ümmetime tebliğ için sünnetimi beyân eden kırk hadîs-i şerif hıfz edip mahallinde sarfeden kimseyi kıyamet gününde şefaatime dâhil ederim.” (Suyûtî, el-Câmiu's-Sağir, no: 8637)

مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ خَمْسِينَ مَرَّةً خَرَجَ مِنْ
ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ

“Beyt-i Mükerrerme elli defa tavaf eden kimse günahlarından çıkar, temizlenir, anasından doğduğu gün gibi olur.” (Tirmizî, Hac, 41/866)

مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
حَتَّى يُصِيبَ الْأَرْضَ مِنْ دُمُوعِهِ لَمْ يُعَذِّبْهُ
اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

“Bir kimse Cenâb-ı Hakk'ı zikreder de,

haşyetullah'tan dolayı göz yaşları yere dökülünceye kadar ağlarsa Allah Teâlâ ona kıyamet gününde azâb etmez." (Hâkim, IV, 289)

"Bir kimse kesret-i muhabbetinden dolayı Cenâb-ı Hakk'a kavuşmayı isterse Cenâb-ı Allah da ona kavuşmayı sever." (Buhârî, Rikâk, 41)

Bu muhabbet ekseri mü'minlerde mevte yakın bir zamanda zuhur eder.

إِذَا قَصَرَ الْعَبْدُ فِي الْعَمَلِ ابْتِلَاؤُ اللَّهِ تَعَالَى بِالْهَمِّ

"Kul, ubûdivyet vazifelerini ifâda ihmal-kâr davranırsa; yani her ibâdetini kâfi miktar yapmayıp azaltırsa ve kusur ederse Cenâb-ı Allah onu gam ve kedere mübtelâ eder." (Ali el-Müttâkî, no: 6788)

مَنْ أَصْبَحَ وَهَمُّهُ الدُّنْيَا شَتَّتَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ

"Bir kimse bütün arzusu dünyâ olarak sabahlar ve bu arzu üzere uyanırsa Cenâb-ı Allah onun işini perişan edip rahatını selb eder."

"Dünyâ sevdâsıyla kalblerinizi meşgul etmeyiniz. Böylece kalblerinizi Cenâb-ı Hakk'ın zikrinden ve muhabbetinden muattal hâle getirmeyiniz." (Beyhakî, Şuab, VII, 361)

"Tahkikan sabah namazıyla güneş doğma vakti arasındaki rızıkların taksim zamanını uykuda geçirmek rızkın bir kısmına manî olur." (Ahmed, I, 73)

"Cum'a günü ibâdet ve ezkâr ile mü'minlerin kalbi mesrur olacak bir bayram günüdür." (Beyhakî, Şuab, III, 394)

“Ölüm alâmetleri zuhur eden hastalarınız üzerine Yâsin-i Şerîfi kıraat ediniz.” (Ebû Dâvûd, Cenâiz, 19-20)

“Üzerinde ölüm alâmetleri zahir olan hastalarınızın yanlarında kelime-i tevhidi tekrar ile kendilerine telkîn ediniz.” (Müslim, Cenâiz, 1)

Yalnızca telkîn edilir, söylemeleri için zorlanmaz.

“Son sözü *لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ* kelime-i tayyibesi olan bir mü'min cennete gider.” (Ebû Dâvûd, Cenâiz, 15-16)

وَيْلٌ لِّمَنْ يَذْكُرُ اللَّهَ بِلِسَانِهِ وَيَعْصِيهِ بِقَلْبِهِ

“Lisâniyle Allah Teâlâ'yı zikrederken kalbiyle Allah'a isyan eden kimseye yazıklar olsun.”

وَيْلٌ لِّمَنْ يُكْثِرُ ذِكْرَ اللَّهِ بِلِسَانِهِ وَيَعْصِي اللَّهَ بِعَمَلِهِ

“Lisâniyle Cenâb-ı Allah'ı çok zikredip de ameliyle Allah'a âsî olan kimseye yazıklar olsun.” (Ali el-Müttakî, no: 43738)

مَنْ أَحَبَّ شَيْئًا أَكْثَرَ ذِكْرَهُ

“Kim bir şeyi severse onu çok zikreder.” (Beyhakî, Şuab, I, 388) Yani, Cenâb-ı Hakk'ı çok zikir etmeyen kimse onu sevdiği iddiasında kâzibdir; yalancıdır.³

3. Bu bölümdeki hadîs-i şerîfler *Kenzü'l-İrfân*'dan alınmıştır.

KUR'ÂN OKUMANIN FAZİLETLERİ

Peygamberimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- buyuruyorlar ki:

أَحْسِنُوا الْأَصْوَاتَ بِالْقُرْآنِ

- “Kur’ân tilâvetini, harflerini güzel ve doğru telâffuz ederek, mânâsını düşünerek ve sesinizi güzelleştirerek süsleyiniz.” (Taberânî, Kebîr, XII, 118)

أَشْرَافُ أُمَّتِي حَمَلَةُ الْقُرْآنِ وَأَصْحَابُ اللَّيْلِ

- “Ümmetimin eşrafı Kur’ân’ın ahkâm-ı celîlesi ile amel ve tilâvetine devam eden hafızlar ile salât-ı teheccüd ve zikr ile geceleri ihya edenlerdir.” (Beyhakî, Şuab, II, 556)

اقْرَأِ الْقُرْآنَ مَا نَهَاكَ فَاذَا لَمْ يَنْهَكَ فَلَسْتَ تَقْرَأُهُ

- “Kur’ân-ı Kerîm’in emir ve nehiyelerini tutarak onu okuyunuz. Eğer seni kötülüklerden vazgeçirmiyorsa onu okuyor değilsin.” (Heysemî, I, 184)

فَضْلُ الْقُرْآنِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ
الرَّحْمَنِ عَلَى سَائِرِ خَلْقِهِ

“Kur’ân-ı Azîmü’s-şân’ın diğer kelâmlara olan üstünlüğü Rahman Teâlâ Hazretlerinin mahlûkatına olan üstünlüğü gibidir.”

(Beyhakî, Şuab, II, 404)

• “Bir gecede Kur’ân’dan yüz âyet okuyan kimse gâfilin gürûhundan ma’dûd olmaz.” (Dârimî, Fedâilü'l-Kur’ân, 28)

• “Her gece Yâsin-i Şerîfi okuyan mü’min mağfiret olunur.” (Beyhakî, Şuab, II, 480)

• “İhlâs-ı şerîfi bin defa kıraet eden mümin, kendini Allah’tan satın almış olur.” (Suyûtî, el-Câmiu’s-Sağir, no: 8953)

• “Yasin-ı şerîfi her gece okumaya devam eden kimse vefât ederken şehîd olarak vefât eder.” (Heysemî, VII, 218)

مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْوَاقِعَةِ كُلَّ لَيْلَةٍ لَمْ
تُصِبْهُ فَاقَةٌ أَبَدًا

“Her gece Vâkıâ sûresini tilâvet eden kimseye ebediyyen fakirlik ve sıkıntı isâbet etmez; yani darlık görmez.” (Beyhakî, Şuab, II, 492)

إِذَا وَضَعْتَ جَنْبَكَ عَلَى الْفِرَاشِ قَرَأْتَ
فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ فَقَدْ أَمِنْتَ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا الْمَوْتَ

“Yatağa yatarken evvelâ Fatiha, sonra İhlâs-ı şerif okuyarak yatarsan ölümden başka her şeyden emîn olursun.” (Heysemî, X, 121)

سُورَةُ تَبَارَكَ هِيَ الْمَانِعَةُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

• “Tebâreke sûresi, işte kabir azâbından kurtaran odur.” (Ali el-Müttakî, no: 2649)

• “Bir cemâat Allah’ın evlerinden bir eve toplanır. Allah’ın kitâbını tilâvet ederler. Onu kendi aralarında ders edinip öğrenirlerse, onların üzerine sekînet iner, rahmet onları kaplar, etraflarını melekler sarar, Allah da kendi yanındakilere onları zikreder.” (Müslim, Zikr, 38)

• “Kur’ân’ı namazda okumak, Kur’ân-ı namaz dışında okumaktan hayırlıdır. Kur’ân’ı namaz dışında okumak tesbîh ve tekbîrden hayırlıdır. Tesbîh sadakadan, sadaka oruçtan efdaldir. Oruç ise ateşe karşı kalkandır.” (Suyûtî, el-Camiu’s-Sağîr, no: 6112)

• “Ey Câbir! Sana, nazil olan Kur’ân sûrelerinin en hayırlısını haber vereyim mi? Fâtihâtü’l-Kitab. Onda her derdin şifâsı vardır.” (Tuhfetü’z-Zâkirîn, 263)

• “Kur’ân’ın efdali Bakara sûresi, bu sûrenin en büyük âyeti de Ayete’l-Kürsî’dir. Şeytan içinde Bakara sûresi okunan bir evede duramaz, çıkar gider.” (Tuhfetü’z-Zâkirîn, 267, (İbn Hıbban’dan))

• “Sabah namazını cemâatle kıldıktan

sonra namaz kıldığı yerde oturup En'am Sûresinin başından üç âyet okuyan kimseye Allah yetmiş melek vazifelendirir, onlar Allah'ı tesbîh ederler ve kıyamet gününde onun için istiğfar ederler.” (el-Camiu's-Sağîr)

• “Bir evde Sûre-i Kehf okunursa o gece o eve şeytan girmez.”

• “Eğer bir evde Kur'ân okunursa oraya melekler gelir, şeytanlar çarpılmışsa dönerek kaçar giderler. Ev, kendi sakinlerine genişler, hayrı çoğalır, şerri azalır. Eğer bir evde Kur'ân okunmuyorsa şeytanlar eksik olmaz, melekler mahzun olarak o evden uzaklaşır ve ev kendi sakinlerine daralır, hayrı azalır, şerri çoğalır.” (Tuhfetü'z-Zâkirîn, 269)

• “Sûre-i Kehf'in başından on âyet ezberleyen, Deccal'in fitnesinden muhafaza olunur.” (Müslim, Müsâfirin, 254)

• “Kim Sûre-i Kehf'in sonundan on âyet okursa Deccal'in fitnesinden muhafaza olunur.” (İbn Hanbel, VI, 446)

• “Yasin Sûresi okuyunuz. Çünkü onda on türlü bereket vardır;

1- Aç kimse okursa doyar.

2- Çıplak bir kimse okursa giyinir.

3- Bekâr okursa evlenir.

4- Korku içindeki okursa emniyete kavuşur.

5- Mahzun okursa ferahlar.

6- *Sefer e çıkan bir kimse okursa seferinde Allah'ın yardımına mazhar olur.*

7- *Bir şeyi kaybolan kimse okursa kaybettiğini bulur.*

8- *Meyyite okunursa azâbı hafifler.*

9- *Susuz kalan okursa susuzluğu gider.*

10- *Hasta okursa şifâ bulur.”*

“Kur’ân’daki en büyük âyet *Âyete’l-Kürsîdir.*” (Müslim, Müsâfirîn, 258)

En âdil âyet:

«إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ ...»

“Allah her işte adli; yerine göre doğru hareket etmeyi, yaptığını en güzel yapmayı ve akrabaya ikramda bulunmayı emrediyor. Bütün kötülüklerden, çirkin şeylerden ve azgınlıktan da nehyediyor. Muhakkak öğüd almanız için size öğüd veriyor.” (Nahl Sûresi, 90) âyetidir.

Kur’ân’daki en korkutucu âyet:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

“Kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse onu görür, kim de zerre ağırlığınca bir şer işlerse onu görür.” (Zilzal Sûresi, 7-8) âyetleridir.

Kur’ân’daki en ümid verici âyet:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“De ki: Ey nefislerine zulmetmekte aşırı giden kullarım! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Çünkü Allah bütün günahları mağfired eder. Her şeyi mağfired eden, sonsuz rahmet sahibinin tâ kendisidir O!” (Zümer Sûresi, 53) âyetleridir.

Âyete’l-Kürsî Hakkında

Ebû Hüreyre -*radıyallahu anh-* der ki: “Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz Hazretleri beni bir vakit zekât mallarının muhafazasına me’mur etmiş idi. İlk gece, birisi gelip, hurmadan avuçlayıp aldı. Ben onu yakalayıp:

“– Seni Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem-* Hazretlerine götürreceğim” dedim. O hırsız:

“– Muhakkak ben buna muhtacım, benim evlâd ü ıyâlim var ki, son derece fakîr ve zaruret içindedirler” diyerek yakasını bırakmamı istirham eyledi. Ben de merhamet edip bıraktım.

Sabah oldukça Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem-* Efendimiz bana hitaben:

“– *Yâ Ebâ Hüreyre! Bu gece esiri ne yaptın?*” buyurdu. Ben de cevaben:

“– Zaruret içinde bulunduğundan şikâyet etti, ben de merhamet edip bıraktım” dedim. Bunun üzerine Rasûl-i Ekrem bana:

“– Hiç şüphede etme ki o kimse sana yalan söyledi. Fakat o yine sana gelecektir ve bu işi tekrar yapacaktır” buyurdu. Ben bunun üzerine etrafı dikkatle gözlemeye başladım. Gece yine geldi, hurmadan avuçladı. Hemen yakaladım. Ve:

“– Seni Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-Hazretleri'nin huzuruna götüreceğim” dedim. Bir daha gelmeyeceğini beyan ile son derece istirhamda bulunduğundan acıyarak bıraktım.

Sabah olunca yine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri bana hitaben:

“– Ey Ebâ Hüreyre Geceki esirini ne yaptın?” buyurdu. Ben de:

“– Yâ Rasûlallah, son derece ihtiyâç ve zaruretinden şikâyetle istirhamda bulundum, ben de acıyarak bıraktım, gitti” dedim. Yine Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Hazretleri:

“– O kimse yine yalan söyledi. Fakat yine dönüp gelecektir” buyurdu.

Üçüncü gecesinde de aynen tarassudda bulundum. Bir ara hemen geldi, hurmadan avuçlamaya başladı. Ben de onu hemen zabtedip:

“– Bu defa artık herhalde seni Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in huzuruna gö-

türeceğim. Zira bir daha gelmem diye söz verdiğin halde yine geldin” dedim. O kimse bana cevaben:

“– Beni bu defa da bırakınız. Size güzel bir kelime ve duâ öğreteyim ki her halde o duâ sebebiyle Cenâb-ı Hakk sana nice menfaatler ih-san eder” dedi. Ben de:

“– O duâ nedir?” dedim. O da bana hitaben:

“– Uyku için yatağına vardığında **Âyete'l-Kürsî**'yi oku. Tâ sabaha kadar Allah Azîmü's-şân tarafından muhafaza için üzerinde hafaza melekleri bulundurulur. Yani sen sabaha kadar Allah'ın hıfz u emânında bulunursun ve asla sana şeytan yaklaşamaz” dedi. Ben de o hırsla yol verdim ve bıraktım.

Sabah olduğunda Rasûl-i Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hazretleri bana hitaben:

“– *Geceki esirini ne yaptın?*” diye suâl eyledi. Ben de:

“– Yâ Rasûlallah, bana bir takım güzel kelimeler ve duâ öğreteceğini ve o duâ sebebiyle Cenâb-ı Hak'ın bana büyük menfaatler ih-san edeceğini söylediğinden bıraktım” dedim. Rasûlullah -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hazretleri:

“– *O sözler ve duâ ne imiş?*” diye sordu. Ben de **Âyete'l-Kürsî** imiş, diye cevâp verdim. Sonra Râsûli Ekrem -*sallallahu aleyhi ve sellem*- Hazretleri:

“– Bu sözü doğru söylemiş. Fakat yâ Ebâ Hüreyre, o geceden beri sana bu muameleyi yapan ve seninle konuşanın kim olduğunu bilir misin?” buyurdu. Ben de:

“– Hayır yâ Rasûlallah, bilmiyorum” dedim. Sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

“– Yâ Ebâ Hüreyre, o şeytan idi” buyurdu. (Buhârî, Fezâiu'l-Kur'ân, 10; Vekâlet, 10)

Hâdis-i şerîfte Rasûl-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-:

“Cibrîl bana gelip: «Cinden bir ifrit sana tuzak kurmak istiyor, yatağına geldiğin zaman Ayete'l-Kürsî'yi oku. Yani yatmadan evvel Âyete'l- Kürsî'yi oku.» dedi.” buyurmuşlardır. (Ali el-Müttakî, no: 41254)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

“Allah O'dur ki, kendinden başka hiç bir ilâh yoktur. Ezelî ve ebedî hayat ile hayydir

ve zâtiyle, kemâliyle kaimdir. O'nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi O'nundur. O'nun izni olmadıkça nezdinde kim şefaat edebilir? O, kullarının önlerindeki de bilir, arkalarındaki de. Yani yaptıklarını, yapacaklarını, açıkladıklarını, gizlediklerini, dünyâlarını, âhiretlerini, hulâsa her türlü hallerini ve amellerini bilir. Mahlûkatı O'nun ilminden -ancak kendisinin dilediği kadarı müstesna- hiç bir şeyi kavrayamazlar. O'nun kürsîsi gökleri ve yeri ihata etmiştir. Vâsî'dir, göklerin ve yerin muhafazası, tedbîr ve idâresi O'na hiç de ağır gelmez. O çok yüce, çok büyüktür." (Bakara sûresi, 255)

ED'İYE VE EZKÂR

الأدعية والذكر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي أَنْتَ خَلَقْتَنِي.
وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ. أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ.
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ
لِي ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا دَائِمًا مِثْلَ مَا
حَمَدْتَ بِهِ نَفْسَكَ. وَأَضْعَافَ مَا تَسْتَوْجِبُهُ
مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ. كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ
وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ فِي كُلِّ لَمْحَةٍ
وَنَفْسٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِكَ يَا مَوْلَانَا الْعَظِيمِ.

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ
وَرِضَاءِ نَفْسِهِ وَزِينَةِ عَرْشِهِ وَمِدَادِ كَلِمَاتِهِ
وَمُنْتَهَى عِلْمِهِ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, Sen Melik'sin, Hayy u Kayyûm'sun. Kendinden başka ilâh olmayan apaçık bir Hak'sın.

Sen benim Rabbimsin, beni Sen yarattın. Ben Sen'in kulunum, ezelde Sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden sana sığınırım.

Bana lutfettiğin nimetleri yüce huzurunda minnetle anar, günahımı itiraf ederim. Benim günahlarımı affet; şüphe yok ki günahları Sen'den başka affedecek yoktur.

Allah'ım, Sen'in kendini hamdettiğin şekilde Sana çokça ve dâimâ hamd olsun; bütün mahlûkâtının yapmasını hak ettiğin hamdlerin kat kat fazlasıyla, yüzünün celâline ve kudretinin azametine yaraşır şekilde her an ve her nefes ilmindeki şeyler adedince Sana hamd olsun, ey Yüce Mevlâ'mız.

Yarattıkları sayısınca, kendisinin râzı olacağı kadar, arşının ağırlığınca, bitip tükenmeyen kelimeleri adedince ve ilminin çokluğu nisbetinde ben Allah'ı ulûhiyyet makamına yakışmayan sıfatlardan tenzih eder ve O'na hamdedirim.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ فِي
كُلِّ لَمْحَةٍ وَنَفْسٍ مَلَأَ الْمِيزَانَ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ
وَمَبْلَغِ الرِّضَى وَعَدَدِ النِّعَمِ وَزِنَةِ الْعَرْشِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ فِي كُلِّ لَمْحَةٍ وَنَفْسٍ عَدَدَ مَا وَسِعَهُ
عِلْمُ اللَّهِ.

سُبْحَانَكَ يَا عَظِيمَ الْمُعْظَمِ. سُبْحَانَكَ يَا قِيَوْمَ
الْمُكْرَمِ. سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ. سُبْحَانَكَ يَا مُقْتَدِرُ
سُبْحَانَكَ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْخَفِيَّاتِ خَلَقْتَنَا بِيَدِكَ
وَفَضَّلْتَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ. فَلَكَ الْحَمْدُ
رَبَّنَا تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ نَسْتَغْفِرُكَ وَنَتُوبُ إِلَيْكَ.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ. وَأَنْتَ الْآخِرُ
فَلَا شَيْءَ بَعْدَكَ. وَأَنْتَ الْقَادِرُ بِلَا وَزِيرٍ. وَأَنْتَ
الْمُدَبِّرُ بِلَا مُشِيرٍ. يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ بِقُدْرَتِهِ
وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ بِعِزَّتِهِ.

Her an ve her nefes, mîzân dolusunca, ilâhî ilmin çokluğu nisbetinde, Allah'ın râzı olacağı şekilde, nîmetler sayısınca ve Arş ağırlığına **“Sübhânallahi ve'l-hamdü lillâhi ve lâ ilâhe illallahu vallahu ekber ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm:** Allah'ı tesbih ederim, hamd O'na mahsustur, Allah'tan başka ilâh yoktur, Allah en büyüktür, güç ve kuvvet ancak yüce ve büyük olan Allah'ın yardımındadır” derim.

Allah'ım, her an ve her nefes, Allah'ın ilmine dâhil olan şeyler adedince Efendimiz Muhammed'e ve âline salât u selâm eyle ve onları mübârek kıl.

Sen'i tesbih ederim ey yüceler yücresi Azîm. Sen'i tesbih ederim ey kerem sahibi Kayyûm. Sen'i tesbih ederim ey Kâdir. Sen'i tesbih ederim ey Muktedir. Sen'i tesbih ederim ey gizli ve açık her şeyi bilen. Bizi kendi elinle (büyük bir ihtimamla) yarattın ve bizi yarattıklarının pek çoğundan üstün kıldın. Sana hamd olsun ey Rabbimiz, Sen hayır ve bereketi çok olansın ve çok yücesin. Sen'den bizi mağfiret etmeni istiyoruz ve Sana yönelip tevbe ediyoruz.

Allah'ım Sen Evvel'sin, Sen'den önce hiçbir şey yoktur, Sen Âhir'sin, Sen'den sonra da hiçbir şey yoktur. Sen vezîri ve yardımcısı olmayan Kâdir'sin. Sen müşâviri olmayan Müdebbir'sin, her şeyi düzenler yönetirsin. Allah kudretiyle istediği her şeyi yapar. İzzetiyle istediği her şeye hükmeder.

اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ. وَلَا مُعْطِيَ
لِمَا مَنَعْتَ. وَلَا رَادًّا لِمَا قَضَيْتَ وَلَا مُبَدِّلًا
لِمَا حَكَمْتَ. وَلَا هَادِيَ لِمَا أَضَلَلْتَ. وَلَا
مُضِلًّا لِمَا هَدَيْتَ. وَلَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ.
وَلَا مُعَسِّرَ لِمَا يَسَّرْتَ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِصَمَدَانِيَّتِكَ وَبِوَحْدَانِيَّتِكَ
وَبِفِرْدَانِيَّتِكَ وَبِعِزَّتِكَ الْبَاهِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ أَنْ تَجْعَلَ لَنَا نُورًا فِي مَسَامِعِنَا
وَنُورًا فِي قُلُوبِنَا وَاجْعَلْنَا نُورًا.

اللَّهُمَّ اتِّبْنَا نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَنِعْمَةً بَاطِنَةً. حَسْبُنَا
اللَّهُ لِدِينِنَا. حَسْبُنَا اللَّهُ لِدُنْيَانَا حَسْبُنَا اللَّهُ
الْقَوِيُّ لِمَنْ بَغَى عَلَيْنَا. حَسْبُنَا اللَّهُ الشَّدِيدُ
لِمَنْ كَادَنَا بِالسُّوءِ. حَسْبُنَا اللَّهُ الرَّحِيمُ عِنْدَ
الْحِسَابِ. حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

Allah'ım, Sen'in verdiğine mâni olacak yok, Sen'in engellediğini verecek yok, takdir ettiğin şeyi geri çevirecek yok, hükmettiğini değiştirecek yok, doğru yola gelmesine yardım etmediğini hidâyete erdirecek yok, hidâyete erdirdiğini saptıracak yok, zorlaştırdığını kolaylaştıracak yok, kolaylaştırdığını da zorlaştıracak yoktur.

Allah'ım, samedâniyetin, vahdâniyetin, ferdiyetin, açık ve parlak izzetin ve geniş rahmetinle kulaklarımızda nûr, kalblerimizde nûr yaratmanı ve bizi nûr kılmanı istiyoruz.

Allah'ım, bize açık ve gizli nîmetler (kalbî güzellikler) ver.

Dînimiz husûsunda Allah bize yeter, dünyâmız husûsunda Allah bize yeter. En büyük kuvvet sahibi olan Allah, taşkınlık yapanlara karşı bize yeter. Şiddet ve kuvvet sahibi olan Allah, kötü tuzaklar kuranlara karşı bize yeter. Rahîm olan Allah hesap esnâsında bize yeter.

Allah bana yeter, O'ndan başka ilâh yoktur, O'na tevekkül ettim ve O yüce Arş'ın Rabbidir.

اللَّهُمَّ يَا رَحِيمُ يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ
 يَا مُبْدِيءُ يَا مُعِيدُ. يَا فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ نَسْأَلُكَ
 بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ.
 وَنَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي قَدَّرْتَ بِهَا عَلَى
 جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ
 كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مُغِيثُ اغْنِنِي
 «يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ
 سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
 بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ
 وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ وَلَا يَئُودُهُ
 حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah'ım, ey Rahîm, ey Vedûd, ey şerefli Arş'ın sahibi, ey Mübdî, ey Mu'îd.

Ey istediği her şeyi yapan; Arş'ın her tarafını dolduran cemâlinin nûru hürmetine Sen'den niyaz ediyoruz.

Bütün mahlûkâtına güç yetirdiğin kudretin hakkı için ve her şeyi kaplayan rahmetinle Sen'den istiyoruz.

Sen'den başka ilâh yoktur, ey yardım eden, bana yardım et, ey yardım isteyenlerin yardımcısı!

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Allah, O'ndan başka ilâh yoktur.

O, Hayy'dir, Kayyûm'dur.

Kendisine ne uyuklama gelir ne de uyku.

Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur.

İzni olmadan O'nun katında kim şefaath edebilir?

O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.)

O'nun bildirdiklerinin dışında insanlar O'nun ilminden hiçbir şeyi bilemezler.

O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır.

Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez.

O, yücedir, büyüktür.” (el-Bakara, 255)

اللَّهُمَّ آمِنِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ لَا يَخَافُ مِنْكَ
 فَيَأْمَنُ كُلُّ شَيْءٍ وَخَوْفُ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ.
 آمِنِي مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ. «يَا سَتَّارُ اسْتُرْنِي ۝۳» بِسِتْرِكَ
 الَّذِي سَتَّرْتَ بِهِ عَلَى ذَاتِكَ. فَلَا عَيْنٌ
 تَرَكَ وَلَا يَدٌ تَصِلُ إِلَيْكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّحِمِينَ.

تَحَصَّنْتُ بِذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَاعْتَصَمْتُ
 بِذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ. وَتَوَكَّلْتُ عَلَى
 الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْحَلِيمِ الَّذِي لَا يَنَامُ
 وَلَا يَمُوتُ. دَخَلْتُ فِي حِرْزِ اللَّهِ. دَخَلْتُ
 فِي حِفْظِ اللَّهِ. دَخَلْتُ فِي أَمَانِ اللَّهِ. بِحَقِّ
 كَهَيْعَةِ كُفَيْتُ. وَبِحَمِّ عَسَقِ حُمَيْتُ. وَبِلَا
 حَوْلٍ وَلَا قُوَّةٍ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

Allah'ım, beni, Sen'den korkmayan ve kendini her şeyden emin gören bütün varlıklardan emniyette kıl ve her şeyi kendi Zât-ı Şerîf'inden korkut. Korkup çekindiğim şeylerden beni emin kıl. Sen her şeye kâdirsin.

(Üç defâ: Ey ayıpları örten Settâr, benim ayıplarımı da ört); zâtını gizlediğin setrin ile ört.

Hiçbir göz Sen'i göremez ve hiçbir el Sana ulaşamaz. Allah Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eylesin. Rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi.

Mülk ve melekûtun sahibinin korumasına girdim. İzzet ve ceberût (üstünlük, gâlibiyet) sahibi Allah'a sarıldım.

Hiçbir zaman uyumayan ve ölmeyen Melek, Hayy, Kayyûm ve Halîm'e tevekkül ettim.

Allah'ın korumasına girdim, Allah'ın muhâfazasına girdim, Allah'ın emânına girdim.

Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd hakkı için kifâyet olundum.

Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf ve **“Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi'l-Aliyyi'l-Azîm”** hakkı için himâye olundum.

اللَّهُمَّ احْرُزْنِي بِحِرْزِ قُدْرَتِكَ مِنْ كَيْدِ
الْأَعْدَاءِ وَخَلِّصْنِي بِمَنِّكَ عَنْ سُوءِ قَصْدِ
الْأَشْقِيَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ قَهْرِ الْقَاهِرِينَ
وِظْلَمِ الظَّالِمِينَ وَكَيْدِ الْأَمْرَاءِ الْحَاسِدِينَ
وَطَعْنِ الْأَشْقِيَاءِ الْمُفْسِدِينَ وَشِمَاتَةِ الْأَشْرَارِ
الْمُضِرِّينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ
الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ.

اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ
وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ «يَا سَتَّارُ اسْتُرْنِي ۝ ۳»
بِسِتْرِكَ الَّذِي سَتَّرْتَ بِهِ عَلَيَّ ذَاتَكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعُتُوِّ وَالْفَالِجِ
وَالْفِتْنَةِ الدَّهْمَاءِ وَالْمَعِيشَةِ الضَّنْكَاءِ.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا مِنَ الْعَيْشِ أَوْسَعَهُ وَأَطْيَبَهُ وَمِنَ
الْعُمْرِ أَسْعَدَهُ وَأَطْوَلَهُ وَمِنَ الرِّزْقِ أَنْفَعَهُ.

Allah'ım, kudretinin korumasıyla beni düşmanların tuzaklarından koru.

Lutfunla beni kötülerin suikastından kurtar.

Kuvvetlilerin kahrından, zâlimlerin zulmünden, hasetçi idârecilerin tuzağından, fesatçı kötülerin iftiralarından, zarar veren şerhilerin aleyhime gülmelerinden Sana sığınırım.

Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Allah'ım, ölümü hayâta tercih ettirecek belâdan/malın az olup âilenin kalabalık olmasından, dünyevî ve uhrevî kötülüğe sebep olan ve helâke sürükleyen hâllerden, âkıbetin kötü olmasından ve buna yol açan ahvâlden ve bir de düşmanlarımızı sevindirecek belâlara uğramaktan Sana sığınırız.

Allah'ım, bizi gadabınla öldürme, azâbınla helâk etme, bunlardan önce bize âfiyet ver.

(Üç defâ: Ey ayıpları örten Settâr, benim ayıplarımı da ört); zâtını gizlediğin setrin ile ört, rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi.

Allah'ım, azgınlık ve taşkınlıktan, felçten, âniden gelen karanlık fitnelerden ve dar geçimden Sana sığınırız.

Allah'ım, bizi en geniş ve en hoş yaşantı ile, en mes'ûd ve en uzun ömürle ve en faydalı azıkla rızıklandır.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَاحْلَمْ عَلَيْنَا بِفَضْلِكَ.
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ
كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ. عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا
يُهْزَمُ جُنْدُكَ وَلَا يُخْلَفُ وَعَدُّكَ. وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ.

اللَّهُمَّ إِنَّا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفِرْ لَنَا أَوْزَارَنَا الْكَبِيرَةَ
وَاللَّيْمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهُمَا إِلَّا أَنْتَ. لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ
وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ. نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ وَنَتُوبُ
إِلَيْكَ. آمَنَّا وَصَدَّقْنَا اللَّهُمَّ بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابٍ وَآمَنَّا
وَصَدَّقْنَا اللَّهُمَّ بِمَا أَرْسَلْتَ مِنْ رَسُولٍ اللَّهُمَّ فَهَمْنَا
أَسْرَارَكَ وَالْبِسْنَا مَلَابِسَ أَنْوَارِكَ. يَا نُورَ الْأَنْوَارِ يَا
لَطِيفُ يَا سِتَّارُ نَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
نَبِرَاسِ الْأَنْبِيَاءِ وَنَبِيِّ الْأَوْلِيَاءِ وَأَنْ تَرْفَعَ وَجُودَنَا إِلَى
فَلَكَ الْعِرْفَانَ يَا اللَّهُ يَا نُورُ يَا غُفُورُ.

«يَا حَفِيفُ إِحْفَظْنَا ۝۳»

«سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۝۷»

«فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۳»

Allah'ım, bizi geniş affınla affeyle, fazlınla bize yumuşak davran, hemen cezâlandırma. Sen'i hamdinle tesbih ederim Allah'ım. Sen'i hakkıyla senâ edemem, Sen kendini nasıl senâ ettiysen öylesin. Sana sığınan azîz ve gâlib olur, Sen'in senân yücedir, Sen'in ordun yenilmez, Sen'in vaadinden dönülmez ve Sen'den başka ilâh yoktur.

Allah'ım, faydasız ilimden, korku ve saygı duymayan kalpten, doymayan nefisten ve kabul olmayan duâdan Sana sığınırız.

Allah'ım, biz kendi kendimize zulmettik, bizim büyük ve küçük günahlarımızı mağfiret eyle, onları Sen'den başka mağfiret edecek yoktur. Buyur, Sana itaat ederek ve Sen'i râzı etmek için koşarak geldim Allah'ım, bütün hayırlar Sen'in elindedir. Sen'den mağfiret diliyoruz Allah'ım ve Sana tevbe ediyoruz. İndirdiğin kitaplara inandık ve tasdik ettik Allah'ım. Gönderdiğin peygamberlere inandık ve tasdik ettik Allah'ım. Allah'ım, Sen'in sırlarını anlamayı nasîb eyle ve bize nûrlarının elbiselerini giydir. Ey Nurların Nûru, ey Lâtîf, ey Settâr; Efendimiz, nebîlerin kandili, evliyânın nûr kaynağı Muhammed'e salât etmeni ve varlığımızı irfan feleğine yükseltmeni istiyoruz, yâ Allah, yâ Nûr, yâ Gâfûr.

(Üç defâ) Yâ Hafîz, bizi muhâfaza eyle!

(Yedi defâ) **“Onlara merhametli Rabb'in söylediği selâm vardır.”** (Yâsîn, 58)

(Üç defâ) **“...Onlara karşı Allah sana yeter. O işitendir, bilendir.”** (el-Bakara, 137)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْعَقَّارُ الْقَهَّارُ
الْوَهَّابُ الرَّزَّاقُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
الْخَافِضُ الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
الْحَكَمُّ الْعَدْلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ
الْغَفُورُ الشَّكُورُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْحَفِيفُ الْمُقِيتُ
الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ الْمُجِيبُ الْوَاسِعُ
الْحَكِيمُ الْوَدُودُ الْمَجِيدُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ الْحَقُّ
الْوَكِيلُ الْقَوِيُّ الْمَتِينُ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُحْصِي
الْمُبْدِئُ الْمَعِيدُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
الْوَاحِدُ الْمَاجِدُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْقَادِرُ
الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدِّمُ الْمُؤَخِّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ

O Allah ki O'ndan başka ilâh yoktur, O'na tevekkül ettim ve O yüce Arş'in Rabbidir.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

O **Allah** ki O'ndan başka ilâh yoktur.
er-**Rahmân**, er-**Rahîm**, el-Melik, el-**Kuddûs**,
es-**Selâm**, el-Mü'min, el-Müheymin,
el-**Azîz**, el-**Cebbâr**, el-Mütekebbir, el-Hâlık,
el-**Bâri'**, el-**Musavvir**, el-**Ğaffâr**, el-**Kahhâr**,
el-**Vehhâb**, er-**Rezzâk**, el-**Fettâh**, el-**Alîm**,
el-**Kâbid**, el-**Bâsit**, el-Hâfid, er-**Râfi'**,
el-**Mu'izz**, el-Müzill, es-**Semi'**, el-**Basîr**,
el-**Hakem**, el-**Adl**, el-**Lâtîf**, el-**Habîr**,
el-**Halîm**, el-**Azîm**, el-**Ğafûr**, eş-**Şekûr**,
el-**Aliyy**, el-**Kebîr**, el-**Hafîz**, el-**Mukît**,
el-**Hasîb**, el-**Celîl**, el-**Kerîm**, er-**Rakîb**,
el-**Mücîb**, el-**Vâsi'**, el-**Hakîm**, el-**Vedûd**,
el-**Mecîd**, el-**Bâis**, eş-**Şehîd**, el-**Hakk**,
el-**Vekîl**, el-**Kaviyy**, el-**Metîn**, el-**Veliyy**,
el-**Hamîd**, el-**Muhsî**, el-Mübdî, el-Mu'îd,
el-**Muhyî**, el-Mümît, el-**Hayy**, el-**Kayyûm**,
el-**Vâcid**, el-Mâcid, el-**Vâhid**, el-**Ehad**,
es-**Samed**, el-**Kâdir**, el-**Muktedir**,
el-**Mukaddim**, el-**Muahhir**, el-**Evvel**, el-**Âhir**,

الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْوَالِي الْمُنْتَعَالِي الْبَرُّ التَّوَّابُ الْمُتَّقِمُ
الْعَفُوُّ الرَّؤُفُ مَالِكُ الْمُلْكِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
الْمُقْسِطُ الْجَامِعُ الْغَنِيُّ الْمَغْنِي الْمَانِعُ الضَّارُّ
النَّافِعُ التُّورُ الْهَادِي الْبَدِيعُ الْبَاقِي الْوَارِثُ الرَّشِيدُ
الصَّبُورُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ. حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ. عُفْرَانُكَ رَبَّنَا
وَالَيْكَ الْمَصِيرُ.

اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَكَ. لَا
شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا
وَرَحِيمَ الْأُخْرَةِ فَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ
مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ.

بِسْمِ اللَّهِ الشَّافِي هُوَ اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الْكَافِي هُوَ اللَّهُ
بِسْمِ اللَّهِ الْمُعَافِي هُوَ اللَّهُ. بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ
مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.

ez-Zâhir, el-Bâtın, el-Vâlî, el-Müteâli,
el-Berr, et-Tevvâb, el-Müntekım, el-Afüvv,
er-Raûf, Mâlikü'l-Mülk, Zü'l-Celâli ve'l-
İkrâm, el-Muksit, el-Câmi', el-Ğaniyy,
el-Muğnî, el-Mâni', ed-Dârr, en-Nâfi',
en-Nûr, el-Hâdî, el-Bedî', el-Bâkî, el-Vâris,
er-Reşîd, es-Sabûr,

ki yerde ve gökte O'nun misli gibi bir şey yoktur, O işitir ve görür. Allah bize yeter ve O ne güzel vekildir, ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcıdır. Mağfiretini istiyoruz ey Rabbimiz, dönüş Sanadır.

Allah'ım, Sen Allah'sın ki Sen'den başka ilâh yoktur, yalnızca Sen varsın. Sen'in ortağın yoktur, Muhammed Sen'in kulun ve Rasûl'ündür. Güç ve kuvvet ancak yüce ve büyük olan Allah'ın tevfiği iledir.

Ey dünyâda Rahmân, âhirette Rahîm ismiyle tecelli eden Allah'ım, bizi affeyle, mağfiret eyle ve bize rahmet eyle! Sen bizim Mevlâ'mızın, bize kâfirlere karşı yardım eyle, Sen merhametlilerin en merhametlisisin.

Şifâ veren Allah'ın ismiyle, O Allah'tır. Kâfi (her şeye yeten) Allah'ın ismiyle, O Allah'tır. Muâfi (âfiyet veren) Allah'ın ismiyle, O Allah'tır.

İsmi sâyesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla, O işitir ve bilir.

اللَّهُمَّ أَحِينَا حَيَوَةً طَيِّبَةً بِالصِّحَّةِ وَالْعَافِيَةِ وَالسَّلَامَةِ
فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ. فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. وَاللَّهُ
مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ
مُحْفُوظٍ نَعَمَ الْحَافِظُ اللَّهُ «يَا حَافِظُ إِحْفَظْنَا ۳»

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا
وَمِنْ خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شَمَائِلِنَا أَبَدًا مَا
أَبْقَيْتَنَا. وَاحْفَظْ دِينَنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ كِتَابَكَ الْعَزِيزِ
الَّذِي «لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ».

اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ
الذِّكْرَ حَيْثُ قُلْتَ «إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ
لِحَافِظُونَ»

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ.

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ.

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا.

وَلَا يُوَدُّهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً.

Allah'ım, dîn husûsunda, dünyâda ve âhirette bize hoş, sıhhatli, âfiyet ve selâmet üzere bir hayat yaşat, Sen her şeye kâdirsin. **“...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.”** (Yûsuf, 64) **“Allah onları arkalarından kuşatmıştır. Hakikatte o (yalanladıkları, aslı) Levh-i Mahfûz'da bulunan şerefli Kur'ân'dır.”** (el-Burûc, 20-22) Allah ne güzel koruyucudur.

(Üç defâ) Yâ Hâfız, bizi muhâfaza eyle!

Allah'ım, bizi hayatta bıraktığın müddetçe önümüzdeki, arkamızdaki, sağımızdaki, solumuzdaki bütün düşmanlarımızdan ebediyen muhâfaza eyle! **“Ona önünden de ardından da bâtil gelemes. O, hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir”** (Fussilet, 42) diye tavsîf ettiğin yüce kitabını muhâfaza ettiğin şekilde bizim dînimizi de korusun.

Allah'ım, hakkında **“Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz muhâfaza edeceğiz.”** (el-Hicr, 9) buyurduğun Zikr'i koruduğun şekilde bizi de bütün düşmanlarımızdan muhâfaza eyle!

“Ve (semâyı) itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk.” (es-Sâffât, 7)

“Biz onları gözetim altında tutuyorduk.” (el-Enbiyâ, 82)

“Biz, semâyı korunmuş bir tavan gibi yaptık...” (el-Enbiyâ, 32)

“...Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.” (el-Bakara, 255)

“O, kullarının üstünde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir. Size koruyucular gönderir...” (el-En'âm, 61)

وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ.

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ
لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ.

اللَّهُمَّ أَسْتَحْفِظُكَ بِمَا يَسْتَحْفِظُكَ بِهِ عَبْدُكَ
وَابْنُ عَبْدِكَ وَنَبِيُّكَ يَعْقُوبُ حَيْثُ قَالَ فَاللَّهُ
خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ. واحفظنا بحفظك يا
أَكْرَمَ الْقَادِرِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَرَمَيْتُ
كُلَّ مَنْ يُرِيدُ بِنَا سُوءًا بِحَسْبِي اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ بِكَهَيْعِصَ وَبِحَمِّ عَسَقٍ وَبِالتَّوَكُّلِ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ «وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكَيْلًا» وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

إِنْ أَرَادَنِي اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ
أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ.

“Yakın semâyî kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, Azîz ve Alîm olan Allah’ın takdiridir.” (Fussilet, 12)

“Hakikatte o (yalanladıkları, aslı) Levh-i Mahfûz’da bulunan şerefli Kur’ân’dır.” (el-Burûc, 21-22)

“Onun önünde ve arkasında Allah’ın emriyle onu koruyan takipçiler (melekler) vardır...” (er-Ra’d, 11)

Allah’ım, Sen’in kulun, kulunun oğlu ve peygamberin Ya’kûb, **“...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.”** (Yûsuf, 64) buyurarak Sen’den ne ile kendisini korumanı istediye, ben de onunla Sen’den beni korumanı istiyorum.

Allah’ım, bizi gözünle koru, hıfzınla muhâfaza eyle, ey kâdir olanların en keremlisi ve ey merhametlilerin en merhametlisi.

Bize kötülük düşünenlerin hepsini **“Allah bana yeter, O ne güzel vekildir”** ile attım, **Kâf-hâyâ-ayn-sâd** ile, **Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf** ile attım, hiç ölmeyen ve dâimâ diri olan Allah’a tevekkül ile attım. **“...Vekil olarak Allah yeter”** (en-Nisâ, 81), O, merhametlilerin en merhametlisidir.

“...Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah’ı bırakıp da taptıklarınız, O’nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O’nun bu rahmetini önleyebilirler mi? De ki: Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O’na güvenip dayanırlar.” (ez-Zümer, 38)

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ. آمِينَ!..

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ السَّتَّارُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَلَّصْنَا مِنْ أَفَاتِ الدُّنْيَا

وَعَذَابِ الْآخِرَةِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ

“...Allah bana yeter. O’ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O’na güvenip dayanırım. O yüce Arş’ın sahibidir.” (et-Tevbe, 129)

Allah, Efendimiz Muhammed’e, âline ve ashâbına salât eylesin! Âmîn!..

Azîz ve Cebbâr olan Allah’tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kahhâr olan Allah’tan başka ilâh yoktur.

Melik ve Settâr olan Allah’tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah’tan başka ilâh yoktur.

Allah’tan başka ilâh yoktur. Bizi dünyanın âfatlarından ve âhiretin azâbından kurtar!

Allah’tan başka ilâh yoktur. Muhammed Allah’ın Rasûlü’dür.

Ey Ahad (Her yönden bir tek olan), Ey Ahad, Ey Ahad

Enes b. Mâlik der ki:

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-
bana şu duâyı öğretti ve buyurdu ki:

«– Kim her sabah bu duâyı okursa hiç bir
kimse ona zarar veremez.»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَافِي

بِسْمِ اللَّهِ الْمُعَافِي

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي

الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِي رَبِّي.

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِمَّا أَخَافُ

وَأَخْذُرُ.

اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ

ثَاوُكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

İsimlerin en hayırlısı olan Allah ismiyle.

Yer ve göğün Rabbi Allah'ın ismiyle.

İsmi sayesinde yerde hiçbir şeyin zarar vermeyeceği Allah'ın adıyla.

Kâfî (her şeye yeten) Allah'ın ismiyle.

Muâfî (âfiyet veren) Allah'ın ismiyle.

İsmi sâyesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla, O iştir ve bilir.

Kendim ve dînim üzerine bismillâh.

Ehlim ve malım üzerine bismillâh.

Rabbimin bana verdiği her şey üzerine bismillâh.

Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah en büyüktür. Korktuğum ve çekindiğim şeylerden Allah'a sığınırım.

Allah Rabbimdir, O'na hiçbir şeyi ortak koşmam. Sana sığınanlar azîz ve gâlip olur, Sen'in senân yücedir, isimlerin mukaddestir ve Sen'den başka ilâh yoktur.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ
وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَمِنْ قَضَاءِ الشُّوْءِ وَمِنْ شَرِّ
نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

اللَّهُمَّ كَمَا لَطَفْتَ فِي عَظَمَتِكَ دُونَ اللُّطْفَاءِ
وَعَلَوْتَ بِقُدْرَتِكَ (بِعَظَمَتِكَ) عَلَى الْعُظْمَاءِ
وَعَلِمْتَ مَا تَحْتَ أَرْضِكَ كَعِلْمِكَ بِمَا
فَوْقَ عَرْشِكَ وَكَأَنْتَ وَسَاوِسُ الصُّدُورِ
كَالْعَلَانِيَةِ عِنْدَكَ وَعَلَانِيَةُ الْقَوْلِ كَالسِّرِّ فِي
عِلْمِكَ وَانْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ وَخَضَعَ
كُلُّ ذِي سُلْطَانٍ لِسُلْطَانِكَ وَصَارَ أَمْرُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ كُلُّهُ بِيَدِكَ اجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ هَمٍّ
وَعَمٍّ أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ فِيهِ فَرْجًا وَمَخْرَجًا.

Allah'ım, bütün inatçı zorbalardan, azgın, inatçı ve kaypak şeytandan, kötü kaderden, nefsimin şerrinden, perçeminden tuttuğun her canlının şerrinden Sana sığınırım. Şüphesiz Rabbim dosdoğru yol üzeredir.

Allah'ım, nasıl azametle ihsân edenlerin çok ötesinde lutfediyorsan, nasıl kudretle bütün büyüklerin üzerinde isen, nasıl yerin altındakileri Arş'ının üzerindikileri bildiğin şekilde biliyorsan, nasıl sadırlardaki vesveseler Sen'in yanında alenî şeyler gibiyse, nasıl açık sözler Sen'in ilminde sır gibiyse, her şey Sen'in azametine boyun eğiyor, bütün güç sahipleri Sen'in güç ve otoriten karşısında boyun eğiyorsa, nasıl dünya ve âhîret işleri Sen'in elinde ise, sabah ve akşam içine düştüğüm bütün gam, keder ve üzüntülerden bana bir çıkış ve kurtuluş yolu ihsân eyle!

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذُنُوبِي وَتَجَاوُزَكَ عَن
خَطِيئَتِي وَسَرَكَ عَن قَبِيحِ عَمَلِي أَطْمَعِنِي
أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ عَلَيْكَ وَمِمَّا
قَصَّرْتُ فِيهِ.

أَدْعُوكَ أَمِنًا وَأَسْأَلَكَ مُسْتَأْنِسًا إِنَّكَ لَمُحْسِنٌ
إِلَيَّ وَأَنَا الْمُسِيءُ إِلَى نَفْسِي فِيَمَا بَيْنِي
وَبَيْنَكَ

تَتَوَدَّدُ إِلَيَّ بِالنِّعَمِ مَعَ غِنَاكَ عَنِّي وَاتَّبَعْتُ
إِلَيْكَ بِالْمَعَاصِي مَعَ فَقْرِي إِلَيْكَ. فَلَمْ أَرِ
مَوْلًا كَرِيمًا أَعْطَفَ مِنْكَ عَلَيَّ عَبْدٌ لَيْمٌ مِثْلِي
وَلَكِنَّ الثِّقَّةَ بِكَ حَمَلْتَنِي عَلَى الْجُرْأَةِ عَلَيْكَ.

فَأَسْأَلَكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَإِحْسَانِكَ
وَطَوْلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ
تَفْتَحَ لِي بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَتَحْبِسَ عَنِّي
بَابَ الْهَمِّ بِقُدْرَتِكَ وَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي
طَرْفَةَ عَيْنٍ فَأَعْجِزَ وَلَا إِلَى النَّاسِ فَأُضِيعَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِيمِينَ.

Allah'ım, günahlarımı affetmen, hatâlarımı görmezden gelmen, çirkin amellerimi örtmen; beni Sen'den hak etmediğim ve elde edemeyeceğim şeyleri isteme husûsunda ümidlendirdi.

Güven içinde Sana duâ ediyorum, ünsiyet içerisinde Sen'den istiyorum, Sen bana dâimâ ihsanlarda bulunuyorsun, ben ise Sen'ikle aramdaki husûslarda kendime kötülük ediyorum.

Sen benden müstağnî olduğun hâlde nimetler vererek bana muhabbetini gösteriyorsun, ben ise Sana son derece muhtaç olma rağmen günahlar işleyerek (âdetâ) Sana buğzumu ızhâr ediyorum. Benim gibi alçak bir kula Sen'den daha lutufkâr davranan kerim bir Mevlâ bilmiyorum. Lâkin Sana olan güvenim, beni Sana karşı cür'etkâr olmaya sevketti.

Sen'in cömertliğinden, kereminden, ihsânından ve lutfundan; Muhammed'e ve âline salât etmeni istiyorum, bana lutfunla kurtuluş ve selâmet kapısını açmanı istiyorum, kudretinle hüznün ve keder kapısını bana kapatmanı istiyorum. Beni göz açincaya kadar bile nefsimi bırakma ki âciz duruma düşmeyeyim, insanlara da bırakma ki zâyi edilmeyeyim. Rahmetinle ey merhametlilerin en merhametlisi. (İbşihî, *el-Müstatraf*, Beyrut, 1986, II, 538)

Hizbü'n-Nasr حزب النصر
Düşman Karşısında Okunacak Duâ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ بِسَطْوَةِ جَبْرُوتِ قَهْرِكَ وَبِسُرْعَةِ
إِغَاثَةِ نَصْرِكَ وَبِغَيْرَتِكَ لِانْتِهَاكِ حُرْمَاتِكَ.
وَبِحِمَايَتِكَ لِمَنْ احْتَمَى بِأَيَاتِكَ. نَسْأَلُكَ
يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا سَمِيعُ يَا مُجِيبُ يَا سَرِيعُ
يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا قَهَّارُ يَا شَدِيدَ الْبَطْشِ
يَا مَنْ لَا يُعْجِزُهُ قَهْرُ الْجَبَابِرَةِ وَلَا يَعْظُمُ
عَلَيْهِ هَلَاكُ الْمُتَمَرِّدِينَ مِنَ الْمُلُوكِ الْأَكَاسِرَةِ
وَالْأَعْدَاءِ الْفَاجِرَةِ أَنْ تَجْعَلَ كَيْدَ مَنْ كَادَنِي
فِي نَحْرِهِ وَمَكْرَ مَنْ مَكَرَنِي عَائِدًا عَلَيْهِ
وَحُفْرَةَ مَنْ حَفَرَ لِي وَاقِعًا هُوَ فِيهَا وَمَنْ
نَصَبَ لِي شَبَكَةَ الْخِدَاعِ اجْعَلْهُ يَا سَيِّدِي
مُسَاقًا إِلَيْهَا وَمُصَادًا فِيهَا وَأَسِيرًا لَدَيْهَا.

اللَّهُمَّ بِحَقِّ كَهَيْعِصِ إِكْفِنَا هَمَّ الْعِدَا وَلَقِهِمُ
الرِّدَا وَاجْعَلْهُمْ لِكُلِّ حَبِيبٍ فِدَا وَسَلِّطْ
عَلَيْهِمْ عَاجِلَ النَّقْمَةِ فِي الْيَوْمِ وَغَدَا.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, gâlibiyetindeki üstünlük ve yakalamadaki şiddet hürmetine, yardımındaki sür'at hürmetine, haram kıldığın şeylerin işlenmesi sebebiyle gösterdiğin kıskançlık ve kızgınlık hürmetine, âyetlerinle Sen'den himâye isteyenleri himâye etmen hürmetine istiyoruz, yâ Allah, yâ Karîb (yakın olan), ey işiten, ey duâlara icâbet eden, ey hesâbı çabuk gören, ey Cebbâr, ey Mütekebbir, yâ Kahhâr ve ey yakalaması şiddetli olan.

Ey azgınların kahrının âciz bırakamadığı, ey kralların, kistrâların ve fâcir düşmanların azgın inatçılarını helâk etmek kendisine zor gelmeyen; bana tuzak kuran kimsenin tuzağını kendi başına geçir, bana hile yapanın hilesini kendine çevir, benim için kuyu kazan kimseyi o kuyuya düşür, bana tuzak için ağ kuran kimseyi, ey Efendim kendisini o ağa uğrat, onu tuzağa av ve esîr yap!

Allah'ım, **Kâf-hâ-yâ-ayn-sâd** hakkı için bize düşman korkusuna karşı yardım eyle. Onları helâk eyle, onları sevgili kullarına fedâ eyle, onları bugün ve yarın kısa zamanda belâlara uğrat.

اللَّهُمَّ بَدِّدْ شَمْلَهُمْ.

اللَّهُمَّ فَرِّقْ جَمْعَهُمْ.

اللَّهُمَّ أَقِلِّ عَدَدَهُمْ.

اللَّهُمَّ فُلِّ حَدَّهُمْ.

اللَّهُمَّ اجْعَلِ الدَّائِرَةَ عَلَيْهِمْ.

اللَّهُمَّ أَوْصِلِ الْعَذَابَ إِلَيْهِمْ وَغَلِّ أَيْدِيهِمْ
وَارْبِطْ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَلَا تَبْلُغْهُمْ الْأَمَالَ.

اللَّهُمَّ مَزِّقْهُمْ كُلَّ مُمَزِّقٍ مَزَّقْتَهُ لِأَعْدَائِكَ
إِنْتِصَارًا لِأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ.

اللَّهُمَّ انْتَصِرْ لَنَا إِنْتِصَارَكَ لِأَحْبَابِكَ عَلَى
أَعْدَائِكَ.

اللَّهُمَّ لَا تَمَكِّنِ الْأَعْدَاءَ فِيْنَا وَلَا تُسَلِّطْهُمْ عَلَيْنَا
بِذُنُوبِنَا ﴿حَم ٧﴾ حُمَّ الْأَمْرِ وَجَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا
لَا يُنْصَرُونَ. حَمَّ عَسَقَ حِمَايْتِنَا مِمَّا نَخَافُ.

اللَّهُمَّ قِنَا شَرَّ الْإِسْوَاءِ وَلَا تَجْعَلْنَا مَحَلًّا لِلْبُلُوى
اللَّهُمَّ أَعْطِنَا أَمَلَ الرَّجَاءِ. يَا هُوَا يَا هُوَا هُوَا. يَا مَنْ
بِفَضْلِهِ نَسَأُلُ، نَسَأَلُكَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ.

Allah'ım, birliklerini toz duman et.

Allah'ım, topluluklarını dağıt.

Allah'ım, sayılarını azalt.

Allah'ım, keskinliklerini körelt.

Allah'ım, belâları üzerlerine yağdır.

Allah'ım, onlara azâbını ulaştır, ellerini bağla, kalblerini tut ve onları emellerine ulaştırma.

Allah'ım, nebîlerine, rasullerine ve dostlarına yardım ederek düşmanlarını darma dağın ettiğin gibi onları da paramparça eyle.

Allah'ım, düşmanlarına karşı sevgili kullarının öcünü aldığın gibi bizim de öcümüzü al.

Allah'ım, bize karşı düşmanlara imkân verme, günahlarımız sebebiyle onları üzerimize musallat etme. (Yedi defâ: **Hâ-mîm**) İş kızıştı ve yardım geldi, artık onlar bize karşı yardım göremezler. **Hâ-mîm Ayn-sîn-kâf**, korktuğumuz şeylerden himâyemizdir.

Allah'ım, gaflete düşürülmenin şerrinden bizi korusun, bizi belâların mahalli eyleme!

Allah'ım, emellerimizi ve ümidlerimizi bize lutfeyle/gerçekleştir.

Yâ Hû, yâ Hû, yâ Hû!

Ey fazlı sâyesinde istediğimiz, Sen'den duâlarımızı âcilen kabul etmeni istiyoruz. Âcilen istiyoruz. Allah'ım âcilen.

إِلَهِي الْإِجَابَةِ. يَا مَنْ أَجَابَ سَيِّدَنَا نُوحًا عَلَيْهِ
السَّلَامُ. يَا مَنْ كَشَفَ الضَّرَّ عَنْ سَيِّدِنَا أَيُّوبَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ. يَا مَنْ أَجَابَ دَعْوَةَ سَيِّدِنَا زَكَرِيَّا
عَلَيْهِ السَّلَامُ. يَا مَنْ قَبَلَ تَسْبِيحَ سَيِّدِنَا يُونُسَ
بْنِ مَتَّى عَلَيْهِ السَّلَامُ. نَسْأَلُكَ بِأَسْرَارِ هَذِهِ
الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ أَنْ تَتَقَبَّلَ مِنَّا مَا بِهِ
دَعْوَانَا وَأَنْ تُعْطِيَنَا مَا سَأَلْنَاكَ. ﴿أَنْجِزْ لَنَا
وَعْدَكَ الَّذِي وَعَدْتَهُ لِعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
﴿٣﴾ اللَّهُ أَكْبَرُ سَيُفِ اللَّهُ قَاطِعُهُمْ. وَكَفَى بِاللَّهِ
وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.
سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ.

﴿إِسْتَجِبْ لَنَا أَمِينَ ٣﴾

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ.

فَاصْبِرُوا لَا يُزَيِّ إِلَّا مَسَاكِينُهُمْ ط كَذَلِكَ
نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

İlâhî, bize icâbet eyle! Ey efendimiz Nûh -aleyhisselâm-'a icâbet eden, ey efendimiz Eyyûb -aleyhisselâm-'dan sıkıntıları gideren, ey efendimiz Zekeriyâ -aleyhisselâm-'ın duâsına icâbet eden, ey efendimiz Yûnus bin Mettâ -aleyhisselâm-'ın tesbihini kabul eden, bu kabul olan duâların esrârı hürmetine yaptığımız duâları bizden kabul etmeni ve istediğimiz şeyleri vermeni talep ediyoruz. (Üç defâ: **“Sen’den başka hiçbir ilâh yoktur. Sen’i tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum.”** (el-Enbiyâ, 87) diyen mü’min kullarına ettiğin vaadini bizim için gerçekleştir, yerine getir.) Allah en büyüktür, Allah’ın kılıcı onları kesecektir. Allah velî olarak yeter, Allah yardımcı olarak yeter, Allah bize yeter, O ne güzel vekildir. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah’ın yardımındadır.

“Bütün âlemlerde Nûh’a selam olsun!” (es-Sâffât, 79)

(Üç defâ: Bize icâbet et, duâlarımızı kabûl eyle!)

“Böylece zulmeden toplumun kökü kesildi. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur.” (el-En’âm, 45)

“...Nitekim (o kasırga gelince) onların evlerinden başka bir şey görülmez oldu. İşte biz suç işleyen toplumu böyle cezâlandırırız.” (el-Ahkâf, 25)

Allah, Efendimiz Muhammed’e, âline ve as-hâbına tam olarak salât u selâm eylesin! Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur.

Hizbü'l-Bahr Denizde Okunacak Duâ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا عَلِيَّ يَا عَظِيمُ يَا حَلِيمُ يَا عَلِيمُ أَنْتَ رَبِّي وَعِلْمُكَ
حَسْبِي. فَنِعْمَ الرَّبُّ رَبِّي وَنِعْمَ الْحَسْبُ حَسْبِي.
تَنْصُرُ مَنْ تَشَاءُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ. نَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ
فِي الْحَرَكَاتِ وَالسَّكِّنَاتِ وَالْكَلِمَاتِ وَالْإِرَادَاتِ
وَالْخَطَرَاتِ مِنَ الشُّكُوكِ وَالظُّنُونِ وَالْأَوْهَامِ السَّائِرَةِ
لِلْقُلُوبِ عَنِ مُطَالَعَةِ الْغُيُوبِ. فَقَدْ «ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
وَزُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا. وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا»
فَبَيْتْنَا وَأَنْصُرْنَا وَسَخِّرْ لَنَا هَذَا الْبَحْرَ كَمَا سَخَّرْتَ
الْبَحْرَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ النَّارَ لِإِبْرَاهِيمَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ الْجِبَالَ وَالْحَدِيدَ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَسَخَّرْتَ الرِّيحَ وَالشَّيَاطِينَ وَالْجِنَّ وَالْإِنْسَ
لِسُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ بَحْرٍ هُوَ لَكَ فِي
الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَالْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَبَحْرِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَسَخِّرْ لَنَا كُلَّ شَيْءٍ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ

شَيْءٍ «كَهَيْعَصَ ۝ حَمَّ عَسَقَ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Allah'ım, ey yüceler yücesi, ey azamet sahibi, ey Halîm, ey Alîm, Sen benim Rabbimsin, Sen'in ilmin bana yeter. Ne güzel Rabdir benim Rabbim, ne güzel dayanaktır bana yeten Rabbim. İsteddiğine yardım edersin, Sen Azîz ve Rahîm'sin. Hareketlerde, sâkinliklerde, kelimelerde, irâdelerde, hatıra gelen şeylerde bizi; şüphelerden, zanlardan ve gayblerin araştırılması sebebiyle kalblere gelen evhâmlardan korumanı istiyoruz. Şüphesiz **“îman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı. Ve o zaman, münafıklar ile kalplerinde hastalık (îman zaafı) bulunanlar: «Meğer Allah ve Rasûlü bize sadece kuru vaadlerde bulunmuş!» diyorlardı.”**

(el-Ahzâb, 11-12) Bizi sabit kıl ve bize yardım et. Mûsâ -aleyhisselâm-'a denizi musahhar kıldığı gibi bize de bu denizi boyun eğdir. Ateşi İbrâhim -aleyhisselâm-'a, dağları ve demiri Dâvûd -aleyhisselâm-'a, rüzgârı, şeytanları, cinleri ve insanları Süleyman -aleyhisselâm-'a boyun eğdirdiğin gibi yerde, gökte, mülkte ve melekûtta Sana âit olan bütün denizleri, dünya ve âhiret denizlerini bize musahhar kıl. Bütün her şeyi bize musahhar kıl ey her şeyin melekûtu elinde olan! (Üç defâ: **Kâf-hâyâ-ayn-sâd**). **Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf**.

أُنْضَرْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ
وَافْتَحْ لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ .
وَاعْفِرْ لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ .
وَارْحَمْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ .
وَارزُقْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ .
وَاهدِنَا وَنَجِّنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ .

وَهَبْ لَنَا رِيحًا طَيِّبَةً كَمَا هِيَ فِي عِلْمِكَ . وَانْشُرْهَا
عَلَيْنَا مِنْ خَزَائِنِ رَحْمَتِكَ وَاحْمِلْنَا بِهَا حَمْلَ الْكِرَامَةِ
مَعَ السَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي الدِّينِ وَالْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ يَسِّرْ لَنَا أُمُورَنَا مَعَ الرَّاحَةِ لِقُلُوبِنَا وَأَبْدَانِنَا
وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي دِينِنَا وَدُنْيَانَا . وَكُنْ لَنَا صَاحِبًا
وَحَامِيًا وَمُعِينًا فِي سَفَرِنَا وَحَضْرِنَا وَخَلِيفَةً فِي أَهْلِنَا
«وَاطْمِسْ ٣» عَلَى وُجُوهِ أَعْدَائِنَا وَامْسُخِمْهُمْ عَلَى
مَكَانَتِهِمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ الْمَضِيَّ وَلَا الْمَجِيءَ إِلَيْنَا .
وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّى يُبْصِرُونَ . وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ .

Bize yardım et, şüphesiz Sen yardım edenlerin en hayırlısısın.

Bize fetih ver, şüphesiz Sen muzaffer kılanların en hayırlısısın.

Bizi mağfiredet, şüphesiz Sen mağfiredenlerin en hayırlısısın.

Bize merhamet et, şüphesiz Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.

Bizi rızıklandır, şüphesiz Sen rızık verenlerin en hayırlısısın.

Bizi hidâyete erdir ve bizi zâlim insanların elinden kurtar.

İlminde olduğu gibi bize güzel bir rüzgâr ver. Onu rahmet hazînelerinden üzerimize yay, bizi onunla; dînde, dünyada ve âhirette selâmet ve âfiyetle en güzel şekilde kerem ile taşı. Şüphesiz Sen her şeye kâdirsın.

Allah'ım, işlerimizi kolaylaştır, kalblerimize ve bedenlerimize dînimiz husûsunda ve dünyamızda rahat, selamet ve âfiyet ver. Bize, seferde ve mukîm iken sahip, koruyucu ve yardımcı ol. Ehlimizi Sana emanet ettik. (Üç defâ: Düzle/kör et) düşmanlarımızın yüzlerini düzle/gözlerini kör et, onları oldukları yerde çirkinleştir ve hayvan sûretine çevir ki bizim üzerimize gelmeye yol bulamasınlar. **“Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlardı, ama nasıl görecekler? Eğer dilesek oldukları yerde onların şekillerini değiştirirdik de ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi ne de geri gelmeye!”** (Yâsîn, 66-67)

يَسْ. وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ. إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ. عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ لِتُنذِرَ قَوْمًا
مَا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ. لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى
أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَاقِهِمْ
أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ وَجَعَلْنَا
مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ
فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ.

شَاهَتِ الْوُجُوهُ ٣

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ. وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا.

طُهُ طَسَمَ حَمَّ عَسَقَ.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ.

«حَمَّ ٧» حُمَّ الْأَمْرُ وَجَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا لَا يُنْصَرُونَ.

حَمَّ. تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ. غَافِرِ
الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِي الْمَصِيرُ.

“Yâsîn, hikmet dolu Kur’ân hakkı için, Sen şüphesiz peygamberlerdensin. Doğru yol üzerindesin. (Bu Kur’ân) üstün ve çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir. Ataları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için indirilmiştir. Andolsun ki onların çoğu cezâyı hak etmişlerdir. Çünkü onlar îman etmiyorlar. Biz, onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır. Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kapattık, artık görmezler.” (Yâsîn, 1-9)

(Üç defâ: Yüzleri kara olsun.)

“Bütün yüzler (insanlar), diri ve her şeye hâkim olan Allah için eğilip boyun bük müştür. Zulüm yüklenen ise, gerçekten perişan olmuştur.” (Tâhâ, 111)

Tâ-hâ, Tâ-sîn-mîm, Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf.

“İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir mâni vardır, birbirine geçip karışmazlar.” (er-Rahmân, 19-20)

(Yedi defâ: Hâ-mîm) İş kızıştı, yardım geldi, artık bize karşı onlara yardım edilmez.

“Hâ. Mîm. Bu Kitap mutlak galip, hakıyla bilen, günahı bağışlayan, tevbeyle kabul eden, azâbı çetin, lütuf sahibi Allah tarafından indirilmiştir. O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur, dönüş ancak O’nadır.” (el-Mü’min, 1-3)

بِسْمِ اللَّهِ بَابُنَا. تَبَارَكَ حِيطَانُنَا. يَسَ سَقْفُنَا.
كَهَيْعَصَ كِفَايَتُنَا. حَمَّ عَسَقَ حِمَايَتُنَا.
«فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۳».

سِتْرُ الْعَرْشِ مَسْبُورٌ عَلَيْنَا وَعَيْنُ اللَّهِ نَاظِرَةٌ
إِلَيْنَا. بِحَوْلِ اللَّهِ لَا يُقَدَّرُ عَلَيْنَا. اللَّهُ مَعِيَ

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ.
فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝۳

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۳

Bismillâh, kapımızdır; Teberâke duvarlarımızdır; Yâsîn, tavanımızdır. Kâf-hâ-ya-ayn-sâd, bize yetendir; Hâ-mîm-ayn-sîn-kâf, himâyemizdir.

(Üç defâ:) “...Onlara karşı Allah sana yeter. O işitendir, bilendir.” (el-Bakara, 137)

Arş'ın örtüsü üzerimize salınmıştır, Allah'ın gözü bize bakmaktadır, Allah'ın kuvveti sâyesinde bize güç yetirilemez. Allah benimle beraberdir.

“Allah onları arkalarından kuşatmıştır. Hakikatte o (yalanladıkları, aslı) **Levh-i Mahfûz'da bulunan şerefli Kur'ân'dır.**” (el-Burûc, 20-22)

“...Allah en hayırlı koruyucudur. O, acıyanların en merhametlisidir.” (Yûsuf, 64)

“Şüphesiz ki, benim koruyulum Kitab'ı indiren Allah'tır. Ve O bütün sâlih kullarını görüp gözetir.” (el-A'râf, 196)

(Üç defâ:) “Yüz çevirirlerse, de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na tevekkül ederim. O yüce Arş'ın sahibidir.” (et-Tevbe, 129)

(Üç defâ:) İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla. O her şeyi işitir ve bilir. (Ebû Dâvud, Edeb, 101/5088)

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

يَا اللَّهُ يَا نُورُ يَا حَقُّ يَا مُعِينُ. أَكْسِنِي مِنْ نُورِكَ
وَعَلِّمْنِي مِنْ عِلْمِكَ وَفَهِّمْنِي عَنْكَ وَأَسْمِعْنِي
مِنْكَ وَأَبْصِرْنِي بِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah'ın tevfikî ilemdir. Allah, Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına tam olarak ve çokça salât u selâm eylesin! Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Yâ Allah, yâ Nûr, yâ Hak, yâ Muîn, beni nûrunla kuşat, bana ilminden öğret, beni Sen'in sırlarına âşinâ kıl, bana Sen'den gelen şeyleri duyur, benim gören gözüm ol. Şüphesiz Sen her şeye kâdirsin.

Salâvât-ı Şerife

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
الضَّالِّينَ. (آمِينَ)

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ.
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

Salâvât-ı Şerife

İlâhi rahmetten kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

“Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. O, Rahmân'dır ve Rahîm'dir. Cezâ gününün mâlikidir. (Rabbimiz!) Ancak Sana kulluk ederiz ve yalnız Sen'den medet umarız. Bize doğru yolu göster. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğu kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!” (el-Fâtiha, 1-7) Âmîn!..

“Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salevât getirirler. Ey mü'minler! Siz de ona salevât getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin.” (el-Ahzâb, 56)

Allah'ım, Efendimiz Muhammed'e âline ve ashâbına salât u selâm eyle ve onları mubârek eyle!

“Senin izzet sahibi Rabbin, onların isnat etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehdir. Gönderilen bütün peygamberlere selâm olsun! Âlemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun!” (es-Sâffât, 180-182)

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ عَرْشِ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ وَحْيِ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ زَيْنَهُ اللَّهُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرَفَهُ اللَّهُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَرَّمَهُ اللَّهُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَظَّمَهُ اللَّهُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَلَّمَهُ اللَّهُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَفِيعَ الْمُذْنِبِينَ

Salât ve Selâm Sen'in üzerine olsun

- Ey Allah'ın Rasûlü!
- Ey Allah'ın Habîbi (sevgilisi)!
- Ey Allah'ın Halîli (dostu)!
- Ey Allah'ın Nebîsi!
- Ey Allah'ın seçkin kulu!
- Ey Allah'ın mahlûkâtının en hayırlısı!
- Ey Allah'ın Arş'ının nûru!
- Ey Allah'ın vahyinin emîni!
- Ey Allah'ın kendisini zînetlendirdiği/
süslediği zât!
- Ey Allah'ın şerefleştirdiği zât!
- Ey Allah'ın keremli kıldığı zât!
- Ey Allah'ın yücelttiği zât!
- Ey Allah'ın öğrettiği zât!
- Ey peygamberlerin efendisi!
- Ey müttakîlerin imâmı!
- Ey nebîlerin mührü ve sonuncusu!
- Ey âlemlere rahmet olarak gönderilen!
- Ey günahkârların şefaathçisi!

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
صَلَوَاتُ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَحَمَلَةِ
عَرْشِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ
وَوَحِيِّكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
وَسَلِّمْ (٣)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْمَلِيحِ
صَاحِبِ الْمَقَامِ الْأَعْلَى وَاللِّسَانِ الْفَصِيحِ (٣)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ أَبَدًا. وَأَنْمِي
بَرَكَاتِكَ سَرْمَدًا. وَأَزْكِ تَحِيَّاتِكَ فَضْلًا وَعَدَدًا.
عَلَى أَشْرَفِ الْخَلَائِقِ الْإِنْسَانِيَّةِ وَمَجْمَعِ الْحَقَائِقِ
الْإِيمَانِيَّةِ. وَطُورِ التَّجَلِّيَّاتِ الْإِحْسَانِيَّةِ. وَمَهْبِطِ
الْأَسْرَارِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَعَرْوَسِ الْمَمْلَكَةِ الرَّبَّائِيَّةِ.
وَوَاسِطَةِ عِقْدِ النَّبِيِّينَ. وَمُقَدِّمِ جَيْشِ الْمُرْسَلِينَ.
وَقَائِدِ رُكْبِ الْأَنْبِيَاءِ الْمُكْرَمِينَ. وَأَفْضَلَ الْخَلْقِ
أَجْمَعِينَ.

Salât ve selâm Sen'in üzerine olsun ey Âlemlerin Rabbi'nin Rasûlü! Allah'ın, meleklerinin, nebîlerinin, rasullerinin, Arş'ı taşıyan meleklerin ve bütün yaratıkların salâtları; Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına olsun.

Üç defâ:

Allah'ım, kulun, peygamberin, sevgilin, Rasûlün ve Ümmî Nebî olan Efendimiz Muhammed'e, âline ve ashâbına salât u selâm eyle!

Üç defâ:

Allah'ım, güzel yüzlü, her şeyi güzel ve sürur verici Nebî, en yüce makamın ve en fasîh lisânın sahibi olan Efendimiz Muhammed'e salât eyle!

Allah'ım, en fazîletli salâtlarını, en ziyâde bereketlerini, fazilet ve aded olarak en temiz selâmlarını dâimâ ve ebediyen; insanların en şereflişine, îman hakîkatlerinin toplanma yeri, ihsan tecellîlerinin dağı, ilâhî esrârın iniş mekânı, Rabbânî memleketin gözdesi, nebîler gerdanlığının merkezi, peygamberler ordusunun kumandanı, mükerrer nebîler kervanının önderi, bütün mahlûkâtın efdâli.

حَامِلٍ لِّوَاءِ الْعِزِّ الْأَعْلَى وَمَالِكٍ أَرْمَةِ الْمَجْدِ
 الْأَسْنَى. شَاهِدِ أَسْرَارِ الْأَزْلِ. وَمُشَاهِدِ أَنْوَارِ
 السَّوَابِقِ الْأَوَّلِ. وَتَرْجَمَانَ لِسَانِ الْقِدَمِ.
 وَمَنْبَعِ الْعِلْمِ وَالْحِلْمِ وَالْحِكْمِ. مَظْهَرِ سِرِّ
 الْجُودِ الْجُزْئِيِّ وَالْكُلِّيِّ. وَأَنْسَانَ عَيْنِ الْوُجُودِ
 الْعُلُويِّ وَالسُّفْلِيِّ. ﴿رُوحِ جَسَدِ الْكُونَيْنِ (٣)﴾
 وَعَيْنِ حَيَاةِ الدَّارَيْنِ. الْمُتَحَقِّقِ بِأَعْلَى رُتَبِ
 الْعُبُودِيَّةِ وَالْمُتَخَلِّقِ بِأَخْلَاقِ الْمَقَامَاتِ
 الْإِصْطِفَائِيَّةِ الْخَلِيلِ الْأَعْظَمِ. وَالْحَبِيبِ
 الْأَكْرَمِ. سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ
 الْمُطَّلِبِ. وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.
 وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ. وَعَلَى عِبَادِكَ
 الصَّالِحِينَ. مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَأَهْلِ
 الْأَرْضِينَ. كُلَّمَا ذَكَرَكَ الذَّاكِرُونَ. وَغَفَلَ
 عَنْ ذِكْرِكَ الْغَافِلُونَ. وَسَلِّمْ وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْ
 أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ أَجْمَعِينَ

En yüce izzet sancağının taşıyıcısı, en yüce şeref kulpunun mâliki, ezel esrârının şâhidi, öncülerin nûrlarını müşâhade eden, kıdem lisânının tercümânı, ilim, hilim ve hikmetler menbaı, cüz'î ve küllî cömertlik sırrının mazharı, ulvî ve süflî varlıklar gözünün göz bebeği, (üç defâ: iki âlem cesedinin rûhu), iki dünya hayatının gözü, kulluk rütbelерinin en yücesini hak eden, ıstifâ (seçme, süzme) makamlarının ahlâkı ile ahlâklanan, en yüce dost, en kerim sevgili Efendimiz Muhammed bin Abdullâh bin Abdulmuttalib'e, diğer nebîlere ve rasullere, mukarreb meleklerine, yerlerin ve göklerin ehlerinden Allah'ın sâlih kullarına eyle! Onlara, zikredenler Sen'i zikrettiği ve gâfiller Sen'in zikrinden gâfil oldukları müddetçe salât ve selam eyle...

Allah, Rasûlullah'ın bütün ashabından râzı olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

★ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

★ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

★ بِسْمِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

اللَّهُمَّ أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ
وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمِلَّةَ أَبِيْنَا
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ
وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ
وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَالْقَسْوَةِ وَالْعَفْلَةِ وَالذَّلَّةِ وَالْقِلَّةِ
وَالْمَسْكَنَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ وَالْفُسُوقِ
وَالشَّقَاقِ وَالنِّفَاقِ... وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
الدَّجَالِ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Her gün akşam ve sabah 3 veya 7 defâ:

“...Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na tevekkül ederim. O yüce Arş'in sahibidir.” (et-Tevbe, 129)

Her gün akşam ve sabah 3 veya 7 defâ:

“İsmi sayesinde yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla. O her şeyi işitir ve bilir.” (Ebû Dâvud, Edeb, 101/5088)

Evden çıkarken en az 3 veya 7 defâ:

“Allah'ın ismiyle, Allah bana yeter, Allah'a tevekkül ettim, günahlardan korunmaya güç yetirmek ve taate kuvvet bulmak, ancak Allah'ın tevfik ve yardımıyla.”

Allah'ım, İslâm fitratı, ihlâs kelimesi, peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem'in dîni, hanîf ve müslüman olup müşriklerden olmayan İbrâhîm'in milleti üzerine olduk/sabahladık.

Allah'ım, ölümü hayâta tercih ettirecek belâdan/malın az olup âilenin kalabalık olmasından, dünyevî ve uhrevî kötülüğe sebep olan ve helâke sürükleyen hâllerden, âkıbetin kötü olmasından ve buna yol açan ahvâlden ve bir de düşmanlarımızı sevindirecek belâlara uğramaktan Sana sığınırız. (Bkz. Buhari, Deavât, 28)

“Allah'ım! Âcizlikten, tembellikten, korkaklıktan, cimrilikten, yaşlılığın getirdiği tâkatsizlik ve bunaklıktan, kasvetten (katı kalplilikten), gafletten, zilletten, mal ve hayır azlığından, meskenetten (kötü hâlden) Sana sığınırım. Nefsin doymak bilmeyen ihtiyaç hissinden, küfürden, fâsiklıktan, hakka muhâlefet ve ayrılıktan, nifaktan... Sana sığınırım. Deccâlin fitnesinden Sana sığınırım.” (Suyûtî, el-Câmiu's-sağîr, no: 1489; Hâkim, I, 712/1944; Buhârî, Tefsîr, 16/1)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاتًا وَلَا نُشُورًا وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَخُذَ
إِلَّا مَا أَعْطَيْتَنِي وَلَا أَتَقَى إِلَّا مَا وَقَّيْتَنِي.

اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي لِمَا تُحِبُّهُ وَتَرْضَاهُ مِنَ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ
فِي طَاعَتِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا حَافِظَ نُوحٍ فِي الْمَاءِ وَيُوسُفَ فِي الْبُرِّ
وَيُونُسَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ وَأَيُّوبَ فِي الضُّرِّ
وَمُوسَى فِي الْيَمِّ وَإِبْرَاهِيمَ فِي النَّارِ وَمُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْغَارِ احْفَظْنِي وَلَا تَفْضَحْنِي
عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ «ثَلَاثَ مَرَّاتٍ».

اللَّهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا كَاشِفَ الْغَمِّ مُجِيبَ دَعْوَةِ
الْمُضْطَرِّينَ رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا
أَنْتَ تَرْحَمُنِي فَارْحَمْنِي بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ تُغْنِينِي
بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ.

اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

Allah'ım, kendime ne zarar ne de fayda vermeye, ölüme, hayâta, tekrar diriltmeye mâlik olmayarak sabahladım. Sen'in verdiğinden başkasını almaya, Sen'in koruduğundan başkasından korunmaya gücüm yetmez.

Allah'ım, Sana tâat yolundaki sevip râzı olduğun söz ve fiillere beni muvaffak kıl. Şüphesiz Sen büyük bir fazl u ihsân sahibisin.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Üç defâ:

“Ey Nûh'u suda, Yûsuf'u kuyuda, Yûnus'u balığın karnında, Eyyûb'u zarar ve sıkıntılar içinde, Mûsâ'yı denizde İbrâhîm'i ateşte ve Muhammed -*sallallahu aleyhi ve sellem*-i mağarada muhâfaza eden Allah'ım, beni de muhâfaza eyle, insanların huzûrunda rezil rüsvâ eyleme!”

“Ey sıkıntı ve üzüntüleri gideren, gam ve kederleri açan, zor durumdakilerin duâlarına karşılık veren, dünyada Rahmân, âhirette Rahîm ismiyle tecelli eden Allah'ım; bana ancak Sen merhamet edersin, bana kendi katından, başkasının merhametinden müstağnî kılacağın bir rahmetle merhamet eyle!”

“Allah'ım, beni göz açıncaya kadar bile olsa kendi nefsimi bırakma!”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا وَدُودُ يَا وَدُودُ يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ
الْمَجِيدِ يَا مُبْدِيءُ يَا مُعِيدُ يَا فَعَّالُ لِمَا
يُرِيدُ. أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي مَلَأَ أَرْكَانَ
عَرْشِكَ وَأَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي قَدَّرْتَ بِهَا
عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مُغِيثُ أَغْنِنِي
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ» «ثَلَاثَ مَرَّاتٍ».

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-
Hazretleri aşağıdaki duâyı **Ebû Bekir Sı-
dık** -radiyallahu anh'e öğretmişlerdir. Her
kim sabah akşam bu duâyı okursa Allah Teâlâ
Hazretleri'nin her türlü kaza ve belâdan hıfze-
deceği buyrulmuştur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ
يَا مُعِينُ يَا نَصِيرُ يَا جَلِيلُ يَا جَبَّارُ يَا قَادِرُ
يَا قَهَّارُ يَا مُنْتَقِمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ. «خَمْسَ مَرَّاتٍ»

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

(Üç defâ)

“Yâ Vedûd (Ey gönüllerin sevgilisi! Ey çok seven ve çok sevilen), yâ Vedûd, yâ Vedûd! Ey yüce Arş'ın sâhibi! Ey Mübdi', ey Mu'îd! Ey her istediğini yapan Allah'ım! Arş'ın her tarafını dolduran Cemâlinin nûru hürmetine istiyorum, bütün mahlûkâtına muktedir olduğun kudretin ve her şeyi kaplayan merhame-tin hürmetine istiyorum, Sen'den başka ilâh yoktur, ey Muğîs (yardım eden), bana yardım et, imdâdına yetiş, ey yardım isteyenlerin yar-dımcısı!”

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

(Beş defâ)

Allah'ım, ey izzet veren, ey zelîl kılan, ey işiten, ey gören, ey yardım eden, ey nusret ve-ren, ey Celîl, ey Cebbâr, ey Kâdir, ey Kahrîr, ey Müntakim! Allah, mahlûkâtının en hayır-lısı olan Muhammed'e ve âline salât eylesin! Rahmetinle (kabûl eyle) ey merhametlilerin en merhametlisi!

«أَشْرَقَ نُورُ اللَّهِ. ظَهَرَ كَلَامُ اللَّهِ. ثَبَتَ أَمْرُ اللَّهِ
فَنَدَّ حُكْمُ اللَّهِ. إِسْتَعْنَتْ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
الْتَجَأْتُ إِلَى اللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ،
تَحَصَّنْتُ بِخَفِيِّ لُطْفِ اللَّهِ وَبِلَطِيفِ صُنْعِ
اللَّهِ وَبِجَمِيلِ سِتْرِ اللَّهِ وَبِعَظِيمِ ذِكْرِ اللَّهِ وَبِعِزَّةِ
سُلْطَانِ اللَّهِ دَخَلْتُ فِي كَنْفِ اللَّهِ وَاسْتَجَرْتُ
بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَرِئْتُ مِنْ
حَوْلِي وَقُوَّتِي وَاسْتَعْنْتُ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ.

اللَّهُمَّ اسْتُرْنِي وَاحْفَظْنِي بِسِتْرِكَ الَّذِي
سَتَرْتَ بِهِ ذَاتَكَ فَلَا عَيْنٌ تَرَاكَ وَلَا يَدٌ تَصِلُ
إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

Allah'ın nûru parlamıştır, Allah'ın kelâmı zuhûr etmiştir, Allah'ın emri/işleri sâbitleşmiş/yerini bulmuştur, Allah'ın hükmü geçerli olmuştur. Allah'tan yardım istedim, Allah'a tevekkül ettim, Allah'a sığındım, Allah'ın dediği olur, kuvvet ancak Allah'ın tevfiği iledir. Allah'ın lutfunun gizlisine, Allah'ın sanatının latîfine, Allah'ın örtmesinin güzeline, Allah'ın zikrinin büyüğüne, Allah'ın saltanatının izzetine sığındım. Allah'ın korumasına girdim, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emânına girdim. Kendi güç ve kuvvetimden uzağım/onlara güvenmiyorum, ben Allah'ın güç ve kuvvetinden yardım isterim.

Allah'ım, beni, zâtını gizlediğin örtün ile ört ve koru. Hiçbir göz Sen'i göremez ve hiçbir el Sana ulaşamaz, ey Âlemlerin Rabbi. Güç ve kuvvet ancak yüce ve azamet sahibi Allah'ın tevfiği iledir.

Şu duâ düşman şerrinden emin olmak için okunur.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَابًا بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ.
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَابًا بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ بَلَاءٍ وَقَضَاءٍ.
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِجَابًا بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ أَعْدَاءٍ.
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ.
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ.
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُهَيَّمِنُ السَّتَّارُ.
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

Abdullah İbn-i Ömer'den rivâyete göre Peygamberimiz Ahzâb günü şöyle duâ etmişlerdir.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِكَ وَبِرَكَّةِ طَهَارَتِكَ
وَعَظِيمِ جَلَالِكَ مِنْ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقُ
يَطْرُقُ بِخَيْرٍ.

اللَّهُمَّ أَنْتَ عِيَاثِي فَبِكَ أَعُوذُ وَأَنْتَ عِيَاذِي
فَبِكَ أَعُوذُ وَأَنْتَ مَلَاذِي فَبِكَ أَلُوذُ.

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

Lâ ilâhe illallah (Allah'tan başka ilâh yoktur), benimle bütün şeytanların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün belâ ve kazaların arasına perde olarak.

Lâ ilâhe illallah, benimle bütün düşmanların arasına perde olarak.

Melik ve Cebbâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kakhâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Müheymin ve Settâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Rahmetinle (muhâfaza eyle) ey merhametlilerin en merhametlisi.

Allah'ım, gece birden bire gelen üzücü hâdiselerden kudsiyetinin nûruna, temizliğinin bereketine ve celâlinin azametine sığınırım. Ancak hayır getiren ânî hâdiseler hâriç.

Allah'ım, Sen benim yardım istediğim mercîsin, ancak Sen'den yardım isterim. Sen benim sığındığım makâmsın, ancak Sana sığınırım. Sen benim melceimsin, ancak Sana ilticâ ederim.

يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَخَضَعَتْ لَهُ مَقَالِيدُ
الْفَرَاعِنَةِ أَجْزَنِي مِنْ خَزِيكَ وَعُقُوبَتِكَ وَاحْفَظْنِي
فِي لَيْلِي وَنَوْمِي وَقَرَارِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعْظِيمًا
لِوَجْهِكَ تَكْرِيمًا لِسُبْحَاتِ عَرْشِكَ فَاصْرِفْ عَنِّي
شَرَّ عِبَادِكَ وَاجْعَلْنِي فِي حِفْظِ عِنَايَتِكَ وَسُرَادِقَاتِ
حِفْظِكَ وَعُدْ عَلَيَّ بِخَيْرٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ السَّتَّارُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَلِّصْنَا مِنْ أَفَاتِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ

الْآخِرَةِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدْلًا عَدْلًا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ

Ey, huzûrunda zorbaların boyunlarının eğildiği zât, ey firavunların kuvvet ve hazînelerinin kendisine boyun eğdiği zât, beni rezil etme ve bana cezâ verme, beni bunlardan kurtar, beni gecemde, uykumda ve bulunduğum yerde muhâfaza eyle! Sen'den başka ilâh yoktur. Zâtını tâzîm ederim, Arş'ının nûrunu ve güzelliğini tekrîm ederim. Kullarının şerrini benden uzaklaştır. Beni inâyetinin korumasında ve hıfzının bahçelerinde eyle! Bana dâimâ hayırlar lutfeyle, ey merhametlilerin en merhametlisi.

Azîz ve Cebbâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Vâhid ve Kahhâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Melik ve Settâr olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Kebîr ve Müteâl olan Allah'tan başka ilâh yoktur.

Allah'tan başka ilâh yoktur, bizi dünyanın âfetlerinden ve âhiretin azâbından kurtar.

Allah'tan başka ilâh yoktur. Bu tam olarak böyledir, olması ve söylenmesi gereken de budur.

Allah'tan başka ilâh yoktur. Bu hakîkten ve gerçekten böyledir, bunda hiç bâtil yoktur.

Allah'tan başka ilâh yoktur, bunu îman ve tasdik ederek söylüyorum.

Allah'tan başka ilâh yoktur, Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür.

Yâ Ehad, yâ Ehad.

Aşağıdaki evrad belirtilen sayılarla
hergün yapılmalıdır.

۱۱ - صَلَوَاتِ شَرِيفَةٍ

۱۱۱ - اللَّهُ الدَّائِمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ

۱۱ - صَلَوَاتِ شَرِيفَةٍ

11 salevât-ı şerîfe

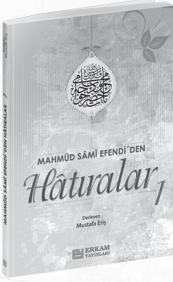
111 Ey dâimâ vâir olan, Hay, Kayyûm, celâl ve ikrâm sahibi olan Allah'ım, rahmetine sığınarak Sen'den yardım istiyorum.

11 salevât-ı şerîfe

MAHMÛD SÂMÎ EFENDİ'DEN

Hâtıralar

1-2-3

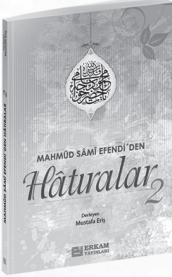

Muhterem Üstaz Mahmud Sâmî Ramazanoğlu kuddise sirruh hazretleri son devrin yetiştirdiği büyük bir Allah dostudur.

O büyük Allah dostu hayatı ve eserleriyle topluma ışık tutmuş ve nice sâlih insanlar yetiştirmiştir. O, gizli bir dolunay gibi mahfiyet içerisinde yaşamış, Kur'ân ve Sünnet çizgisinde irşadlarına devam ederek binlerce kâmil, olgun insanın yetişmesine vesile olmuştur. Haliyle (yaşayışıyla) ve kâliyle (sözleriyle) talebelerine en güzel örnek olan bu Allah dostu evvela gönüllere sevgi tohumları ekerek İslâm kardeşliğini kuvvetlendirmeye çalışmıştır.

Bir Allah dostunun önce kendi toplumu tarafından anlaşılması, sonra gelecek nesiller tarafından tanınması bir Müslümanlık borcudur. Çünkü bu yaşadığımız bahar, korkunç kasırgalar geçmiş bir kıştan sonra gelmiş ve bugünlere kolay ulaşmamıştır.

Şu aziz vatanın en karanlık günlerinde, yarınlar için en küçük bir ümitsizliğe kapılmadan Allah'a tam inanarak ve güvenerek yoluna devam eden büyük Allah dostu Ramzanoğlu Mahmud Sâmî kuddise sirruh hazretlerinin bütün Müslümanlar tarafından anlaşılmasını niyaz ediyorum. Kalbleri uyandıran Allah'dır.

ERKAM
YAYINLARI

İkitelli Org. San. Böl. Mah. Atatürk Bulvarı Haseyat 1. Kısım No: 60/3 A-B-C
Başakşehir-İstanbul Tel: 0212 671 07 00 (Pbx) • Faks: 0212 671 07 17

www.erkamyayinlari.com

Mahmud Sâmi Ramazanoğlu KÜLLİYATI

Mahmud Sâmi Ramazanoğlu (k.s.)'nun, her biri yolumuzu aydınlatan birer kandil misâli eserleri daha ilk günkü gibi te'sirini muhafaza ediyor.

Her biri bir sohbet kıvamında, nezih uslûbu ile bu güzel kitaplar nesillerimizi diriltten bir iksir olsun.

 ERKAM
YAYINLARI

İkitelli Org. San. Böl. Mah. Atatürk Bulvarı Haseyat 1. Kısım No: 60/3 A-B-C
Başakşehir-İstanbul Tel: 0212 671 07 00 (Pbx) • Faks: 0212 671 07 17
www.erkamyayinlari.com